

Sebt Okulu
Çalışma Kitapçığı

Ekim | Kasım | Aralık 2024

Yuhanna Müjdesindeki Konular

1 • Yolu Gösteren İşaretler — 28 Eylül–4 Ekim	4
2 • Tanrısallığın Belirtileri — 5-11 Ekim	12
3 • Arka Plan: Önsöz — 12-18 Ekim	20
4 • İsa'nın Mesih Olduğuna Tanıklık Edenler — 19-25 Ekim	28
5 • Samiriyelilerin Tanıklığı — 26 Ekim–1 Kasım	36
6 • İsa Hakkında Başka Tanıklıklar — 2-8 Kasım	44
7 • İman Edenlere Ne Mutlu — 9-15 Kasım	52
8 • Eski Ahit Peygamberlik Sözlerinin Tamamlanması — 16-22 Kasım	60
9 • Yaşam Pınarı — 23-29 Kasım	68
10 • Yol, Gerçek ve Yaşam — 30 Kasım — 6 Aralık	70
11 • Baba, Oğul ve Ruh — 7-13 Aralık	84
12 • Yücelme Saati: Çarmıh ve Diriliş — 14-20 Aralık	92
13 • Sonsöz: İsa'yı ve Sözüünü Tanımak — 21-27 Aralık	100

Editör Ofisi | 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904

Yazar
E. Edward Zinke
Thomas Shepherd

Editör (English)
Clifford R. Goldstein

Editör Sekreteri
Soraya Homayouni

Yayın Müdürü
Lea Alexander Greve

Asistan Editör
Sharon Thomas-Crews

Pacific Press® Koordinatörü
Miguel Valdivia

Kapak ve Sayfa Tasarımı
Lars Justinen

Sayfa Tasarım
Joanna Touma

Trans Medya Grubu Genel Müdürü:
Jean Jack Kareh

Yayın Kaynakları Yöneticisi:
Ashraf Fawzy

Çevirmen:
Suha Önder

Düzeltilmen: Dilara Oliveira

© 2024 Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®. Her hakkı saklıdır. Yetişkinler için Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı (Standart Versiyon)'un hiçbir bölümü, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nın yazılı izni olmadan hiçbir kişi ya da kurum tarafından düzenlenemez, değiştirilemez, uyarlanamaz, tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nın bölüm ofisleri, belirli ilkelere göre, Yetişkinler için Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı'nın tercüme ettirilmesine yetkilidirler. Bu tercümelerin telif ve yayın hakları Genel Konferans'ta kalacaktır. "Yedinci Gün Adventist", "Adventist" ifadeleri ve alevli logo Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nın tescilli markalarıdır ve Genel Konferans'ın izni olmadan kullanılamazlar. Bu kitapçık Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® Yetişkinler için Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı Ofisi tarafından hazırlanmıştır. Bu kitapçığın hazırlanması, Genel Konferans Yönetim Komisyonu (ADCOM)'un bir alt komisyonu olan Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun yönetimi altında olmuştur. Yayımlanan bu kitapçık dünya çapında bir değerlendirme kurulunun katkılarını ve Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun onayını yansıtmakta olup, sadece veya mutlaka yazarın (veya yazarların) görüşleriyle sınırlı değildir.

Kutsal Kitap Çevirileri Tablosu:

Bu çalışma rehberinde, Standart Versiyon 2023 Yılı Birinci Çeyreği için iznile kullanılan Kutsal Kitap alıntıları, aşağıdaki gibidir (Aksi belirtilmedikçe tüm alıntılar Yeni Çeviri'den yapılmıştır):
YÇ. Yeni Çeviri: Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil). Eski Antlaşma ©2001, 2009 Kitabı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma ©1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün Hakları Saklıdır.
KM. Kitabı Mukaddes: Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit (Tevrat ve İncil): İbrani, Kildani ve Yunani dillerinden son tashih edilmiş tercümedir. ©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi.
CAN. Bünyamin Candemir: Kutsal İncil ©2003 Lütfü Yayıncılık, ©2013 Gerçeğe Doğru Kitapları.
TC. Thomas Cosmades: İncil (Sevinç Getirici Haber) – İncil'in Yunanca Aslından Çağdaş Türkçeye Çevirisi. ©2010 Kutsal Söz Yayınları.

Yuhanna Müjdesindeki Konular

Tahran, İran'da bir mağazada, kadim bir ormanı resmeden bir İran halısı sergileniyordu. Çok güzel dokunmuş olan bu halıda İsviçre'deki bir manzara resmedilmişti: dağlar, bir selale, turkuaz rengi bir göl, ormanlarla kaplı yamaçlar ve bulutlarla bezenmiş uçsuz bucaksız mavi bir gökyüzü.

O mağazaya giden herhangi kişi tüm vaktini halıdaki bu ayrıntıları inceleyerek geçirebilirdi: santimetrekareye düşen düğüm sayısı, halının dokusu, kullanılan boya türleri –halıyı ortaya çıkaran tüm ayrıntılar.

Ya da kişi bunun yerine halıya benzersiz güzelliğini veren etkileyici tekniklere ve temsillere odaklanabilirdi: göle yansıyan gökyüzü, dağları örten kar, koyu yeşil yosunların süslediği yemyeşil orman. Halının içerdiği motifler, Alplerdeki o huzur verici manzaranın ihtişamını gözler önüne sermek için ustalıkla düzenlenmiş bir güzellik gösterisinde bir araya getirilmişti.

Bu çeyrek boyunca bizler de bir başka incelikle işlenmiş başyapıtı inceleyeceğiz. Bu eser, tuval üzerine fırça ile çizilmiş bir resim, özenle kadrılanmış bir fotoğraf ya da ustalıkla dokunmuş bir halı değil. Daha ziyade, Yuhanna Müjdesi'nde ustalıkla ifade edildiği şekliyle Tanrı'nın Sözü'dür.

Sözcükler kendi bağlamları içinde anlamlıdır. Kutsal Yazı'nın ne demek istediğini anlayabilmek için, Kutsal Yazı'yı bağlamı içinde, yani ilgili ifadeler, bölümler, kısımlar ve Kutsal Kitap'ın genel mesajı çerçevesinde incelemek gerekmektedir. Sonuç olarak, Kutsal Kitap'ın tamamı Kutsal Ruh'un esiniyle yazıldığı için, her bir parçası bütünün bağlamı çerçevesinde incelenmelidir.

Bu çeyrekte amacımız Yuhanna Müjdesinin mesajını kavramak olacaktır. Yuhanna Müjdesi, İsa ile Natanel, Nikodim, kuyu başındaki kadın, Beytesta havuzundaki felçli, doğuştan kör adam, Lazar ve kız kardeşleri, Pilatus, Petrus ya da Tomas gibi sadece bir ya da iki kişi arasında geçen özel konuşmalara odaklandığı için dört Müjde içinde benzersizdir. Bu öykülerin birçoğu sadece Yuhanna Müjdesinde yer almaktadır.

Yuhanna Müjdesi, elçi aracılığıyla bize ulaştırılmış olan Tanrı'nın Sözü'dür. Kutsal Kitap'ın tamamı gibi, Müjde de insanlığın isteğiyle değil, Tanrı'nın isteğiyle gelmiştir. Yuhanna, Kutsal Ruh'un Söz (logos), ı ışık, ekmek, su, Kutsal Ruh, birlik, belirtiler, tanıklık ve peygamberlik sözü gibi pek çok önemli konuyu iletmek için kullanılmış olduğu gönüllü bir aracıydı. Bu konular Müjde boyunca karşılıklı olarak birbirlerini geliştirmekte ve aydınlatmaktadır.

Kutsal Kitap çalışmasında genellikle bir sözcüğün ya da Kutsal Yazı'nın küçük bir metninin anlamı üzerinde yoğunlaşıyor. Sözcüğün ne anlama geldiğini Kutsal Kitap sözlüğünden araştırıyoruz. İfadeleri, mevcut zamandaki bağlamını, tarihsel bağlamını inceliyoruz ve halı benzetmemizi örnek alırsak, santimetrekareye düşen düğüm sayısını, dokumayı, boyaları ve tabanı incelemeye kendimizi kaptırıyoruz. Bu ayrıntıların hepsi önemlidir.

Ancak ayrıntıları incelerken büyük resmi gözden kaçırmayalım. Gerçekten de, İran halısının insanı o güzel Alp manzarasına götürebilmesi gibi, Yuhanna Müjdesi de bizi, O'nu bilmenin sonsuz yaşam anlamına geldiği İsa Mesih'in hayatına ve hizmetine götürebilir. Ayrıntıların bizi büyük resme yönlendirmek

gibi bir işlevi bulunmaktadır ve Yuhanna Müjdesinde bu büyük resim, Rabbimiz ve Kurtarıcımız olan İsa'nın ilahi bir esinle açıklanmasıdır.

Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı'nda Kutsal Kitap Araştırma Enstitüsü'nün eski müdür yardımcısı olan E. Edward Zinke, Ellen G. White Estate Kurulu başkan yardımcılığı ve Adventist Review Hizmeti kıdemli danışmanlığı da dahil olmak üzere birçok kilise faaliyeti ve kurulunda yer almaktadır. Yedinci Gün Adventist üniversitelerinden üç fahri doktora derecesine sahiptir. Maryland Amerika Birleşik Devletleri'nde yaşamaktadır.

Profesör Doktor Thomas Shepherd, Andrews Üniversitesi Yedinci Gün Adventist İlahiyat Fakültesi'nde Yeni Ahit alanında kıdemli araştırma profesörüdür ve 2008'den beri burada ders vermektedir. Kendisi ve eşi Sherry Shepherd, Malawi ve Brezilya'da müjdeciler olarak görev yapmışlardır. İki yetişkin çocukları ve altı torunları bulunmaktadır.

Yolu Gösteren İşaretler

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yü. 2:1–11; Yü. 4:46–54; Yü. 5:1–16; Mar. 3:22, 23; Mat.. 12:9–14; Yü 5:16–47.*

HATIRLAMA METNİ: “İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğüstü belirti gerçekleştirdi. Ne var ki yazılanlar, İsa’nın, Tanrı’nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O’nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır” (*Yuhanna 20:30, 31*).

Yuhanna Müjde’sini neden yazdı? İsa’nın mucizelerini mi vurgulamak istiyordu? Yoksa İsa’nın belirli bazı öğretilerini mi vurgulamak istiyordu? Bunları yazmasının nedeni neydi?

Yuhanna, Kutsal Ruh’un gücü ve etkisi altında bunun nedenini açıklıyor. Mesih’in yaşamı hakkında daha pek çok şey yazılabilecek olmasına rağmen (*Yü. 21:25*), Müjdesi’ne dahil ettiği hikayelerin “İsa’nın, Tanrı’nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O’nun adıyla yaşama kavuşasınız diye” yazıldığını söylüyor (*Yü. 20:31*).

Bu hafta Yuhanna Müjdesi’nde, bir düğün şöleninde suyu şaraba dönüştürmesinden, birinin çok hasta olan oğlunu sağlığına kavuşturmasına ve Beytesta havuzundaki adamı iyileştirmesine kadar İsa’nın ilk mucizelerinden bazılarını inceleyeceğiz.

Yuhanna bu mucizeleri “belirtiler” diye adlandırıyor. Bunu söylerken bir sokak tabelası gibi bir şeyi değil, daha derin bir gerçekliğe işaret eden mucizevi bir olayı, İsa’nın Mesih olduğunu kastediyor. Tüm bu öykülerde, imanla karşılık veren insanların örneklerini görüyoruz. Ve onların örnekleri bizi de aynı şeyi yapmaya davet ediyor.

**5 Ekim Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Kana'daki Düğün

Yuhanna 2:1-11 ayetlerini okuyun. İsa Kana'da nasıl bir belirti gösterdi ve bu, öğrencilerinin O'na iman etmeye başlamalarına nasıl yardımcı oldu?

İsa'nın suyu şaraba dönüştürme mucizesini gerçekleştirdiğine şahit olmak, öğrencilerin İsa'yı izlemeye karar vermeleri için bir kanıt oluşturdu. Bu, nasıl olur da O'nun Tanrı'dan gelen biri olduğuna işaret eden güçlü bir işaret olamazdı? (Muhtemelen henüz *O'nun Tanrı* olduğunu anlamaya hazır değillerdi).

Musa İsrailîlerin önderiydi ve birçok “belirtiler, büyük ve korkunç işler” yaparak onları Mısır'dan çıkarmıştı (Yas. 6:22, Yas. 26:8). Tanrı'nın İsrail'i Mısırlılardan kurtarmak için kullandığı kişi o olmuştu. (Bir anlamda Musa onların “kurtarıcısıydı”).

Tanrı Musa aracılığıyla, onun gibi bir peygamberin geleceğini önceden bildirmişti. Tanrı İsrail'den O'nu dinlemelerini istemişti (*Yas. 18:15, Mat. 17:5, Elç. 7:37*). Bu “peygamber” İsa'ydı ve Yuhanna 2. bölümde İsa, ilk belirtisini gerçekleştirdi; bu belirti İsrailîlerin Mısır'dan kurtuluşuna gönderme yapıyordu.

Nil nehri Mısırlılar için önemli bir kaynak ve bir ilahtı. Başlarına gelen belalardan biri bu nehre yönelikti –sularının kana dönüşmesi. İsa da Kana'da benzer bir mucize gerçekleştirdi, ancak suyu kana değil, şaraba dönüştürdü.

Düğün şölenindeki suyun, Yahudi törenlerinde arınma amacıyla kullanılan altı su küpünden gelmesi, bu mucizeyi Kutsal Kitap'taki kurtuluş kavramıyla daha da yakından ilişkilendirmiştir. Yuhanna suyun şaraba dönüştürülmesi olayını aktararak ve böylece Mısır'dan Çıkış'a atıfta bulunarak, İsa'nın Kurtarıcımız olduğuna işaret ediyordu.

Şölen başkanı İsa'nın sunduğu mayalanmamış şarap hakkında ne düşündü? İçkinin kalitesine çok şaşırdı ve İsa'nın orada gerçekleştirdiği mucizeyi bilmediği için, en iyi şarabı sona sakladıklarını düşündü.

Grekçedeki *oinos* sözcüğü hem taze hem de mayalanmış üzüm suyu için kullanılmaktadır (*bkz. Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Sözlüğü, s. 1177*). Ellen G. White mucizeyle elde edilen meyve suyunun alkollü olmadığını belirtiyor (*bkz. “Düğün Şöleninde”, Sevgi Öğretmeni, s. 129*). Hiç şüphe yok ki, gerçekte neler olduğunu bilen kişiler olan bitenler karşısında hayrete düşmüşlerdi.

Siz hangi gerekçelere dayanarak İsa'nın ardından gidiyorsunuz? (Bize pek çok gerekçe sunuldu, öyle değil mi?)

Celile'deki İkinci Belirti

İsa yeryüzündeki hizmeti boyunca, insanların O'na iman etmesine yardımcı olan mucizeler gerçekleştirdi. Yuhanna ise başkaları da İsa'ya iman etsin diye bu mucizeleri yazıya geçirdi.

Yuhanna 4:46-54 ayetlerini okuyun. Müjdeci neden düğün şölenindeki mucizeyle bağlantı kuruyor?

Yuhanna İsa'nın Celile'de gerçekleştirdiği ikinci belirtiyi aktarırken, Kana'daki düğünde gerçekleşen ilk belirtiyi gönderme yapıyor. Sanki şöyle diyor: *İsa'nın gösterdiği belirtiler O'nun kim olduğunu görmenize yardımcı olacaktır.* Daha sonra ise şöyle ekliyor, "İsa, bu ikinci belirtiyi de Yahudiye'den Celile'ye döndükten sonra gerçekleştirdi" (Yu. 4:54).

İsa'nın saray memurunun yalvarışına verdiği yanıt ilk başta kaba görünebilir. Ancak bu memur, oğlunun iyileşmesini İsa'ya iman etmek için bir ölçüt haline getirmişti. İsa onun yüreğini okudu ve ruhsal hastalığının, oğlunun hayati tehlike içeren hastalığından daha ağır olduğunu tespit etti. Adam masmavi gökyüzünde çakan bir şimşek gibi, bir anda ruhsal yoksunluğunun oğlunun hayatına mal olabileceğini anladı.

Mucizelerin kendi başlarına İsa'nın Mesih olduğunu kanıtlamadığını kabul etmek önemlidir. Mucizeler gerçekleştiren başkaları da olmuştur. Bunlardan bazıları gerçek, bazıları ise sahte peygamberlerdi. Mucizeler sadece doğüstü şeylerin gerçekleştiğini ortaya koymaktadır; kendi başlarına, bu mucizeleri yapanın Tanrı olması gerektiği anlamına gelmezler. ("Mucize" sözcüğüyle doğüstü işleri kastediyorsak, Şeytan da "mucizeler" gerçekleştirebilir).

Acı içindeki saray memuru İsa'nın merhametine sığınarak oğlunu iyileştirmesi için O'na yalvardı. İsa ona güven verici bir şekilde karşılık verdi. "Git, oğlun yaşayacak" dedi (Yu. 4:50). "Yaşayacak" fiili aslında Grekçede şimdiki zamanda. Bu kullanıma "gelecekteki şimdiki zaman" denmektedir; burada gelecekteki bir olaydan sanki gerçekleşmiş gibi kesin bir şekilde söz edilmektedir. Adam aceleyle eve gitmedi, İsa'ya inanarak ertesi gün eve gitti ve tam İsa bu sözleri söylediği sırada oğlunun ateşinin düşmüş olduğunu öğrendi.

İsa'ya iman etmek için ne kadar güçlü bir gerekçe!

Bir mucizeye tanık olsak bile, bunun mutlaka Tanrı'dan geldiğini düşünmeden önce başka hangi ölçütlere bakmalıyız?

Beytesta Havuzundaki Mucize

Yuhanna'nın yazıya geçirdiği bir sonraki belirti Beytesta Havuzu'nda gerçekleşmişti (Yu.5:1-9). Bir meleğin suda çalkalanma yarattığına ve bu sırada suya giren ilk hastanın iyileşeceğine inanılıyordu. Sonuç olarak, havuzun evyanlarının altı bir sonraki çalkalanmada iyileşmeyi umut eden hastalarla dolup taşıyordu. İsa Yeruşalim'e gitti ve havuzun yanından geçerken orada bekleyen kalabalığı gördü.

Bu da ne kadar korkunç bir görüntü olmalıydı! Bazıları mutlaka çok hasta olan tüm bu kişiler, asla gelmeyecek olan sudaki şifayı bekliyorlardı. İsa için ne büyük bir fırsattı!

Yuhanna 5:1-9 ayetlerini okuyun. Havuzun yanındaki her hasta mutlaka iyileşmek istediğine göre, İsa neden felçliye iyileşmek isteyip istemediğini sordu (Yu. 5:6)?

İnsan uzun süre hasta olduğunda, hastalık normal bir durum haline gelir ve ne kadar tuhaf görünse de, bazen bu rahatsızlığı geride bırakmak biraz tedirgin edici olabilir. Adam İsa'ya verdiği yanıtta iyileşmek istediğini söyledi. Sorun şu ki, bacaklarını yaratmış olan Kişi tam karşısında dururken, şifayı yanlış yerde arıyordu. Adam kendisiyle konuşanın kim olduğunu pek bilmiyordu; ancak iyileştikten sonra İsa'nın gerçekten de çok özel Biri olduğunu anlamaya başlamış olabilir.

“İsa acı çeken bu adamdan Kendisine iman etmesini istemez. Yalnızca ‘Kalk, şiltene topla ve yürü’ der. Fakat adamın imanı bu söz etrafında şekillenir. Her sinir ve adale yeni hayatla harekete geçer, sakat kollarına ve bacaklarına sağlıklı bir eylem gelir. Hiç şüphe duymadan Mesih'in emrine uymaya karar verir ve tüm kasları isteğine cevap verir. Sıçrayarak ayağa kalkar, artık hareketli bir adamdır . . . İsa ona hiçbir ilahî yardım güvencesi vermemişti. Adam şüpheye düşebilir ve tek iyileşme şansını kaybedebilirdi. Fakat Mesih'in sözüne iman etti buna göre hareket ederek güç aldı.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 184.

İsa daha sonra adamla tapmakta karşılaştı ve şöyle dedi “Bak, iyi oldun. Artık günah işleme de başına daha kötü bir şey gelmesin” (Yu. 5:14). Hastalık ve günah arasında nasıl bir ilişki bulunmaktadır? Neden tüm hastalıkların yaşamımızdaki belirli günahların doğrudan bir sonucu olduğunu anlamamız gerekiyor?

Katı Yürekler

Belirtiler, harikalar ve mucizeler tek başlarına o şeyin Tanrı'dan geldiğini kanıtlayamazlar. Öte yandan, Tanrı'dan geldiklerinde, onları inkâr etmek tehlikeli bir tutumdur.

Yuhanna 5:10-16 ayetlerini okuyun. Yahudi din önderlerinin İsa'ya ve az önce gerçekleştirdiği mucizeye karşı yüreklerinin inanılmaz katı oluşundan ne gibi dersler çıkarabiliriz?

İsa iyileşen adama Kendisini gösterdiğinde, adam hemen din önderlerine kendisini iyileştirenin İsa olduğunu söyledi. Bunun Tanrı'yı yüceltmek için uygun bir fırsat olduğu düşünülebilir, ancak bunun yerine Yahudi yetkililer "Şabat Günü böyle şeyler yaptığı için İsa'ya zulmetmeye başladılar" (Yu. 5:16).

Sebt Günü'nde yalnızca acil durumlarda şifa verilmesine izin veriliyordu. Bu adam 38 yıldır sakattı; dolayısıyla iyileştirilmesi acil bir durum sayılmazdı. Ayrıca, şiltesini toplamasına da ne gerek vardı? Böyle bir mucizeyi gerçekleştirecek Tanrı gücüne sahip birinin, Sebt günü şilte toplamanın uygun olup olmadığını da bilmesi gerekirdi. Açıkça anlaşılıyor ki, İsa onları, bazı durumlarda gerçek imanı bastıran insan yapımı kural ve düzenlemelerin ötesindeki derin Kutsal Kitap gerçeklerine yönlendirmeye çalışıyordu.

Bu diğer hikayeler, ne kadar kanıt olursa olsun, insanların ruhsal açıdan ne kadar katı olabilecekleri konusunda ne öğretiyor? (Yu. 9:1-16; Mar. 3:22, 23; Mat. 12:9-14).

Bu din önderleri nasıl bu kadar kör olabiliyorlardı? Muhtemelen kendi yozlaşmış yürekleri, Mesih'in onları derhal Roma'dan kurtaracağına dair yanlış inançları, güce duydukları sevgi ve Tanrı'ya teslim olmamaları yüzünden. Tüm bunlar hemen önlerinde durmakta olan gerçeği reddetmelerine neden oldu.

Yuhanna 5:38-42 ayetlerini okuyun. İsa ne uyarıda bulunuyor? Bu sözlerden ne öğrenebiliriz? Yani, içimizde bizi bilmemiz ve kendi hayatlarımıza uygulamamız gereken gerçeklere karşı kör eden ne olabilir?

İsa'nın İddiaları

Beytesta Havuzundaki mucize Yuhanna'ya İsa'nın kim olduğunu vurgulaması için mükemmel bir fırsat sağlamıştı. Yuhanna mucizeyi açıklamak için dokuz ayet ve mucizeyi gerçekleştiren Kişi'yi tanımlamak için yaklaşık 40 ayet (aşağıya bakın) yazmıştır.

Yuhanna 5:16-18 ayetlerini okuyun. İsa Sebt günü gerçekleştirdiği iş yüzünden neden zulüm gördü?

Yuhanna 5:18 ayeti rahatsız edici olabilir çünkü İsa'nın Sebt Günü emrini çiğnediğini söylüyor gibi görünmektedir. Ancak, Yuhanna 5:16-18 ayetlerine daha yakından bakıldığında, İsa'nın Sebt günü yaptığı "işin" Baba'sıyla olan ilişkisiyle aynı doğrultuda olduğunu savunduğu görülüyor. Tanrı Sebt gününde evreni ayakta tutmayı bırakıyor değildir. Dolayısıyla, İsa'nın Sebt günü gerçekleştirdiği iş, O'nun tanrısallık iddiasının bir parçasıydı. Din önderleri İsa'ya, sözde Sebt gününü ihlal ettiği ve Tanrı'ya eşit olduğunu iddia ettiği için zulmettiler.

Yuhanna 5:19-47 ayetlerini okuyun. İsa, önderlerin O'nun gerçekte kim olduğunu, az önce gerçekleştirdiği mucizeyle çok güçlü bir şekilde kanıtlanan iddiasını görmelerine yardımcı olmak için ne söylüyordu?

İsa yaptıklarını üç aşamada savunuyor. İlk olarak, Baba'yla olan yakın ilişkisini açıklıyor (Yu.5:19-30). İsa Babası'yla uyum içinde hareket ettiklerini, öyle ki Kendisinin hem yargılama hem de ölüleri diriltme gücüne sahip olduğunu belirtiyor (Yu. 5:25-30).

İkinci olarak, İsa kendisini savunmak için peş peşe dört "tanık" çağırıyor: Vaftizci Yahya (Yu. 5:31-35), İsa'nın gerçekleştirdiği mucizeler (Yu. 5:36), Baba (Yu. 5:37, 38) ve Kutsal Yazılar (Yu. 5:39). Bu "tanıkların" her biri İsa'nın lehinde tanıklık ediyorlar.

Son olarak, Yuhanna 5:40-47 ayetlerinde İsa, kendisini suçlayanların önüne *kendi mahkumiyetlerini* sererek, Kendi hizmeti ile onların kişisel çıkarları arasındaki karşıtlığı ortaya koyuyor. Onları suçlayacak olanın, umutlarını bağladıkları Musa olduğunu söylüyor (Yu. 5:45-47).

Tanrı'ya iman etme, hatta doğru öğretilere sahip olma, ancak Mesih'e bütünüyle teslim olmama tuzağına düşmemek için nelere dikkat etmeliyiz? Cevabınızı Sebt günü sınıfta paylaşın.

EK ÇALIŞMA: “İsa ona [felçli adama] hiçbir ilahî yardım güvencesi vermemişti. Adam şüpheyi düşebilir ve tek iyileşme şansını kaybedebilirdi. Fakat Mesih’in sözüne iman etti buna göre hareket ederek güç aldı.

“Aynı iman aracılığıyla biz de ruhsal şifa bulabiliriz. Günah yüzünden Allah’ın hayatından kesilip ayrıldık. Canlarımız felçlidir. Kendi başımıza, kutsal bir yaşam sürme yeterliliğimiz kötürüm adamın yürüme yeterliliğinden daha fazla değil . . . Mücadele eden bu ümitsizler yukarı bakmalıdırlar. Kurtarıcı Kendi kanıyla satın aldıklarının üzerine eğilir, tarifsiz bir şefkat ve merhametle ‘İyi olmak ister misin?’ der. Size sağlıkla ve selametle ayağa kalkmanızı söyler. İyileştğinizi hissetmek için beklemeyin. O’nun sözüne inanın, böylece bu söz yerine gelecektir. İradenizi Mesih’in tarafına koyun. O’na hizmet etmeyi isteyin, böylece O’nun sözüne göre hareket ettiğinizde güçlenirsiniz. Kötü eylem ne olursa olsun, uzun zaman beslenerek hem ruhu hem bedeni bağlayan temel ihtiras ne olursa olsun, Mesih muktedirdir ve vermeyi arzular. ‘Suçlardan... ötürü ölü’ olan cana hayat verir. Efesliler 2:1. O, zavırlığın ve talıhsizliğin tutsak ettiğı, günahın zincirleriyle bağı esirleri özgür kılacaktır.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 184, 185.

“İsa küfür suçlamasını reddetti. ‘Beni suçladığınız işi yapma yetkim, Tanrı’nın Oğlu olmamdan, O’nunla doğada, iradede ve tasarıda bir olmamdan kaynaklanmaktadır’ dedi.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 190.

Tartışma Soruları:

1. Bu haftanın dersi üzerinde düşünün. Bu iyileşmeleri mümkün kılan anahtar imandı. Öte yandan din önderleri şüphe ve imansızlığın ne kadar tehlikeli olduğunu gösterdiler. Neden kafamızda soru işaretleri olmasını (ki hepimizin kafasında vardır) kuşku duymakla karıştırmamalıyız? Bunlar neden aynı şey değildi ve aralarındaki farkı anlamak neden önemlidir?
2. Perşembe gününün son sorusuna bakın. Yedinci Gün Adventistleri olarak bu tehlikeye karşı neden özellikle dikkatli olmalıyız? Örneğin, doğru Sebt gününü bilmek ve hatta tutmak ya da ölümlerin durumu hakkında bilgi sahibi olmak son derece önemli olsa da, bu gerçekler bizi neden kurtarmaz? Bizi ne ve nasıl kurtarır?
3. Yuhanna 5:47 ayetine dikkatle bakın. Bugün örneğin Tufan’ın evrensel olduğunu ya da altı gün süren Yaratılışı inkâr eden kişiler nasıl tam da İsa’nın burada uyardığı şeyi yapıyorlar?

Kamp Kulübesinin Üstündeki Ağırlık

Andrew McChesney Tarafından

Sekiz Alaska Yerlisi kız, güneybatı Alaska'daki Yedinci Gün Adventistleri yaz kampı Camp Polaris'teki ilk gecelerinde yatmaya hazırlanırken, kırmızı ahşap kulübenin üzerinde ürkütücü bir ağırlık vardı. Bütün kızlar bunu hissetti. Kabinin iki rehberi de bunu hissetti. Yoğun bir kötülük ve zarar hissiyatıydı bu.

Rehberlerden biri olan 21 yaşındaki Rachel fiziksel olarak bitkin düşmüştü ama uyuyamıyordu. Düşmüş meleklerin oradaki varlığının her zamankinden daha yoğun olduğunu hissetti. Kulübesindeki sekiz genci düşündü. Birçoğu istismar edilmiş, kendine zarar vermiş ve uyuşturucuyla mücadele etmişti. Bir kızın amcası şamandı.

Rachel ayağa kalktı ve küçük, siyah bir ocakta ateşi körükledi. Ağustos ayında bile Alaska yaz geceleri soğuktu. İsa hakkında şarkı söylemeye başladı. Doğuştan utangaçtı ve özellikle tek başına şarkı söylemeyi sevmiyordu. Ama şarkı dudaklarından dökülüyordu. Rachel şarkı söylerken her ranzayı ziyaret etti ve her kızla birlikte dua etti. Sonunda kızlar uykuya daldılar.

O günden sonra Rachel her gün kızlarla dua edip ilahiler söyledi.

Bir gece Rachel, gecelik rutinini gerçekleştirirken bir kıza herhangi bir dua isteği olup olmadığını sordu. Kız, "Evet, güvende olmak ve korunmak için dua etmek istiyorum" dedi.

"Neye karşı güvende?" diye sordu Rachel.

Kız, önceki gecenin karanlığında birisinin onu boynundan yakaladığını söyledi. Nefes almaya çabalarırken, parlak bir ışık ortaya çıktı ve kızın boynundaki görünmeyen varlığın pençesinden kurtuldu. Parlak ışıktaki bir melek vardı ve kıza «Korkma» dedi. Kızı hemen bir esenlik sardı. Bunun üstüne kız uyuyakalmıştı ve Rachel'la o an konuşana kadar bu olaydan kimseye bahsetmemişti.

Rachel onunla birlikte dua ettikten sonra kız, kampa geçirdiği zamanın geri kalanında İsa'yla daha çok ilgilenmeye başladı. Fazla konuşmayan, sessiz bir kızdı. Ancak anlaşılan o ki onun kalbine bir tohum ekilmişti.

Kız birkaç yıl sonra kamp personeli olabilmek için eğitim almak üzere kampa döndüğünde Rachel çok sevindi.

Şu anda Sitka, Alaska'daki bir Adventist okulunda öğretmenlik yapan Rachel Carle, genç bir rehber olarak iyiyle kötü arasındaki büyük çekişmenin gerçekliğine tanık olduğu yer olan Camp Polaris'te hâlâ gönüllü olarak çalışıyor.

"Polaris'te çalışmak bana Amerika Birleşik Devletleri'nde İsa'yı tanımayan insanların olduğunu gösterdi" dedi. "Alaska'da öğretmen olmaya karar vermemin nedeni bu kampa çalışmaktır."

Daha fazla çocuğun katılabilmesi için Camp Polaris'in onarılmasına ve genişletilmesine yardımcı olan 2015 On Üçüncü Şabat Sunularınız için teşekkür ederiz. Bu çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Alaska'nın Bethel kentindeki Adventist kilisesinde bir etkinlik merkezi açılmasına yardımcı olacak. Bethel kilisesi her yıl yerel çocukları Camp Polaris'e gönderiyor.

Tanrısallığın Belirtileri

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yu. 6:1-15, Ysa. 53:4-6, 1Ko. 5:7, Yu. 6:26-36, Yu. 9:1-41, 1Ko. 1:26-29, Yuhanna 11.*

HATIRLAMA METNİ: “İsa ona, ‘Diriliş ve yaşam Ben’im’ dedi. ‘Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek. Buna iman ediyor musun?’” (*Yuhanna 11:25, 26*).

Kutsal Kitap, İsa Mesih’in ölümsüz Oğul olduğu, Baba’yla bir olduğu, türetilmemiş ve yaratılmamış olduğu konusunda açıktır. İsa yaratılmış olan her şeyi Yaratan’dır (*Yu. 1:1-3*). Dolayısıyla, İsa her zaman var olmuştur; O’nun var olmadığı bir zaman asla olmamıştır. İsa bu dünyaya gelip bizim insanlığımızı üzerine almış olsa da, tanrısallığını her zaman korumuştur ve belirli zamanlarda bu tanrısallığı açığa vuran şeyler söylemiş ve yapmıştır.

Bu gerçek Yuhanna için önemliydi, bu nedenle İsa’nın bazı mucizelerini aktarırken bunları Mesih’in tanrısallığına işaret etmek için kullandı. İsa sadece tanrısallığını açığa vuran sözler söylemekle kalmamış, sözlerini tanrısallığını sergileyen işlerle desteklemiştir.

Bu haftaki dersimizde İsa’nın tanrısallığının en büyük üç belirtisini inceleyeceğiz. Çarpıcı olan, bu üç vakada da bazı insanların mucizeye inanmamış ya da mucizenin önemini anlamamış olmasıdır. Bu bazılarının İsa’dan yüz çevirdiği, bazılarının körlüğünün derinleştiği, bazılarının da İsa’yı öldürmek için planlar yaptığı bir zamandı. Ancak diğerleri için İsa’nın Mesih olduğuna iman etme zamanıydı.

**12 Ekim Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Beş Bin Kişinin Doyurulması

Yuhanna 6:4, 5 ayetlerinde elçi, beş bin kişinin doyurulmasının Fısıh Bayramı'na yakın bir zamana denk geldiğini ifade etmek için elinden geleni yapıyor. Fısıh bayramı İsrail'in Mısır'dan kurtuluşunun anılmasıydı. Fısıh kuzusu ilk doğanın öldürülmesinin yerini almıştı. Bu kurban İsa'nın bizim uğrumuzda ölmesini simgeliyordu. Günahlarımız yüzünden hak ettiğimiz ceza çarmıhta bizim yerimize İsa'nın üzerine yüklenmiştir. Fısıh kuzumuz olan Mesih gerçekten de bizim için kurban edilmiştir (1Ko. 5:7).

“Günahın yükünü taşımış, Baba'sının yüzünü yüzünden çevirmesine katlanmış, en sonunda yüreği parçalanmış ve canını vermiştir. Tüm bu fedakârlık, günahkârların kurtulabilmesi için yapılmıştır.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 544.

Yuhanna 6:1-14 ayetlerini okuyun. Burada İsa ve Musa arasında ne gibi benzerlikler bulunabilir? Yani, İsa burada halka atalarının Musa'nın hizmeti sayesinde kavuştukları kurtuluşu hatırlatacak ne yapmıştır?

Bu öyküdeki pek çok ayrıntı İsa'yı Mısır'dan Çıkış'taki Musa'yla benzer bir konuma yerleştirmektedir. Olayın Fısıh Bayramı zamanında gerçekleşmesi (Yu. 6:4) Mısır'dan büyük kurtuluşa işaret etmektedir. Musa'nın Sina'ya çıkması gibi İsa da dağa çıkmıştır (Yu. 6:3). İsraililerin çölde sınanmaları gibi, İsa da Filipus'u sınamıştır (Yu. 6:5, 6). Ekmeklerin çoğaltılması (Yu. 6:11) manayı anımsatmaktadır. Artakalan yiyeceklerin toplanması (Yu. 6:12) İsraililerin manayı toplamasını hatırlatmaktadır. On iki sepet yemek artığı toplanmıştır (Yu. 6:13), bu sayı İsrail'in on iki oymağıyla aynı sayıdadır. Ve insanlar İsa'nın dünyaya gelecek olan peygamber olduğunu söylemiştir (Yu. 6:14), bu da Yasa'nın Tekrarı 18:15 ayetinde önceden bildirilen Musa “gibi bir peygamber” ifadesiyle benzerlik göstermektedir. Tüm bunlar İsa'nın halkını kurtarmak için gelen yeni Musa olduğuna işaret etmektedir.

Dolayısıyla, Yuhanna İsa'nın sadece belirtiler ve harikalar gerçekleştirdiğini değil, aynı zamanda kendi bağlamlarında Yahudi halkı için özel bir anlamı olması gereken belirtiler ve harikalar gerçekleştirdiğini gösteriyordu. İsa özünde onları Kendi tanrısallığına yönlendiriyordu.

Yeşaya 53:4-6 ve 1. Petrus 2:24 ayetlerini okuyun. Bu ayetler İsa'nın Tanrı'nın Kuzusu olmasıyla ilgili hangi büyük gerçeği öğretiyor? O'nun tanrısallığı bu gerçeğe nasıl bağlantılıdır ve bu gerçek neden bizim bilebileceğimiz en önemli gerçektir?

“Gerçekten Dünyaya Gelecek Olan Peygamber Budur”

Yuhanna 6:14, 15, 26-36 ayetlerini okuyun. Halk O’nun gerçekleştirdiği mucizeye nasıl tepki verdi ve İsa onlara Kendisinin Kim olduğunu öğretmek için bunu nasıl kullandı?

Yahudiler kendilerini Roma İmparatorluğu’nun baskılarından kurtaracak dünyevi bir Mesih beklentisi içindeydiler. Savaşta karşılaşılan en zor işlerden ikisi askerleri beslemek ve yaralılarla ölümlere bakmaktır. İsa gerçekleştirdiği mucizelerle her ikisini de yapabileceğini göstermişti.

Ancak İsa’nın geliş nedeni bu değildi ve gerçekleştirdiği mucizelerin amacı da bu değildi. Aslında, beş bin kişinin doyurulması öyküsü İsa’nın Yaşam Ekmeği olduğunun, Tanrı’nın Kendisinin gökten indiğinin ortaya konulması için fırsat sağlamıştı. İsa, “Yaşam ekmeği Ben’im. Bana gelen asla acıkmaz, bana iman eden hiçbir zaman susamaz” demiştir (Yu. 6:35).

Bu, Yuhanna Müjdesi’nde “Ben’im” ifadesinin bir unvanla bağlantılı olduğu yedi “Ben’im” cümlesinden ilkidir (“yaşam ekmeği,” Yu. 6:35; “dünyanın ışığı,” Yu. 8:12; “kapı,” Yu. 10:7, 9; “İyi Çoban,” Yu. 10:11, 14; “diriliş ve yaşam,” Yu. 11:25; “yol, gerçek ve yaşam,” Yu. 14:6; “gerçek asma,” Yu. 15:1, 5). Bunların her biri İsa hakkındaki önemli bir gerçeğe işaret etmektedir. “Ben’im” ifadeleri, Mısır’dan Çıkış 3. bölümde Tanrı’nın Kendisini Musa’ya *atalarının Tanrısı BEN’İM* diye tanıttığı ayetlere işaret etmektedir. (Yu. 8:58 ile karşılaştırın). O yüce BEN İsa’dır.

Ancak halk tüm bunları gözden kaçırıyordu.

“Kalplerinde hoşnutsuzlukla, ‘İsa onların tanık olduğu gibi pek çok harika işler gerçekleştirebiliyorsa, neden Kendi halkının tümüne sağlık, kuvvet ve zenginlik veremiyor, onları kendilerine zulmedenlerden kurtaramıyor ve onları yücelterek güç ve şeref sahibi kılmıyor?’ diye soruyorlardı. Kendisinin Allah tarafından gönderildiğini iddia etmesinin ve İsrail’in kralı olduğunu reddetmesinin gerçeği, onların bir türlü çözemediği bir sırdı. O’nun dünyasal krallığı reddetmesi yanlış yorumlandı. Birçok kimse, O’nun kendi görevinin ilahi karakterinden şüphe ettiği için iddialarını savunmaya cesaret edemediği sonucuna vardı. Böylece kalplerini inançsızlığa açılar ve Şeytan’ın ektiği tohum İsa’nın yanlış anlaşılması ve halk tarafından yalnız bırakılması sonucunda kendi ürünü verdi.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 366.

Onlar sonsuz yaşama kadar sürecek olan hakikat yerine maddi çıkarlar peşindeydiler. Bu, dikkatli olmadığımız takdirde hepimizin karşılaşması muhtemel bir tuzaktır.

Ruhsal olanı kaybetmek pahasına maddi şeylere kapılmaktan nasıl kaçınabiliriz?

Kör Adamın İyileştirilmesi: 1. Bölüm

**Yuhanna 9:1-16 ayetlerini okuyun. Öğrenciler bu adamın körlüğünün sebebi-
nin ne olduğunu düşündüler ve İsa onların yanlış inançlarını nasıl düzeltti?**

Öğrenciler hastalık ile günah arasında bir bağlantı kurmuşlardı. Eski Ahit'in bazı bölümlerinde bu yönde ifadeler bulunmaktadır (*Çık. 20:5, 2Kr. 5:15-27, 2Kr. 15:5, 2Ta. 26:16-21 ile karşılaştırın*), ancak Eyüp'ün öyküsü her zaman böyle bir bağlantının olup olmadığı konusunda dikkatli olunmasını sağlamış olmalıdır.

İsa, günah ve çekilen acı arasında herhangi bir bağlantı olduğunu inkâr etmeden, ancak mevcut durumda daha yüce bir amaca, şifa vererek Tanrı'nın yüceltilmiş olacağına işaret ederek konuyu açıklığa kavuşturuyor. Bu anlatı Yaratılış öyküsüyle, yani Tanrı'nın ilk insanı yerin toprağından yaratmasıyla (*Yar. 2:7*), bazı benzerlikler içermektedir; aynı şekilde İsa da kör adama ana rahminde eksik olan şeyi vermek için çamur yapmıştır.

Matta, Markos ve Luka müjdelerinde mucize öyküleri ortak bir kalıp izlemektedir: sorunun açıklanması, hastanın İsa'ya getirilmesi, iyileşme ve iyileşmenin Tanrı'ya övgüyle sunulması.

Yuhanna 9. bölümdeki öyküde bu sıralama Yuhanna 9:7 ayetinde tamamlanıyor. Ancak Yuhanna müjdesinde hep olduğu gibi, mucizenin taşıdığı önem çok daha geniş bir tartışma konusu haline gelerek, şifa bulan adam ile din önderleri arasında uzun bir tartışmaya yol açıyor. Bu dikkat çekici tartışma iç içe geçmiş iki karşıt kavram çifti etrafında şekilleniyor: günah/Tanrı'nın işleri ve körlük/görme yetisi.

Yuhanna, 14. ayete kadar İsa'nın bu iyileştirmeyi Sebti gününde gerçekleştirdiğini ve bunun geleneğe göre (Kutsal Yazılara göre değil) Sebti gününü çiğnemek anlamına geldiğini okuyucuya söylemiyor. Oysa İsa bu nedenle Ferisiler tarafından Sebti Günü'nü çiğneyen biri olarak sayıldı. Ferisiler "Çünkü Şabat Günü'nü tutmuyor" diyerek O'nun Tanrı'dan olmadığı sonucuna vardılar. Ancak bazıları da bir günahkârın böyle işaretler yapabilmesini endişe verici buldu (*Yu. 9:16*).

Tartışma sonlanmak bir yana dursun, şimdiden bir bölünme ortaya çıkarılmıştı. Kör adam İsa'nın kim olduğu konusunda giderek daha açık olurken, din önderleri O'nun gerçekte kim olduğu konusunda giderek daha fazla kafa karışıklığı yaşamakta ya da körleşmekteydi.

Bu öykü, kendi inançlarımız ve geleneklerimiz yüzünden gözlerimizin önündeki önemli gerçekleri kaçırabilecek kadar kör olma tehlikesi hakkında bize ne söylemelidir? _____

Kör Adamın İyileştirilmesi:

2. Bölüm

Yuhanna 9:17-34 ayetlerini okuyun. Önderler ona hangi soruları sordu ve kör adam nasıl yanıt verdi?

Yuhanna 9. bölümdeki bu uzun paragraf, İsa'nın sahnedeki baş karakter olmadığı tek bölümdür, ancak tartışmanın konusu kesinlikle O'dur. Tıpkı öyküyü başlatanın günah sorusu olması gibi (Yu. 9:2), Ferisiler de Sebt günü şifa verdiği için İsa'nın günahkâr olduğunu düşündüler (Yu. 9:16, 24) ve iyileşen adama "tamamen günah içinde doğdun" diye iftira attılar (Yu. 9:34).

Burada tuhaf bir ters dönüş meydana geliyor. İsa'ya duyduğu hayranlık ve O'na olan imanı giderek artan kör adam, sadece fiziksel olarak değil, ruhsal olarak da daha fazlasını görmeye başlıyor. Öte yandan Ferisiler ise anlayışlarında giderek daha da körleşiyor, önce İsa konusunda ayrılığa düşüyor (Yu. 9:16), sonra da O'nun nereden geldiğini bilemiyorlar (Yu. 9:29).

Bu arada, bu mucizeyi aktarması Yuhanna'ya bize İsa'nın Kim olduğunu söyleme fırsatı veriyor. Yuhanna 9. bölümdeki *belirtiler* konusu Müjde'deki diğer bazı konularla kesişmektedir. Yuhanna burada İsa'nın dünyanın Işığı olduğunu tekrar doğruluyor (Yu. 9:5; Yu. 8:12 ile karşılaştırın). Öykü aynı zamanda İsa'nın gizemli kökeniyle de ilgileniyor. O kimdir, nereden gelmiştir, amacı nedir? (Yu. 9:12, 29; Yu. 1:14 ile karşılaştırın). Önceki mucize öykülerinde atıfta bulunulan Musa karakteri bu bölümde de karşımıza çıkıyor (Yu. 9:28, 29; Yu. 5:45, 46 ve Yu. 6:32 ile karşılaştırın). Son olarak da kalabalığın verdiği tepki konusu işleniyor. Bazıları ışık yerine karanlığı severken, diğerleri imanla karşılık veriyor (Yu. 9:16-18, 35-41; Yu. 1:9-16, Yu. 3:16-21, Yu. 6:60-71 ile karşılaştırın).

Burada dehşet verici olan, din önderlerinin ruhsal körlüğüdür. Eskiden kör olan dilenci şöyle diyebiliyor: "Dünya var olalı, bir kimsenin doğuştan kör olan birinin gözlerini açtığı duyulmamıştır. Bu adam Tanrı'dan olmasaydı, hiçbir şey yapamazdı." (Yu. 9:32, 33). Ancak din önderleri, ulusun ruhsal rehberleri, İsa'yı ilk olarak tanınması ve O'nu Mesih olarak kabul etmesi gerekenler, tüm güçlü kanıtlara rağmen bunu göremiyorlar. Ya da aslında görmek istemiyorlar. Yüreklерimizin bizi nasıl aldatabileceğine dair ne kadar güçlü bir uyarı!

1 Korintliler 1:26-29 ayetlerini okuyun. Pavlus'un bu ayetlerde yazdıkları Yuhanna'nın yukarıdaki açıklamasıyla nasıl örtüşüyor ve aynı ilke günümüzde bile nasıl geçerliliğini korumaktadır?

Lazar'ın Dirilişi

Yuhanna 11. bölüm kederle doludur –değerli bir dostun hastalığının üzücü haberi (Yu. 11:1-3); öldükten sonra dökülen gözyaşları (Yu. 11:19, 31, 33); kız kardeşlerinin İsa orada olsaydı Lazar'ın ölmeyeceğine dair ağıt yakmaları (Yu. 11:21, 32); ve İsa'nın kendi gözyaşları (Yu. 11:35).

Ancak İsa Lazar'a gitmek üzere yola çıkmakta iki gün gecikmiş (Yu. 11:6), hatta daha önce gitmemiş olmaktan memnun olduğunu belirtmişti (Yu. 11:14, 15). Bu davranışının nedeni katı yüreklilik değildi. Aksine, Tanrı'nın yüceliğini açığa vurmak içindi.

Yuhanna 11:17-27 ayetlerine geldiğimizde Lazar dört gündür ölüydü. Dört gün sonra bedeni çoktan çürümeye başlamış olmalıydı ve Marta'nın dediği gibi, “Rab, o artık kokmuştur, öleli dört gün oldu” (Yu. 11:39). Kuşkusuz İsa'nın gecikmesi, sonrasında gerçekleşen mucizenin daha da şaşırtıcı olmasına yardımcı olmuştu. Çürümeye başlamış bir cesedi diriltmek mi? İsa'nın gerçekten de Bizzat Tanrı olduğuna dair daha başka ne kanıt gösterilebilirdi?

Ve Tanrı olduğu için, başlangıçta yaşamı yaratmış olduğu için, İsa ölüm üzerinde güce sahipti. Bu nedenle, İsa bu fırsatı, yani Lazar'ın ölümünü, Kendisi hakkındaki çok önemli bir gerçeği ortaya çıkarmak için kullandı. “Diriliş ve yaşam Ben'im... Bana iman eden kişi ölse de yaşayacaktır. Yaşayan ve bana iman eden asla ölmeyecek” (Yu. 11:25).

Yuhanna 11:38-44 ayetlerini okuyun. İsa bu iddiasını destekleyen ne yaptı?

İsa kör adama görme gücünü vererek (Yu. 9:7) Kendisinin dünyanın Işığı olduğunu nasıl gösterdiyse (Yu. 8:12, Yu. 9:5), burada da Lazar'ı ölümden dirilterek (Yu. 11:43, 44) Diriliş ve Yaşam olduğunu göstermiştir (Yu. 11:25).

Diğer tüm mucizelerinin ötesinde, bu mucize İsa'nın Hayat Veren olduğuna, Tanrı'nın Kendisi olduğuna işaret etmektedir. Yuhanna'nın, İsa'nın Tanrı'nın ilahi Oğlu olduğu ve iman ederek O'nun aracılığıyla yaşama sahip olabileceğimiz savına güçlü bir destek sağlamaktadır (Yu. 20:30, 31).

Ancak, tanık olanların çoğunun iman ettiği (Yu.11:45-54) bu olağanüstü öykünün sonuna geldiğimizde (Yu.11:45), güçlü ama hazin bir ironi ortaya çıkmaktadır. İsa ölüleri diriltebileceğini gösterirken, bu adamlar O'nu öldürerek durdurabileceklerini mi düşünüyorlardı? Tanrı'nın bilgeliği ve kudreti karşısında insanın zayıflığına ne güzel bir örnek!

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 365-378 sayfaları arasındaki “Celile’deki Kriz”; 515-527 sayfaları arasındaki “Lazar, Dışarı Çık!” ve 529-534 sayfaları arasındaki “Yahudi Liderlerin Planları” bölümlerini okuyun.

“İsa’nın dünyaya hayat veren yaşamı O’nun sözündedir. İsa sözüyle hastalıkları iyileştirdi ve cinleri kovdu; sözüyle dalgalı gölü sakinleştirdi ve ölüleri diriltti; insanlar O’nun sözünde güç bulunduğuna tanıklık ettiler. Eski Ahit’in tüm peygamberleri ve öğretmenleri aracılığıyla söylemiş olduğu gibi, Allah’ın sözünü söyledi. Tüm Kutsal Kitap Mesih’in bir tezahürüdür ve Kurtarıcı Kendi izleyicilerinin imanını bu söze dayandırmayı arzuladı. O’nun gözle görünür varlığı yanlarından ayrıldığı zaman bu söz onların güç kaynağı olmalıydı. Öğretmenleri gibi onlar da ‘Tanrı’nın ağzından çıkan her sözle’ yaşamalıydılar. Matta 4:4.

“Fiziksel hayatımızı yiyeceklerle sürdürdüğümüz gibi, ruhsal hayatımızı da Allah’ın sözüyle sürdürürüz. Her can kendisi için Allah’ın sözünden hayat almalıdır. Beslenmek için kendimiz yememiz gerektiği gibi, sözü de kendimiz için almalıyız. Onu yalnızca başka birinin zihni aracılığıyla almamalıyız. Kutsal Kitap’ı dikkatle inceleyerek, sözünü anlayabilmemiz için Allah’tan Kutsal Ruh’un yardımını dilemeliyiz.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 372, 373.

Tartışma Soruları:

1. Bu hafta İsa’nın beş bin kişiyi doyurduğunu, doğuştan kör olan bir adamı iyileştirdiğini ve ardından Lazar’ı ölümden dirilttiğini gördük. Her bir vakada İsa tanrısallığına dair güçlü kanıtlar ortaya koydu. Ancak, bu mucizeler ne kadar inanılmaz olsalar da, bölünmeye neden oldular. Kimileri iman ederken, kimileri ise şüpheyle yaklaştı. Bu, güçlü kanıtlarla karşılaştıklarında bile insanların nasıl hâlâ Tanrı’yı inkâr etmeyi seçebildikleri konusunda bize ne öğretiyor?
2. Bu öykülerin hepsi Mesih’in Tanrı’nın ilahi Oğlu olduğuna işaret etmektedir. İsa’ya Kurtarıcı olarak iman etmek için O’nun tanrısallığı neden bu kadar önem taşımaktadır?
3. Korintliler 1:26-29 ayetlerini yeniden okuyun. 21. yüzyılda aynı ilkenin hangi şekillerde işlemekte olduğunu görüyoruz? Hristiyanlar, “insan ölçülerine göre bilge” olanların alay ettiği ve reddettiği, “dünyanın saçma” saydığı hangi şeylere inanıyorlar? Aynı zamanda güçlülere utandıran neye inanıyoruz?

Kırsal Kolombiya’da Diriliş

Andrew McChesney Tarafından

Pablo Yedinci Gün Adventistlerini hiç duymamıştı. Kolombiya’daki Sikuanı yerli halkının lideriydi ve Şabat Günü ibadetine davet edildiğinde evinden çok uzaktaydı.

Birisi “Bu cumartesi bir toplantı yapacağız” dedi. “Gel!”

Pablo sabah ibadet toplantısına gitti ve insanların Kutsal Kitap’ı incelediğini gördü. Öğleden sonraki ibadet toplantısı için geri döndü ve insanların Kutsal Kitapla ilgili sorular sorduğunu duydu. Sabah ibadetini yöneten 25 yaşındaki misyoner Cristian Camilo’nun kutsal Kitaptan gelen her soruyu yanıtlamasına şaşırılmıştı.

Fırsat bulduğunda kendi sorusunu sordu. “Yedinci Gün Adventist Kilisesi’nin üyesi olmak için ne yapmam gerekiyor?” diye sordu.

“Kutsal Kitap çalışmalarına başlayabiliriz,” dedi Cristian.

Pablo’ya kendi ana dili olan Sikuanı dilinde Kutsal Kitap dersleri içeren 20lik bir set verdi. Pablo memnun oldu ve ailesinin geri kalanı için eğitim istedi.

Cristian, Pablo’ya bir Kutsal Kitap verdi ve ailesine dersler vermek üzere onun topluluğuna geleceğine dair söz verdi.

Cristian geniş bir bölgeden sorumluydu ve Pablo’yu ziyaret edebilmesi için üç ay geçmesi gerekti. Pablo’nun kırsaldaki topluluğunu onların yardımı olmadan bulamadığı için iki Sikuanı Adventistiyle birlikte seyahat etti.

Pablo, Cristian’ı karşıladı ve 20lik Kutsal Kitap ders setini çalışmayı bitirdiğini duyurdu. Ayrıca ailesine ve topluluğun geri kalanına Kutsal Kitap dersleri verdiğini ve 15 kişinin vaftiz edilmeye hazır olduğunu söyledi.

Cuma günü gelen Cristian, günün geri kalanını Kutsal Kitapla ilgili soruları yanıtlayarak ve topluluğun vaftize hazır olup olmadığını kontrol ederek geçirdi. Güneş battığında akşam ibadet programını yönetti.

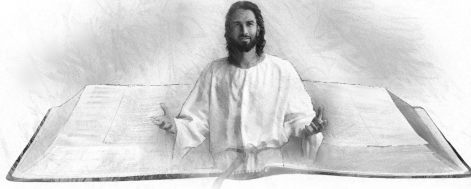
Şabat sabahı Cristian topluluğa ilahi ibadet hizmetinde liderlik etti. Daha sonra bir adam, “Orada bir göl var” dedi. Bir diğeri, “Hemen şimdi vaftiz edilmek istiyoruz!” dedi. O Şabat’ta beş kişi vaftiz edildi: Pablo, annesi, iki erkek kardeşi ve bir görümcüsü.

Bugün Pablo halkına Kutsal Kitap dersleri veriyor.

Cristian, “Toplulukta Tanrı’nın Sözü’ne aç olan birçok insan var” dedi. “Pablo gibi ulaşılmayı bekleyen pek çok insan var.”

Cristian gibi Kolombiya’da ve dünyanın başka yerlerinde ulaşılamayan insan gruplarına ulaşmada büyük zorluklarla karşılaşan misyonerler için dualarınız için teşekkür ederiz. Adventist Misyonu’nun ulaşılamayan insan gruplarına ulaşmaya yönelik çalışmaları hakkında şu adresten bilgi alabilirsiniz: bit.ly/GMPioneers.

Arka Plan: Önsöz

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yu. 1:1–5, Yar. 1:1, Yu. 1:9–13, Yu. 3:16–21, Yu. 9:35–41, Mat. 7:21–23, Yu. 17:1–5.*

HATIRLAMA METNİ: “Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı’yla birlikteydi ve Söz Tanrı’ydı” (*Yuhanna 1:1*).

Birinci hafta Yuhanna Müjde’nin sonuyla ilgiliydi. Yuhanna’nın gayesinin ne olduğunu ele aldık ve Müjde’sini neden yazdığını açıkladık. Bu haftanın dersinde, Yuhanna’nın, Kutsal Ruh’un esiniyle okuyucuları götürmek istediği yönü ortaya koyduğu Müjde’nin başına dönüyoruz. Yeni Ahit yazarları yazılarının ilk sözleri ve paragraflarında genellikle ele almak istedikleri konuları belirtirler. Yuhanna da öyle yapmış ve konularını İsa Mesih’le ilgili çok önemli gerçekleri –hatta Yaratılış’tan da öncesine uzanan gerçekleri– tasvir eden büyük bir evrensel bütünün parçası olarak sunmuştur.

Kitabın başlangıcındaki bu tanıtım, İsa’nın Mesih olduğunu zaten bilmekte olan okuyuculara, kitaptaki karakterlerin sahip olmadığı bir avantaj sağlamaktadır. Okuyucu, müjdecinin İsa’nın öyküsünü anlatırken başvurduğu önemli konuları açıkça görebilmektedir. Bu yüce konular İsa’nın yeryüzünde geçirdiği tarihi dönemin içine yerleştirilmiştir.

Bu haftanın dersine Önsöz (*Yu. 1:1–18*) ile başlayacak ve başlıca konularını özetleyeceğiz. Bu konular daha sonra Yuhanna Müjdesi’nin diğer yerlerinde de ele alınacaktır.

**19 Ekim Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Başlangıçta–İlahi Söz

Yuhanna 1:1-5 ayetlerini okuyun. Bu ifadeler Söz, yani İsa Mesih hakkında neyi ortaya koymaktadır?

Yuhanna Müjdesi şu şaşırtıcı ifadeyle başlıyor: “Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı’yla birlikteydi ve Söz Tanrı’ydı” (*Yu. 1:1*). Bu güzel tek cümle, bizim zar zor kavrayabileceğimiz bir düşünce derinliği içermektedir.

İlk olarak, müjdeci Yaratılış öyküsüne, Yaratılış 1:1 ayetindeki “Başlangıçta” ifadesine gönderme yapıyor. Söz, evrenin başlangıcından önce zaten oradaydı. Böylelikle Yuhanna İsa’nın ezelden beri var olduğunu onaylamış oluyor.

Sonra, “Söz Tanrı’yla birlikteydi.” Yuhanna 1:18 ayetinde Yuhanna O’nun “Baba’nın bağrında” olduğunu belirtiyor. Bunun tam olarak ne anlama geldiğini nasıl kavramaya çalışırsak çalışalım, kesin olan bir şey bulunmaktadır: İsa ve Baba birbirlerine çok yakındır.

Sonra da, “Ve Söz Tanrı’ydı” diyor. Fakat Söz nasıl hem *Tanrı’yla birlikte* olup hem de aynı zamanda *Tanrı olabilir*? Yanıt Grekçede bulunmaktadır. Grekçede belirli bir artikel vardır, “o”, ancak belirsiz bir artikel yoktur. O halde bizim için önemli olan, Grekçedeki belirli artikelin belirli bir nesneye ya da kişiye işaret ediyor olmasıdır.

“Söz Tanrı’yla birlikteydi” ifadesinde, “Tanrı” sözcüğü belirli bir kişiye, Baba’ya işaret eden bir artikelle sahiptir. *Ve Söz Baba’yla birlikteydi*. “Ve Söz Tanrı’ydı” ifadesinde, *Tanrı* sözcüğünde artikel yoktur, bu da bu bağlamda tanrısallığın özelliklerine işaret etmektedir. İsa Tanrı’dır –Baba değil, ama yine de Tanrı’nın ilahi Oğlu, Tanrılığın ikinci Kişisidir.

Elçi bu görüşü doğruluyor, çünkü Yuhanna 1:3, 4 ayetlerinde İsa’nın yaratılan her şeyin Yaratıcısı olduğu belirtiliyor. Bir zamanlar var olmayan ancak daha sonra varlık kazanan her şey bunu ancak Yaratıcı Tanrı olan İsa aracılığıyla yapmıştır.

“Rab İsa Mesih, ezelden beri Baba ile birdi; O, ‘Allah’ın sureti’, O’nun büyüklüğünün ve ihtişamının sureti ve ‘yüceliğinin parıltısı’ idi.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 13.

Mesih’in mutlak tanrılığı neden ilahiyatımızın bu kadar önemli bir parçasıdır? İsa herhangi bir şekilde sadece yaratılmış bir varlık olsaydı ne kaybedecektik? Cevabınızı Sebt günü sınıfa getirin ve Mesih’in ebedi tanrılığının inancımız açısından neden bu kadar önemli olduğunu tartışmaya hazırlanın.

Söz İnsan Olup Aramızda Yaşadı

Yuhanna 1:1-3, 14 ayetlerini okuyun. Bu ayetler bize İsa'nın, Tanrı'nın Kendisinin ne yaptığını söylüyor ve bu gerçek neden bilebileceğimiz en önemli gerçektir?

Yuhanna Müjde'sine "İsa" adıyla ya da O'nun Mesih olarak üstlendiği işleyle değil, Söz (*Logos*) ifadesiyle başlıyor. Yuhanna'nın yazdığı dönemde çeşitli felsefeciler *logos* kavramını evrenin akılcı yapısını ya da mantık ve aklın kendisini ifade etmek için kullanıyorlardı.

Ayrıca, saygın antik filozof Platon'un öğretisi gerçekliği iki âleme ayırmıştı. Bunlardan biri, mutlak kusursuzluğun var olduğu göksel ve değişmeyen alemdir. Diğeri ise buradaki alemdir –bozulabilir, değişken, her nerede var olursa olsun (Platon bu soruya asla cevap vermemiştir) yukarıdaki kusursuz alemin çok kusurlu bir temsili. Bazı felsefi akımlar *logos*'u ebedi varlıklar ile buradaki bozulabilir, dünyevi suretler arasında soyut bir aracı olarak tanımlamıştır.

Yuhanna ise bu sözcüğü tamamen farklı bir anlamda kullanmaktadır. O, gerçeğin, yani *logos'un*, gökyüzü ile yeryüzü arasında süzülen ruhani ve soyut bir kavram olmadığını savunmaktadır. *Logos* bir kişidir: İnsan olup aramızda yaşamış olan İsa Mesih'tir (*Yu. 1:14*).

Yuhanna için *logos* Tanrı'nın Sözü'dür. Daha da önemlisi, Tanrı iletişime geçmiştir; yani en esaslı şekilde Kendisini insanlığa ifşa etmiştir: Bizden biri *olmuştur*.

Yuhanna Müjdesi'nde *logos*, zamana ve mekâna girerek konuşan, hareket eden ve insanlarla kişisel düzlemde ilişki kuran ebedi Tanrı'yı temsil etmektedir. Ebedi Tanrı bir insan, bizden biri olmuştur.

Yuhanna 1:14 ayetinde elçi *logos'un* "insan olup aramızda yaşadığını" belirtiyor. *Aramıza yaşadı* diye tercüme edilen Grekçe sözcük çadır kurmak anlamına gelmektedir. Yuhanna burada Tanrı'nın İsraililere aralarında yaşamını sağlayacak bir tapınak, bir kutsal yer yapmalarını söylediği Mısır'dan Çıkış 25:8 ayetine atıfta bulunuyor. Aynı şekilde, beden almada, Tanrı'nın ilahi Oğlu İsa, insanların O'nunla iletişim kurabilmesi için yüceliğini örterek insan bedenine girmiştir.

Yuhanna'nın burada yazdıklarının ne gibi çıkarımları olduğunu düşünün. Tanrı'nın Kendisi, Yaratan, bir insan oldu, bizden biri oldu ve burada aramızda yaşadı. (Henüz O'nun bizim için ölmesine bile gelmedik!) Bu, Tanrı'nın insanlığa duyduğu sevginin gerçekliği hakkında bize ne söylüyor? Bu şaşırtıcı gerçekten neden fazlasıyla teselli bulmalıyız?

Sözü İşitmek ya da İşitmemek

Yuhanna 1:9-13 ayetlerini okuyun. Yuhanna burada insanların İsa'ya verdikleri tepkiyle ilgili hangi acı gerçeği tasvir ediyor?

Önsöz, Yuhanna 1:1-18 ayetleri, sadece İsa Mesih'in, yani Söz'ün (*logos*) kim olduğunu değil, aynı zamanda dünyadaki insanların O'nunla nasıl ilişki kurduğunu da anlatıyor. Yuhanna 1:9 ayetinde O, dünyaya gelen her insanı aydınlatan *gerçek Işık* diye tanımlanıyor. Bu ışık dünyayı aydınlatmakta ve anlaşılabilir kılmaktadır. C. S. Lewis'in ifade ettiği gibi, "Hristiyanlığa Güneş'in doğduğuna inandığım gibi inanıyorum, sadece onu gördüğüm için değil, onun sayesinde diğer her şeyi gördüğüm için."—*"Is Theology Poetry? [İlahiyat Şiir midir?]", s. 15.*

Ayrıca, Yuhanna 1:9 ayetinde söylenenlerin çıkarımlarına da bakın. Işık her-kese gelmekte, ancak herkes ışığı hoş karşılamamaktadır. Yarın ki dersimizde göreceğimiz gibi, Yuhanna Müjdesi'nin ana konularından biri insanların İsa'yı nasıl kabul ettikleri ya da reddettikleridir. Bu konu burada başlamaktadır. Üzücü olan, Mesih'in kendi halkına, İsrail halkına gelmesi ve birçok kişinin O'nu Mesih olarak kabul etmemiş olmasıdır.

Romalılar 9-11 ayetlerinde Pavlus aynı üzücü konuyu, yani pek çok Yahudi'nin İsa'yı kabul etmediği konusunu ele almıştır. Ancak Pavlus bu konuyu olumsuz bir tonda kapatmamış, aslında Uluslardan olanlarla birlikte birçok Yahudi'nin de İsa'yı Mesih olarak kabul edeceğini söylemiştir. Aslında, Uluslardan olanları Yahudiler karşısında övünmemeleri konusunda uyarmıştır. "Eğer sen doğal yapısı yabancıl zeytin ağacından kesilip doğaya aykırı olarak cins zeytin ağacına aşılandıysa, asıl dalların öz zeytin ağacına aşılanacakları çok daha kesindir!" (Rom. 11:24).

Benzer bir şekilde Yuhanna da İsa'yı Kurtarıcıları olarak kabul eden herkesin Tanrı'nın çocukları olacağını söylüyor. Bu, O'nun adına iman etmekle gerçekleşmektedir. (Bkz. Yü. 1:12, 13.)

Müjde'nin önsözü ile sonucu arasındaki bağlantı şudur. Yuhanna 20:31 ayetinde elçi neden yazdığını şöyle açıklıyor: İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edersiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşabilirsiniz diye. Böylelikle, giriş ve sonuç bir tür birlik, ikisi arasında meydana gelen her şeyi kapsayan birbirleriyle bağlantılı kavramlar oluşturuyor. Bu bağlantı Yuhanna Müjdesi'nin kapsayıcı gayesine, yani insanların İsa Mesih'e Kurtarıcıları olarak iman ederek kurtulmalarına işaret etmektedir.

Tanrı'nın oğlu ya da kızı olmanız yaşamınızı nasıl değiştirdi?

Tekrar Ortaya Çıkan Konular – İnanç/İnançsızlık

Yuhanna 3:16-21, Yuhanna 9:35-41 ve Yuhanna 12:36-46 ayetlerini okuyun. Bu ayetler önsözde yer alan inanç/inançsızlık konusunu nasıl tekrarlıyor?

Yuhanna'nın Müjdesi'nde insanlık iki genel gruba ayrılmış gibidir: İsa'ya iman edip O'nu Mesih olarak kabul edenler ve iman etme fırsatına sahip oldukları halde iman etmemeyi tercih edenler.

Öğrencilerin 11'i, yavaş yavaş iman eden Nikodim, kuyudaki kadın ve doğuştan kör olan adam gibileri ilk grupta yer almaktadır. İkinci grupta Ferisiler ve başkâhinler, 5.000 kişiyi doyurma mucizesine şahit olan kişiler ve hatta öğrencilerden biri olan Yahuda yer almaktadır.

İlginçtir ki, isim olarak kullanılan *iman/inanç* (Grekçe *pistis*) sözcüğü Yuhanna'nın Müjdesi'nde hiç geçmemektedir. Ancak *inanmak* fiili (*pisteuō*) Yeni Ahit'in tamamında toplam 241 kez geçmesine karşın, Yuhanna Müjdesi'nde 98 kez geçmektedir! Bu fiil gerçekten de Yuhanna Müjdesi'nde çok önemli bir motiftir. İsim yerine bu fiilin kullanılması, Hristiyan olmanın çok etkin bir anlamına işaret ediyor olabilir. İsa'ya iman eden biri olmak fiili bir şeydir ve bu sadece bir dizi inançla değil, hayatımızı nasıl yaşadığımızla ifade edilmektedir. Bildiğimiz gibi, iblis de İsa'ya inanmaktadır (*Bkz. Yûk. 2:19*).

Yuhanna Müjdesi'nde iki grup arasındaki en büyük fark İsa'yla olan ilişkilerinde ortaya çıkmaktadır. İnananlar ya da iman edenler, İsa onlara karşı çıktığında ya da onları azarladığında bile O'na karşı açık bir tutum sergilerler. İsa'ya gelirler ve kaçmazlar. O, onların üzerinde parlayan Işık'tır. Ve onlar iman ederek, inanarak Tanrı'nın çocukları olurlar.

Öte yandan iman etmeyenler İsa'ya genellikle O'nunla kavga etmek için gelirler. Onlar ışıktan çok karanlığı seven kişiler olarak nitelendirilmektedir. O'nun sözlerini kabul etmesi zor bulurlar ya da O'nun eski gelenekleri çiğnediğini ve beklentilerini karşılamadığını düşünürler. O'nun ışığının kendilerini tartmasına ve yargılamasına izin vermek yerine, O'nu yargırlar. Elbette bu tutum, din önderlerinde defalarca görülmüştü, onlar ki aslında ulusun ruhsal rehberleri olarak İsa'yı ilk kabul edenler olmalıydılar.

İsa'nın Mesih olduğunu sadece zihinsel olarak kabul etmek yerine, O'na olan imanınızı ne şekilde hayata geçiriyorsunuz? Aradaki farkı bilmek neden önemlidir? (Bkz. Mat. 7:21-23)

Tekrardan Ortaya Çıkan Konular - Yücelik

Yuhanna 17:1-5 ayetlerini okuyun. İsa, “Baba, saat geldi. Oğlun’u yücelt ki, Oğul da seni yüceltsin” derken ne demek istiyordu?

Dünkü dersimizde insanlar arasındaki çekişme ve karşılıklı etkileşimleriyle Yuhanna Müjdesi’nin dünyevi, insani öyküsünü ele aldık; bu öykü daima İsa’nın kim olduğu ve ne yaptığı ekseninde gelişmektedir. Bugünkü dersimiz ise yine Yuhanna Müjdesi’nde yer alan ilahi, evrensel öykü akışına odaklanmaktadır.

Önsöz bu evrensel öykü akışıyla başlıyor. İsa, evrenin Yaraticısı, Tanrı’nın ilahi Oğlu olarak takdim ediliyor. Yine, önceden var olmayan ancak sonra varlık kazanan her şey bunu sadece İsa aracılığıyla gerçekleştirmiştir. “Her şey O’nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O’nsuz olmadı” (Yu. 1:3). Ancak İsa’nın insan olarak beden almasının yüceliğine dikkat çekerek devam ediyor (Yu.1:14). Yuhanna yücelik (*doxa*, parlaklık, ihtişam, ün, onur) ve yüceltmek (*doxazō*, övmek, onurlandırmak, methetmek, ululamak) sözcüklerini hem insanlar tarafından onurlandırılmak hem de Tanrı tarafından onurlandırılmak ya da yüceltilmek anlamında kullanıyor.

Yuhanna Müjdesi’nde İsa’yı yüceltme düşüncesi O’nun ölüm saati kavramıyla bağlantılıdır (Yu. 2:4, Yu. 7:30, Yu. 8:20, Yu. 12:23-27, Yu. 13:1, Yu. 16:32, Yu. 17:1 ile karşılaştırın). Çarmıh O’nun yücelme saatidir.

Bu düşünce oldukça çelişkilidir, çünkü çarmıha gerilme eski Roma dünyasında en utanç verici ve aşağılayıcı idam yöntemi idi. Bu inanılmaz tezat, yani Tanrı’nın çarmıha gerilmiş olması, insan öyküsünün ilahi olanla iç içe geçtiğini göstermektedir.

İnsani seviyede, İsa acılar içinde öldü, O “Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?” diye haykıran zayıflık içindeki, hor görülen bir suçluydu. Çarmıhın bu insani, karanlık tarafı özellikle Matta ve Markos müjdelerinde anlatılmıştır (Mat. 27:46, Mar. 15:34).

Öte yandan çarmıhın yüceltici tarafı ise özellikle Luka ve Yuhanna müjdeleğinde yer almıştır (Luk. 23:32-47, Yu. 19:25-30). Orası kurtuluşun yeridir, merhametin yeridir, Tanrı Oğlu’nun Kendisini Baba’sına teslim ettiği yerdir.

Ne kadar ironiktir ki, Tanrı’nın en büyük yüceliği, O’nun en büyük utancında açığa çıkmıştır –dünyanın günahlarını Kendi üzerine almak.

Bizi günden kurtarmanın böylesine ağır bir şeyi, Tanrı’nın Kendisinin çarmıha gerilmesini gerektirmiş olmasının ne anlama geldiğini düşünün. Bu, günahın gerçekten ne kadar kötü olduğu konusunda bize ne söylemelidir?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından 13-21 sayfalarındaki “Allah Bizimle” bölümünü okuyun.

“Tanrı’nın ilahi Oğlu Rab İsa Mesih ezelden beri vardı, ayrı bir kişiydi ama Baba’yla birdi. O, göğün yüce görkemiydi. Göksel varlıkların önderiydi, meleklerin O’na tapınmaları ve itaat etmeleri O’nun hakkı olarak kabul edilmişti. Bu, Tanrı’dan çalınan bir şey değildi [Özd. 8:22-27 ayetlerinden alıntı].

“Dünya var olmadan önce Mesih’in Baba’yla Bir olduğu gerçeğinde ışık ve yücelik bulunmaktadır. Bu, karanlık bir yerde parlamak onu tanrısal, gerçek görkemle ışılatan bir ışıktır. Kendi içinde sonsuz derecede gizemli olan bu gerçek, diğer gizemli ve başka türlü açıklanamayan gerçekleri açıklamakta, ulaşılamaz ve kavranamaz bir ışık içinde saklanmaktadır.”—Ellen G. White Yorumları, *The SDA Bible Commentary [Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi]*, 5. cilt, s.1126.

“İsa, ‘Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim’ demiştir (Yuhanna 12:32). Mesih, günahkâra dünyanın günahları için ölen bir Kurtarıcı olarak açığa vurulmalı; ve Kafatası’nda çarmıhta Tanrı Kuzusu’nu görünce, kurtuluşun gizemi zihinlerimize açılmaya başlar ve tövbeye yol açar. Mesih, günahkârlar adına ölmekle akıl almaz bir sevgi gösterdi; ve günahkâr bu sevgiyi gördükçe, sevgi kalbi yumuşatır, zihni etkiler ve ruhta tövbekârlığa doğru ilham verir. . . . [İnsanlar] ne zaman samimi bir doğru yapma isteğinden kaynaklanan bir değişim uygulamaya çalışsalar, onları çeken Mesih’in gücüdür. Farkında olmadıkları bir güç ruhları üzerinde çalışıyordur, vicdan canlanır ve hayatın düzelişi dışarıdan bile görülür. Ve Mesih onları çarmıhına bakmaya, günahlarının destığı Kişi’yi görmeye doğrulttukça, buyruk vicdana oturur.”—Ellen G. White, *Yol Gerçek ve Yaşam*, s. 15.

Tartışma Soruları:

1. Yuhanna neden İsa’nın Yaratıcı olarak üstlendiği işlevden bahsetmeye başlıyor? Bu, Yaratılış’ın tüm ilahiyattaki önemi hakkında bize ne anlatıyor? O halde, Kutsal Yazı’da açıklandığı şekliyle Yaratılış konusunda doğru bir kavrayışa sahip olmamız neden önemlidir?
2. Pazar günü dersinin sonundaki soru üzerinde biraz daha düşünün. Çarmıhta ölen ebedi Tanrı değil de yaratılmış bir varlık olsaydı, ne olurdu? İsa ebedi Tanrı dışında bir şey olsaydı ne kaybedecektik?

Bir Şabat Tohumu

Andrew McChesney Tarafından

Yerli Amerikalı bir adam inşaat alanına girdi.

“Siz burada ne inşa ediyorsunuz?” diye sordu, gönüllülerin ABD’nin Washington eyaletindeki bir kasaba olan Wapato’daki Tüm Milletler Merkezi’nin beton temeline kütük duvarlar yerleştirmesini izlerken. “Başka bir kilise mi?” dedi başını sallayarak. “Siz haftanın hangi gününü kutlayacağınızı bile bilmiyorsunuz.”

İnşaat lideri Jeff Weijohn, Yedinci Gün Adventistleri’ni hiç duymamış olan adamla sohbet etmeye başladı. Adam yeni kilisenin Pazar günü ibadete açık olacağını düşünüyordu ama Cumartesi günü Yaradan’a tapınılması gerektiğine inanıyordu.

Jeff şaşırıyordu. Jeff bir röportajda, “Bazı Yerli Amerikalıların Şabat’ı tutma geçmişi ne sahip olduğunu ilk kez o an duydum” dedi.

Daha sonra Jeff, Kızılderili tarihine aşina bir tarihçiden açıklama istedi. Tarihçi, Wapato’nun bulunduğu Yakama Kızılderili Bölgesi’ndeki bir veya iki kabilenin geleneksel olarak yedinci günün Yaradan’ın günü olduğuna inandığını ve o günde O’na ibadet ettiğini doğruladı.

Tanrı’nın yerlilerin kalplerine bir Sebt tohumu ektiğini fark etmek, Jeff ve karısı Terri’ye Yerli Amerikalılara yönelik yapılacak sosyal yardım görevinde güç verdi.

Sosyal yardım programı, 1990 yılında On Üçüncü Şabat Sunusunun yardımıyla başladı. Programın öne çıkan yönlerinden biri, 2001 yılında açılan ve çok amaçlı bir bina olarak tasarlanan Tüm Milletler Merkezidir. İnsanların Şabat sabahları ibadet etmek için toplandıkları bir ibadet köşesi vardır; yemeklerin servis edildiği ve yıllık Anneler Günü sabah yemeğinin 300 ila 400 kişiyi çektiği bir yemek alanı; ve 200 kadar çocuğun ve ebeveynlerinin oyun geceleri için geldiği bir voleybol ve basketbol sahası vardır. Merkez ayrıca günlük kamplar, Tatil Kutsal Kitap Okulları ve okul sonrası dersler sunmaktadır.

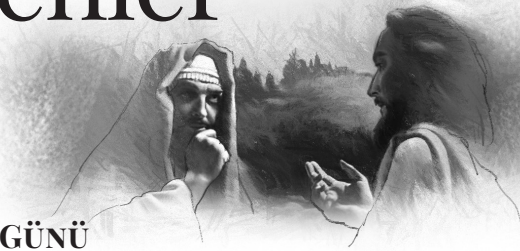
Yerli Amerikalılar ve başkaları da alan kiralayabiliyorlar. Jeff, “Bu Tesis’i inşa etmemizin bir nedeni de toplumun buluşacak hiçbir yerinin olmamasıydı” dedi.

Dikkate değer bir örnekte, bir Kızılderili lideri, kumarın halkını yok ettiğini söyleyerek, sağlık seminerleri düzenlemek için yerlilere ait bir kumarhane yerine bu siteyi tercih etti. Jeff, “Bu onun, kumarhaneyle alakalı hiçbir şey yapmak istemediğinin güçlü bir kanıtıydı” dedi.

Merkezin kültürel açıdan hassas konseptinin kanıtladığı büyük başarı örnek alınarak, Kanada da dahil olmak üzere başka yerlerde de benzerlerinin uygulandığını söyledi.

Fark yaratmaya devam eden On Üçüncü Şabat Sunularınız için teşekkür ederiz. Tanrı’nın, ehdi müjdeyi her kabileye, dile, halka ve millete duyurmak için bunları kullanması için dua edin.

İsa'nın Mesih Olduğuna Tanıklık Edenler

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yu. 1:19–23; Ysa. 40:1–5; Yu. 1:29–37; Rom. 5:6; Yu. 1:35–39; Yu. 1:43–51; Yu. 3:1–21.*

HATIRLAMA METNİ: “İsa ona şu karşılığı verdi: ‘Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse yeniden doğmadıkça Tanrı’nın Egemenliği’ni göremez” (*Yuhanna 3:3*)

Hiç kuşku yok ki, İsa Kendisi hakkında ileri sürdüğü iddiaları desteklemek amacıyla insanlara Kutsal Yazılar’dan güçlü kanıtlar sunmuştur: “Size doğrusunu söyleyeyim, iman edenin sonsuz yaşamı vardır” (*Yu. 6:47*).

Fakat dahası var. Suyu şaraba dönüştürdü; birkaç somun ekmekle binlerce kişiyi doyurdu; soylu bir adamın oğlunu iyileştirdi; Beytesta havuzundaki adamı sağlığına kavuşturdu; doğuştan kör olan bir kişiye görme yetisini kazandırdı; Lazar’ı ölümden diriltti. Müjdeci, İsa’nın kim olduğuna tanıklık etmeleri için Yahudi, uluslardan olan, zengin, fakir, erkek, kadın, yönetici, halktan, eğitilmiş, eğitimsiz çeşitli olay ve kişilere çağrıda bulunuyor.

Yuhanna, Baba’nın Kendisinin tanıklığına ve Kutsal Yazı’ya işaret ederek, hepsinin O’nun kimliğine dair kanıtlar sunduğunu söylüyor.

Bu hafta Vaftizci Yahya’nın güçlü tanıklığıyla başlıyor. Sonrasında, başka tanıklar da sahneye çıkıyor: Andreas ve Simun Petrus, Filipus, Natanel ve hiç beklenmedik bir tanık, Ferisi Nikodim. Ancak gölgede kalan başka bir tanık daha bulunmaktadır (*Yuhanna 1:35, 40* ayetlerinde Andreas’ın yanındaki diğer öğrenci) –Yuhanna’nın kendisi.

Vaftizci Yahya'nın Tanıklığı

Geçen haftaki derste gördüğümüz üzere, Yuhanna Müjdesi İsa Mesih'in, Söz'ün, Yaratılış'tan önceki ezeli varlığıyla başlıyor. Ancak aynı önsözde, Vaftizci Yahya İsa'ya tanıklık eden kişi olarak karşımıza çıkıyor. İsa'nın zamanındaki bazı Yahudiler biri kâhin, öteki kral olmak üzere iki Mesih beklentisi içindeydi. Yuhanna, açık bir şekilde, Vaftizci Yahya'nın bu mesihlerden biri olduğunu iddia etmediğini, aksine tek gerçek Mesih'in tanığı olduğunu öğretiyor.

Yuhanna 1:19-23 ayetlerini okuyun. Vaftizci Yahya hizmetini ve görevini nasıl açıklıyor?

Din önderleri Yahya'ya kim olduğunu sormaları için kâhinleri ve Levilileri göndermişlerdi. Yahudiye'de Mesih beklentileri yüksek olduğu için, Vaftizci Yahya'nın bu beklentilerle olan ilişkisini açıklığa kavuşturması çok önemliydi. O Işık değildi, fakat Işığa tanıklık etmek ve Mesih'in gelişini hazırlamak için Tanrı tarafından gönderilmişti (Yu. 1:6-8). Bu nedenle onlara elinden geldiğince açık bir şekilde cevap verdi: "Ben Mesih değilim" (Yu. 1:20).

Ayrıca, Yahya suyla vaftiz ediyordu, ancak Mesih Ruh'la vaftiz edecekti (Yu. 1:26, 33). Yahya İsa'nın çarığının bağını çözmeye layık değildi (Yu. 1:27). Mesih, Yahya'dan önce tercih edilmişti, çünkü O Yahya'dan önce vardı (Yu. 1:30). İsa Tanrı'nın Oğlu'ydu ve Yahya O'na işaret etmekten başka bir şey yapmadı (Yu. 1:34).

Yeşaya 40:1-5 ve Yuhanna 1:23 ayetlerini okuyun. Yuhanna bu ayetleri nasıl kullanıyor?

Bozuk ve taşlarla dolu yolların olduğu zamanlarda, kralın yolunu düzgün hale getirmek amacıyla yolların zeminini düzeltmek ve keskin dönemeçleri ortadan kaldırmak üzere bazen kraldan önce hizmetkârlar gönderilirdi. Yahya da peygamberlik sözü yerine gelsin diye, insanların yüreklerini İsa'ya hazırlamak için gelmişti.

Yedinci Gün Adventistleri olarak bizler Vaftizci Yahya'nın yaptığı gibi ne şekilde hizmet etmeliyiz? Ne gibi benzerlikler bulunuyor?

Tanrı Kuzusu

İbrani ulusu kendilerini Roma'nın elinden kurtaracak bir Mesih aramaktaydı. Yuhanna Müjdesi'nin amacı onların Mesih anlayışını değiştirerek, gelecek olan Kral'la ilgili peygamberlik sözlerinin İsa'da yerine getirildiğini anlamalarını sağlamaktı. Mesih dünyevi bir hükümdar olmayacaktı. O, dünya uğruna Kendisini feda etmesi ve Tanrı ile halkı arasındaki ilişkiyi yenilemesi de dahil olmak üzere, Kendisiyle ilgili tüm Eski Ahit vaatlerini yerine getirmek üzere gelmişti.

Yuhanna 1:29-37 ayetlerini okuyun. Vaftizci Yahya İsa hakkında nasıl bir açıklama yapıyor? O'nu tasvir etmek için hangi benzetmeyi kullanıyor ve bu benzetme İsa'nın Kim olduğunun ve görevinin ne olduğunun anlaşılması için neden son derece önemlidir?

Vaftizci Yahya'nın İsa'nın Tanrı Kuzusu olduğuna dair açıklaması, Yuhanna'nın Müjdesi'nin Mesih'in görevi ve niteliği konusunda yepyeni bir anlayış getirme gayesini destekliyor. İsa gerçekten de, ilk olarak Yaratılış 3:15 ayetinde bildirilen Kurtarıcı vaadine kadar uzanan kurban düzeni vaadinin yerine gelmesi olacaktı.

“Yahya, Vaftizi sırasında İsa'dan Allah'ın Kuzusu olarak söz ettiğinde, Mesih'in hizmeti yeni bir boyut kazandı. Peygamberin düşünceleri, Yeşaya'nın sözlerine yöneldi: ‘O, boğazlanacak Kuzu gibi getirildi.’ Yeşaya 53:7.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 120.

Markos 10:45, Romalılar 5:6 ve 1. Petrus 2:24 ayetlerini okuyun. Bu ayetler İsa'nın “Tanrı'nın Kuzusu” olarak üstlendiği işlevi anlamamıza nasıl yardımcı oluyor?

Vaftizci Yahya'nın İsa'nın hizmeti hakkında bilmesi gereken daha çok şey olsa da, İsa'nın vaat edilen Mesih, peygamberlik sözünü yerine getirmek için gelen Kişi olduğundan emindi.

İsa için kullanılan bu “Tanrı Kuzusu” unvanını derinlemesine düşünün. Aklınıza hangi görüntüleri getiriyor ve Eski Ahit'teki kurban düzeniyle olan bağlantısı kurtuluşumuz için ödenen ağır bedeli kavramanıza nasıl yardımcı olabilir?

Yahya'nın İki Öğrencisi

İsa oradan geçerken, Vaftizci Yahya'nın iki öğrencisi de yanındaydı. Yahya, “İşte Tanrı Kuzusu!” diye seslendi. (Yu. 1:36). İki öğrenci de Yahya'nın, gelecek olan Mesih'le ilgili Eski Ahit'teki peygamberlik sözlerini yerine getirecek Mesih hakkında söylediklerini dinlemişlerdi. Öğrenciler İsa'nın ardından gitmek için Yahya'yı terk ettiler, çünkü İsa'nın Vaftizci Yahya'dan daha üstün olduğunu ve O'nun Yahya'nın mesajının tamamlanması olduğunu anlamışlardı.

Yuhanna 1:35-39 ayetlerini okuyun. Yahya'nın İsa hakkındaki tanıklığını duyduktan sonra bu iki öğrenci ne yaptı?

İsa'yla birlikte olmayı arzulayarak bu iki öğrenci bütün günü O'nunla geçirdiler. Kim bilir o gün ne kadar şaşırtıcı şeyler öğrendiler ve tecrübe ettiler?

Bunlar harika şeyler olmalıdır, çünkü çok geçmeden yaşadıkları tecrübeyi başkalarıyla paylaşma arzusuyla yanıp tutuşmaya başladılar. İki öğrenciden biri olan Andreas hemen kardeşi Simun'u buldu ve “Mesih'i bulduk” dedi (Yu. 1:41). Andreas kardeşini İsa'ya getirdiğinde, İsa hemen onu tanıdığını göstererek şöyle dedi: “Sen Yuhanna'nın oğlu Simun'sun. Kefas diye çağrılacaksın” (Yu. 1:42). İsa Petrus'u tanıyor ve biliyordu. İsa'nın bir kişiyi tanıyor olması Yuhanna Müjdesi'nin temalarından biridir. (Örneğin bkz. Yu. 2:24, 25).

“Eğer Yuhanna ve Andreas başkâhinlerin ve hahamların inançsız ruhuna sahip olsalardı, İsa'nın yanında O'nun öğrencileri olarak bulunmazlardı. O'nu eleştirmek ve sözlerini yargılamak için gelirlerdi . . . Fakat ilk öğrenciler böyle yapmadılar. Vaftizci Yahya'nın vaazındaki Kutsal Ruh'un çağrısına yanıt verdiler. İlahi Öğretmen'in sesini şimdi tamdılar . . . Eski Antlaşma öğretileri üzerine ilahi bir ışık döküldü. Gerçeğin çok yönlü konuları yeni ışıktaki parlardı.”—Ellen G. White, Sevgi Öğretmeni, s. 123.

Yuhanna Müjdesi'nin tüm vurgusu, bu iyi haberin dünyayla paylaşılabilmesi için İsa'nın kim olduğunu gün ışığına çıkarmaktır.

Mesih ve Mesih'e olan inancımız yaşamımızı ne şekilde değiştirdi? Başka hangi değişikliklerin gerçekleştiğini görmek istersiniz?

Filipus ve Natanel

Yuhanna 1:43-46 ayetlerini okuyun. Filipus'un mesajı onun şimdiden İsa'ya olan imanı hakkında neyi gösteriyordu?

Andreas ve Petrus gibi Filipus da Beytsayda'lıydı. Arkadaşı Natanel'i buldu ve ona İsa'dan bahsetti. Vaftizci Yahya İsa'yı "Tanrı Kuzusu" olarak adlandırmıştı. Andreas Petrus'a Mesih'i bulduğunu söylemişti. Fakat Filipus İsa'yı Musa'nın ve peygamberlerin hakkında yazdığı kişi diye andı ve "Nasıralı İsa" diye ekledi. Nasıra'dan bahsetmesi arkadaşının sert bir tepki vermesine neden oldu.

Natanel'in küçük Nasıra kasabasına karşı önyargılı olduğu anlaşılıyordu. Bir kralın böyle sapa bir yerden çıkmayacağı kesindi. Önyargı, gözleri kolaylıkla kör ederek insanların gerçek değerini görmeyi engeller. Filipus, muhtemelen Natanel'le daha önceki sohbetlerinden, önyargıyla başa çıkmanın doğru yolunun üstün bir felsefi ya da teolojik tartışma değil, kişiyi bizzat gerçeği tecrübe etmeye davet etmek olduğunu anlamış gibi görünüyordu. Sadece "Gel de gör" dedi. Natanel de tam olarak bunu yaptı. Gitti ve gördü.

Yuhanna 1:47-51 ayetlerini okuyun. İsa, Natanel'i kim olduğu konusunda nasıl ikna etti ve Natanel buna nasıl karşılık verdi?

46. ayet ile 47. ayet arasında, çok önemli bir ayrıntı olarak, Natanel'in Filipus'un davetine nasıl karşılık verdiği belirtilmemiştir. Ancak kalkıp görmeye gitmiştir. Filipus'la olan dostluğu önyargısından daha güçlüydü ve hayatı o andan itibaren değişecekti.

İsa, Natanel hakkında güzel sözler söyleyerek, onu içinde hile olmayan gerçek bir İsraili diye çağırdı (*Yu. 1:47*); bu, Natanel'in İsa hakkında söyledikleriyle büyük bir tezat oluşturunuyordu (*Yu. 1:46*). Natanel şaşkınlıkla karşılık verdi, çünkü İsa'yla daha önce hiç karşılaşmamıştı.

Ardından İsa onu bir incir ağacının altında gördüğünü söyleyince, bu kısa açıklama Natanel'i ikna etmeye yetti. İsa ilahi bir sezgiyle, Natanel'in o ağacın altında dua ederek gerçeği aradığını görmüştü (bkz. Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 124, 125). Natanel daha sonra büyük bir ikrarda bulunarak İsa'yı Rabbi, Tanrı'nın Oğlu ve İsrail'in Kralı diye çağırdı. Görünüşte çok küçük bir ifşanın nasıl en büyük iman ikrarına yol açtığına dikkat edin.

Nikodim'in Tanıklığı

Yuhanna 3:1-21 ayetlerini okuyun. Nikodim'in tanıklığı Yuhanna Müjdesi'nin temasını nasıl desteklemektedir?

Nikodim İsrail'de saygın bir öğretmen ve Yüksek Kurul'un varlıklı bir üyesiydi. Onun tanıklığı Yuhanna Müjdesi'nde birkaç nedenden dolayı önemli bir yer tutmaktadır. O İsa'dan "Rabbi" diye bahsetmiş ve gösterdiği belirtilerin O'nun ilahi görevinin kanıtı olduğuna işaret etmiştir. Dolayısıyla, Nikodim ne yaptığıının farkına varmadan önce dahi, İsa'nın Mesih olduğunu destekleyen kanıtlar sunuyordu.

Nikodim belirtilerin kendisini İsa'nın ilahi görevinin kanıtı olarak görüyordu, fakat bunların İsa'nın Eski Ahit'teki Mesih'le ilgili peygamberlik sözlerinin tamamlayıcısı olduğuna işaret ettiğini düşünmüyordu. Dolayısıyla, Nikodim biraz şüphe ile gelmişti; bu noktada İsa'nın Mesih olduğunu kabul etmiyordu.

Yuhanna 3:3-21 ayetlerini okuyun. İsa Nikodim'in içindekileri görebildiğini göstermek için ona ne söyledi?

İsa her kişinin yüreğini bilmektedir. Nikodim'e verdiği yanıt biraz beklenmedik gibi görünebilir, ancak İsa doğrudan konuya girmiştir. Yahudiler, Uluslardan olanların ihtida etmesi gerektiğine inansalar da, birçoğu seçilmiş halk olarak kendilerinin de bir ihtida deneyimine ihtiyaçları olduğunu anlamıyordu. Ulusları ya da içinde büyüdükleri kilise hangisi olursa olsun, hiç kimse doğuştan kurtulmuş değildir.

Yahudilerin İbrahim'e kadar uzanan harika mirası onlara pek çok belirgin avantaj sağlıyordu (bkz. Rom. 3:1, 2), buna şüphe yok. Ancak bu kendi başına yeterli değildi. İsa Nikodim'e akla hayale gelmeyecek bir şey söyledi: İsrail'de bir öğretmen ve yönetici olan Nikodim'in yeniden Ruh'tan doğması gerekiyordu!

İsa daha sonra Nikodim'i kendi ruhsal cehaletiyle yüzleştirdi: "Sen İsrail'in öğretmeni olduğun halde bunları anlamıyor musun?" (Yu. 3:10). Sen, üstün bir öğretmen, bunları nasıl bilmezsin? Bu azar çok şaşırtıcı olmuş olmalı.

O zamanlar Nikodim'in aklında İsa'yla ilgili çeşitli sorular olmasına rağmen, daha sonraları İsa'nın takipçilerinin tarafında yer almıştır (bkz. Yu. 19:39).

EK ÇALIŞMA: İlen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından 151-159 sayfaları arasındaki “Nikodim” bölümünü okuyun.

Nikodim, “Kutsal Yazıları, bir kuramı tartışmak amacıyla değil, fakat canının yaşama kavuşması için, yeni bir şekilde inceledi. Kendisini Kutsal Ruh’un yönlendirişine teslim ettiğinde göğün krallığını görmeye başladı. . .

“İman yoluyla Allah’ın lütfunu alırız; fakat iman bizim Kurtarıcımız değildir. Hiçbir şey kazandırmaz. Bu, Mesih’e sarıldığımız ve günahın çaresi olan O’nun erdemlerini aldığımız eldir . . . Tıpkı bağışlanma gibi, tövbe de Mesih’ten gelir.

“Öyleyse, biz nasıl kurtulacağız? ‘Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırırsa’ İnsan oğlu da yukarı kaldırılmıştır, böylece yılan tarafından aldatılan ve ısırılan herkes bakıp yaşayabilir. ‘İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!’ Yuhanna 1:29. Çarmıhtan parlayan ışık Allah’ın sevgisini gösterir. O’nun sevgisi bizi Kendisine çekmektedir. Bu çekime karşı koymazsak, Kurtarıcı’nın çarmıha gerilmesine neden olan günahlardan tövbe ederek, çarmıhın dibine getirileceğiz. O zaman, Allah’ın Ruhu iman aracılığıyla canda yeni bir yaşam meydana getirir. Düşünceler ve arzular Mesih’in isteğine itaate yönlendirilir. Kalp ve zihin, her şeyi Kendisine bağımlı kılmak için içimizde çalışan Kişi’nin suretinde yeniden yaratılır. O zaman Allah’ın yasası zihne ve kalbe yazılır, biz de Mesih’le birlikte ‘Ey Tanrım, senin isteğini yapmaktan zevk alırım ben’ diyebiliriz. Mezmurlar. 40:8.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 157, 158.

Tartışma Soruları:

1. Vaftizci Yahya İsa için yolu hazırlamak üzere gelmişti. En azından insani bakış açısından, onun hizmetinin ne kadar başarılı olduğunu düşünüyorsunuz? Ayrıca, yanıtınızı düşünürken şu önemli soruyu da sorun: Manevi konularda “başarıyı” nasıl tanımlıyorsunuz?
2. İlerleyen günlerde Vaftizci Yahya bazı samimi kuşklarını dile getirdi (*Mat. 11:2, 3; Luk. 7:19*). Onu bu soruları sormaya iten sebep neydi ve biz bu sorulardan nasıl imanımızda sağlam durabileceğimiz konusunda ne öğrenebiliriz?
3. Nikodim gibi doğru kilisede bir yönetici olan ve mutlaka çok fazla bilgiye sahip olan birinin nasıl olup da gerçekten önemli olan şeyler konusunda ruhsal açıdan bu kadar cahil olabileceği fikrini sınıfta tartışın. Onun içinde bulunduğu durumdan ne gibi dersler çıkarabiliriz?

Özbekistan'da Duanın Gücü

Andrew McChesney Tarafından

36 yaşındaki Nigora, ambulansla Özbekistan'ın Taşkent kentindeki hastaneye kaldırıldı. Zar zor konuşabiliyordu. Kolları uyuşmuştu. Yutkunmakta zorlanıyordu. Doktor onun durumuna teşhis koyamadı.

Nigora hastanede sonraki ay daha da kötüleşti. Günde 15 dakikadan fazla uyuyamıyordu. Röntgenler beyinde alışılmadık bir aktivite gösteriyordu.

Daha sonra ikinci bir doktor Nigora'nın ölümcül bir hastalığa yakalandığını söyledi. Doktor hiçbir umut göremiyordu.

Nigora İsa'ya inanmıyordu ama imanlı Yedinci Gün Adventist komşuları vardı. Onu yoğun bakımda ziyaret ettiler ve kiliselerinin pastörünü onunla dua etmeye davet etmek için izin istediler. "Hayır, hayır" dedi Nigora. "İyi değilim. Berbat görünüyorum. Kendimi daha iyi hissettiğimde gelmesini söyle."

Ancak komşular ısrar etti. "Bırak gelip senin için dua etsin" dediler.

Nigora gönülsüzce kabul etti. Bir gün sonra pastör ve karısı Nigora'nın yatağına geldiler. Pastör 23. Mezmur'u okudu, Nigora'nın alnına yağ sürdü ve şöyle dua etti: "Tanrım, kız kardeşimize sağlık ver. Ona şifa ver ki tamamen iyileşebilsin." Nigora duadan sonra farklı hissetmedi.

Ertesi gün pastör ve karısı geri döndüler. Pastör yine Kutsal Kitap okudu, onun üzerine yağ sürdü i ve dua etti. Nigora yine farklı hissetmedi. Ancak o gece sadece 15 dakika değil, birkaç saat uyuyabildi.

Üçüncü gün pastör ve karısı geri döndüler. Pastör yine Kutsal Kitap okudu, onu üzerine yağ sürdü ve dua etti. Nigora yine bir değişiklik hissetmedi. Ama o gece bütün gece uyudu. Ondan sonra her gece rahat uyudu.

Pastör ve eşi ziyarete devam etti. Yavaş yavaş Nigora'nın konuşması düzeldi. Kolları ve bacakları çalışmaya başladı. Hastane röntgenleri beyin aktivitesinin normale döndüğünü gösterdi. Doktor hayrete düşmüştü.

"İyileşmen, üstüne bu kadar çabuk, bu imkansız bir şey" dedi doktor.

Pastörün dua etmeye başlamasından dört ay sonra Nigora arabasını sürüyordu ve işine geri dönüyordu.

Tanrı'ya inanmayan kadın, iyileştiği için O'na hamdetti.

"Bu Tanrı'nın bir mucizesi," dedi Nigora.

Kendisiyle ilgilenen komşuları olduğu için çok mutlu. Adventist Hizmeti ile yaptığı bir röportajda yavaş ama net bir şekilde konuşarak, "Bana aile gibi olan böyle arkadaşlar verdiği için Tanrı'ya çok minnettarım" dedi.

Nigora Tanrı'ya inanmasına rağmen kalbini henüz O'na adamamıştır. Bu cesaret kırıcı faktör, Özbekistan'daki birçok insanın Yedinci Gün Adventistlerini bir mezhebin üyeleri olarak görmesi olabilir. Lütfen Nigora ve onun gibi, yaşamlarında Tanrı'nın gücüne tanık olan ancak henüz O'nun adına bir karar verememiş olanlar için dua edin. (Nigora bir takma addır.)

Samiriyelilerin Tanıklığı

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yu. 4:1–42; Yu. 3:26–30; Yer. 2:13; Zek. 14:8; Hez. 36:25–27.*

HATIRLAMA METNİ: “Bunlar kadına, ‘Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil’ diyorlardı. ‘Kendimiz işittik, O’nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz’ ” (*Yuhanna 4:42*).

Samiriyeliler kimdi? Kuzey İsrail Krallığı M.Ö. 722 yılında Asurlular tarafından teslim alınmıştı. Asurlular siyasi istikrar sağlamak için tutsaklarını imparatorluklarının dört bir yanına dağıtıyorlardı. Benzer şekilde, kuzey krallığına yerleştirmek üzere başka uluslardan tutsaklar getirildi ve bunlar kendi Yahudilik tarzlarını benimsemiş olan Samiriyelilerdi.

Ancak Samiriyelilerin Yahudilerle ilişkileri iyi değildi. Örneğin, Yahudiler Babil’den döndüklerinde Samiriyeliler tapınağın yeniden inşa edilmesine karşı çıkmışlardı. Bu arada Samiriyeliler Gerizim Dağı’nda kendi tapınaklarını inşa etmişlerdi. Ancak bu tapınak M.Ö. 128 yılında Yahudi yönetici Yohanan Hurkanus tarafından yıkıldı.

İsa’nın zamanında da bu husumet devam ediyordu. Yahudiler mümkün olduğunca Samiriye’den uzak duruyorlardı. Aralarında ticaret devam etmiş olsa da, diğer temaslar bir tabu haline gelmişti. Yahudiler Samiriyelilerden borç almaz, hatta onlardan iyilik bile görmezlerdi. İşte bu ortamda Yuhanna, İsa, kuyu başındaki kadın ve bir Samiriye kenti olan Sihar’ın halkı arasındaki karşılaşmayı aktarmıştır.

**2 Kasım Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Karşılaşmanın Gerçekleştiği Yer

Yuhanna 4:1-4 ayetlerini okuyun. İsa'yı Samiriye'ye götüren meselenin arka planında ne vardı?

Ferisiler İsa'nın öğrencilerinin Vaftizci Yahya'nın öğrencilerinden daha fazla insanı vaftiz ettiklerini fark ettiler. Bu durum Yahya'nın öğrencileri ile İsa'nın öğrencileri arasında gerginliğe yol açabilirdi. Yahya'nın öğrencileri, anlaşılabilir şekilde, İsa'nın itibarını ve saygınlığını kıskanıyorlardı (*Yu. 3:26-30 ile karşılaştırm*). Yahya'nın etkileyici yanıtı, kendisinin küçülmesi, İsa'nın ise büyümesi gerektiği (*Yu. 3:30*). Muhtemelen karşı karşıya gelmekten kaçınmak için, İsa Celile'ye gitmek üzere Yahudiye'den ayrıldı. Samiriye bu iki yerleşim yeri arasındaki en kestirme yolun üzerindeydi, fakat olası tek rota bu değildi. Dindar Yahudiler uzun yolu seçerek doğudan, Perea üzerinden giderlerdi. Fakat İsa'nın Samiriye'de gerçekleştireceği bir görevi vardı.

Yuhanna 4:5-9 ayetlerini okuyun. İsa bu fırsatı kuyu başındaki kadınla konuşmak için nasıl kullandı?

Yakup'un kuyusu Şekem'in hemen yakınındaydı, kadının geldiği yer olan Sihar ise yaklaşık bir buçuk kilometre uzaklıktaydı. Öğrencileri yiyecek almak için kente giderken İsa kuyunun kenarında oturdu. Kuyudaki serin sudan yararlanma imkânı yoktu. Kadın su çekmeye geldiğinde, İsa içmek için ondan su istedi.

Yuhanna 3. bölümde, Yahudilerin bir yöneticisi ve bir rabbi olan Nikodim'in İsa'ya gelmek için kendini alçaltması şaşırtıcı bir durumdu. Fark edilmemek için gece gelmişti. Ancak Yuhanna 4. bölümde kadın güpegündüz saklanıyordu, belki de havanın daha serin olduğu sabah saatlerinde ya da günün sonunda gelen diğer kadınlarla temastan kaçınıyordu. Neticede, kadın su almak için neden bu kadar uzun bir yol kat etmişti, hem de günün ortasında, hava sıcakken? Orada her ne sebeple bulunuyor olursa olsun, İsa'yla karşılaşması onun hayatını değiştirecekti.

Bundan sonra hangi sahne geliyor? Yahudi bir öğretmen ile itibarı düşük Samiriyeli bir kadın karşılaştırılıyor. Ne büyük bir tezat! Yine de tam da bu ortamda olağanüstü bir karşılaşma gerçekleşiyor.

Kendi kültürünüzde başkalarına tanıklık etmenizi engelleyebilecek tabulardan bazıları nelerdir? Bunları aşmayı nasıl öğrenebiliriz? Cevabınızı Sebt günü sınıfta paylaşın.

Kuyu Başındaki Kadın

Yuhanna 4:7-15 ayetlerini okuyun. İsa kadına tanıklık etmeye başlamak için bu karşılaşmadan nasıl faydalaniyor?

“Yahudiler ile Samiriyeliler arasındaki nefret kadının İsa’ya iyilik teklif etmesine engel oldu; fakat Kurtarıcı bu kalbin anahtarını bulmaya çalışıyordu, böylece ilahî sevgiden doğmuş olan bir incelikle, iyilik teklif etmek yerine iyilik istedi. İyilik teklifi reddedilebilirdi; fakat güven karşıda da güven uyandırır.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 168.

Nikodim’le karşılaştığında olduğu gibi, İsa insanların yüreklerinde ne olduğunu bilmektedir. Bir Yahudi’nin bir Samiriyeli’den böyle bir iyilik istemesine şaşırın kadına yanıt olarak İsa doğrudan konuya girdi. “Eğer sen Tanrı’nın armağanını ve sana, ‘Bana su ver, içeyim’ diyenin kim olduğunu bilseydin, sen O’ndan dilerdin, O da sana yaşam suyunu verirdi” (Yu. 4:10).

Kadının tepkisi, yeniden doğmak konusunda, “Bunlar nasıl olabilir?” (Yu. 3:9) diye soran Nikodim’inkine benziyordu. Kadın, “Efendim” dedi, “Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın?” (Yu. 4:11). Her iki durumda da İsa onları (biri tanınmış bir Yahudi öğretmen; diğeri ise karakterinden şüphe edilen Samiriyeli bir kadın) her ikisinin de işitmesi ve kavraması gereken yüce ruhsal gerçeklere yönlendirdi. Her iki vakada da İsa temelde ikisine de aynı şeyi söyledi: bir ihtida deneyimine ihtiyaçları olduğunu.

İsa’nın diri su konusundaki açıklamasının Eski Ahit’teki arka planı nedir? (Yer. 2:13, Zek. 14:8).

Su yaşam için elzemdir; insanlar su olmadan var olamazlar ve bu yüzden su aynı zamanda sonsuz yaşam için de güçlü ve yerinde bir simge olabilir. Bu nedenle İsa şöyle demektedir, “Oysa benim vereceğim sudan içen sonsuza dek susamaz. Benim vereceğim su, içende sonsuz yaşam için fışkıran bir pınar olacak” (Yu. 4:14).

Yuhanna 7:37, 38 ayetlerini okuyun. İsa bu ayetlerde bize ne söylüyor ve O’nun burada vaat ettiklerini nasıl tecrübe edebiliriz?

“Efendim... Bu Suyu Bana Ver”

“Üzerinize temiz su dökceğim, arınacaksınız. Sizi bütün kirliliklerinizden ve putlarınızdan arındıracağım. Size yeni bir yürek verecek, içinize yeni bir ruh koyacağım. İçinizdeki taştan yüreği çıkaracak, size etten bir yürek vereceğim. Ruhumu içinize koyacağım; kurallarımı izlemenizi, buyruklarıma uyup onları uygulamanızı sağlayacağım” (Hez. 36:25-27).

Hezekiel 36:25-27 ayetleri İsa’nın Nikodim’e ve kuyunun başındaki kadına anlatmaya çalıştığı gerçekleri nasıl yansıtıyor?

Her iki vakada da İsa bu insanlara ulaşmak için doğal dünyadan benzetmeler kullanmış olsa da, onlara ruhsal gerçeklerle ulaşmaya çalışıyordu.

Her iki kişi de, özellikle de ilk başta, İsa’nın ne demek istediğini anlamamıştı. Nikodim, *bir insan nasıl yeniden doğabilir?* diye sormuştu. *Yani, annesinin rahmine nasıl geri dönebilir?* İsa onu açıkça ruhsal hakikate yönlendirmesine rağmen, Nikodim kesinlikle dünyevi ve bedensel bir düzlemde düşünüyordu. Bu kadın da, İsa açıkça ruhsal konulardan bahsetmesine rağmen, O’nun suyla ilgili sözlerini dünyevi anlamda algılamıştı.

Kadın İsa’nın diri su teklifine şöyle karşılık vermişti: “Bu suyu bana ver. Böylece ne susayayım, ne de su çekmek için buraya kadar geleyim” (Yu. 4:15). Muhtemelen İsa’nın sunacağı suyun kuyuya gitme zorunluluğunu ortadan kaldıracak ve böylece diğer insanlarla karşılaşma olasılığını azaltacağını düşünmüştü. Konuşmanın İsa’nın kadından su istemesinden, kadının İsa’dan su istemesine bu kadar hızla geçiş yapması dikkat çekicidir.

Yuhanna 4:16 ayetini okuyun. İsa kadının isteğine nasıl karşılık verdi?

İsa birdenbire tartışmanın konusunu değiştirerek kadına gidip kocasını çağırmasını ve geri gelmesini söyledi. Neden aniden konuyu değiştirdi? Kadının davranışları onun kaçındığını belli ediyordu. İsa onun yüreğini okuyabiliyordu. Şifa bulmak için kendi durumuyla yüzleşmeliydi. “Bu can O’nun vermeyi arzula-
dığı armağanı almadan önce, kendi günahının farkına varmaya ve Kurtarıcısı’nı tanımaya yönlendirilmeliydi.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 170.

İsa'nın İfşası

Yuhanna 4:16-24 ayetlerini okuyun. İsa bu kadına onun en gizli sırlarını bildiğini göstermek için ne yaptı ve kadın nasıl karşılık verdi?

Işık doğrudan bakılamayacak kadar göz kamaştırıcıydı. Kadın İsa'nın bir peygamber olduğunu kabul etmesine rağmen, kaçınma davranışı sergilemeye devam etti. İsa'ya, Yahudiler ile Samiriyeliler arasındaki, tapınmak için uygun yer konusundaki dini tartışmayla ilgili bir soru sordu.

İsa cevaben Samiriyelilerin neye tapındıklarını bilmediklerini söyledi. Onların ibadeti Yahudilik ile putperestliğin bir karışımıydı. Yahudiler ise Kendisini açığa vuran Tanrı'ya tapınıyorlardı –bu da bir Samiriyeli için önemli bir kabuldü.

Gerçek Tanrı'ya tapınma herhangi bir mekana bağımlı değildir. Bu nedenle, tapınılacak yer konusundaki tartışma konuyla ilgisizdi. Çünkü Tanrı ruhtur ve O'na tapınanlar bunu ruhta ve gerçekte yapmalıydılar. Kadın İsa'nın aktardığı yalın gerçeği kabul etti ve daha fazlası için hazırды.

Yuhanna 4:25, 26 ayetlerini okuyun. İsa Kim olduğunu kadına nasıl açıkladı?

Dört Müjde'de de, İsa'nın yargılanmasından önce birisine açıkça Mesih olduğunu söylediği tek yer burasıdır. Ve bunu büyük bir kalabalığa ya da önde gelen bir kişiye değil, Yakup'un kuyusunda tek başına duran, adı belirtilmeyen Samiriyeli bir kadına söylemiştir. O, kendisini dışlanmış ve yalnız hisseden her yalnız ruhla ilgilenmektedir.

İşte İsa, sadece yabancı bir toplumdan olmakla kalmayıp, aynı zamanda pek de yüksek bir ahlaki karaktere sahip olmayan bu kadına Kim olduğunu açıkça ifşa etmişti. Ve kadının en karanlık sırlarını bildiğini ona söyleyerek, bu kadına Kendisine inanması için geçerli bir neden de sunmuştu.

Bu hikaye, müjdenin neden biz insanların birbirimizle aramızda yarattığımız engelleri yıkması gerektiği konusunda bize ne söylemelidir?

Samiriyelilerin Tanıklığı

Yuhanna 4:27-29 ayetlerini okuyun. Kadın hangi beklenmedik hareketi yapıyor?

Öğrencilerin gelmesiyle İsa'nın kadınla konuşması yarıda kesildi. İsa'nın bir kadınla konuşmasına şaşırımlarına rağmen O'na soru sormadılar. Bunun yerine O'nu yemek yemeye davet ettiler.

Bu arada kadın su testisini bıraktı ve İsa'yla yaşadıklarını diğer insanlarla paylaşmak için kente doğru yola koyuldu.

Yuhanna 4:30-42 ayetlerini okuyun. Bu karşılaşmanın ardından neler oldu ve bu olay müjdenin nasıl yayılabileceği konusunda ne öğretiyor?

İsa'nın ekin biçme konusunda anlattığı hikayenin, kentteki birçok kişinin ihtida etmesi öyküsünü bölmesi garip görünebilir. Ancak Yuhanna İsa'nın olan biteni nasıl algıladığını görmemizi istemektedir. O'nun için Samiriyeli bir kadına kurtuluş tasarısını anlatmak, yemek yemekten çok daha önemliydi. O'nun gayesi ruhları kurtuluşa götürmekti ve bu vesileyle müjdeyi tüm insanlarla, hatta kendileri gibi olmayanlarla bile paylaşmanın ne kadar acil olduğunu öğrencilerine öğretmiş oldu.

Yuhanna Müjdesi'nde pek çok doruk noktası bulunmaktadır. Şüphesiz Yuhanna 4:39-42 ayetlerinde yaşananlar da bunlar arasındadır. Samiriyelilerin çoğu, "Yaptığım her şeyi bana söyledi" (Yu. 4:39) diyerek tanıklık eden kadının tanıklığı sayesinde iman etti.

Samiriyeliler İsa'dan kendileriyle kalmasını istediler. Bunun sonucunda İsa'nın Sözü sayesinde çok daha fazla kişi iman etti. "Bunlar kadına, 'Bizim iman etmemizin nedeni artık senin sözlerin değil' diyorlardı. 'Kendimiz işittik, O'nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz' " (Yu. 4:42).

Bu öykü bize bir kişinin bile tanıklığının ne kadar güçlü olabileceği konusunda ne anlatmalıdır? İsa'nın yaşamınızda yaptıkları konusunda siz ne kadar güçlü bir tanıksınız?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından 167-178 sayfaları arasındaki “Yakup’un Kuyusunda” bölümünü okuyun.

“Samiriyeli kadın Kurtarıcı’yı bulduğunda, hemen başkalarını da O’na getirdi. O’nun kendi öğrencilerinden daha etkili bir müjdeci olduğunu gösterdi. Öğrenciler Samiriy’e de burasının teşvik edici bir alan olduğuna dair hiçbir belirti görmediler. Düşünceleri, gelecekte yerine getirilecek olan büyük işe odaklanmıştı. Hemen yakınlarında toplanacak bir hasat olduğunu görmediler. Fakat küçümsedikleri kadın aracılığıyla, bir kentin tüm halkı Kurtarıcı’yı dinlemeye geldi. Kadın ışığı hemen yurttaşlarına ilettili.

“Bu kadın Mesih’e olan tatbiki imanını işleyişini temsil ediyor. Her gerçek öğrenci Allah’ın krallığına bir müjdeci olarak doğar. Diri suyu içen bir hayat pınarı olur. Alan, verene dönüşür. Mesih’in canda bıraktığı lütuf, herkesi tazelemek için fişkıran ve mahvolmak üzere olanları hayat suyundan içmeye istekli hale getiren çöldeki bir pınar gibidir.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 177, 178.

Tartışma Soruları:

1. Sınıfta, Pazar gününün son sorusuna verdiğiniz yanıtların üzerinden geçin. Bu konuda son derece dürüst olun. Yaşadığımız toplumda var olan ve gerçekten diğer insanlara tanıklık etmenizi engelleyebilecek tabular ve önyargılar nelerdir?
2. Sizce İsa neden kendi halkından olan bazı kişilerin aksine Samiriyeliler arasında bu kadar sıcak karşılandı?
3. Kendinizi o Samiriyeli kadının yerine koyun. Hiç tanımadığı biri geliyor ve ona en mahrem sırlarını bildiğini söylüyor. Bırakın bir yabancıyı, herhangi biri bunları nasıl biliyor olabilir? Kadının İsa’dan etkilenmiş olmasına şaşmamalı. Bu öykü Rab’bin bizimle ilgili her şeyi, hatta kimsenin bilmesini istemediğimiz en gizli, en karanlık sırları bile bildiği konusunda bize ne söylemelidir? Ve yine de İsa’nın kadına davranış biçimi, sırlarımızı biliyor olsa da bizimle nasıl ilgilenmek istediği konusunda bize ne anlatıyor? Bu gerçekten nasıl teselli bulabilirsiniz?
4. Yuhanna Müjdesi’nde bugüne kadar incelediğimiz hangi konular İsa’nın kuyu başındaki Samiriyeli kadına hizmetinde yer almaktadır?

Postadaki Beklenmedik Kitap

Andrew McChesney Tarafından

Emekli bir ABD Donanması subayı olan Rob Schetky, hayatının büyük bir bölümünde Kutsal Kitap ve onun anlamıyla mücadele etmişti.

Bir zamanlar agnostik olan Rob, Tanrı'nın iradesini arıyordu ama Şabat onun için bir sorun teşkil ediyordu. Pazar günü insanlar kiliseyi terk edip günlük faaliyetlerle meşgul olduklarında öfkeleniyordu. "Pazar günü neden golf oynuyorsun?" diye soruyordu. Ancak içten içe şunu merak ediyordu: "Tanrı Kutsal Kitap'ın neresinde Şabat'ı değiştirdi?"

Rob kiliseye gitmeyi bıraktı. ABD'nin Alaska eyaletindeki Fairbanks'ta yeni bir kilise ararken postanesindeki posta kutusuna beklenmedi bir kitap geldi. Kitap'ı incelerken, "Bu ilginç bir isim," diye düşündü. "Büyük Mücadele'nin (The Great Controversy) ne olduğunu merak ediyorum."

Postaneden ayrılırken, diğer insanların kutularından ayırıp tezgaha attığı bir yığın Büyük Mücadele Kitap'ına denk geldi. Toplu gönderilmiş bir postaydı.

Rob evde kitaba dalmıştı. Şabat'tan ibadet gününü Tanrı'nın değil, insanın nasıl değiştirdiğini okuyunca heyecanlandı. "Vay be!" diye düşündü. Birisi kilisenin tarihini çok mantıklı bir şekilde anlatıyor.

Bir arkadaşıyla iletişime geçtiğinde şöyle dedi: "Hristiyanlığın harika bir tarihçesini buldum. Adı Büyük Mücadele." Daha sonra arkadaşı onu tekrar aradı. Hemen o konudan uzaklaş" dedi. "Bu Yedinci Gün Adventist Kilisesininidir. Onlar bir tarikat!"

Rob şaşırmıştı. Kitap'ın yazarı Ellen White'in adını ya da Adventist Kilisesi'nin kurucularından biri olduğunu fark etmemişti. "Hayır, onlar bir tarikat değiller" dedi. "Onlar sadece Tanrı'nın Sözü'ne inanıyorlar."

Konuşmanın ardından Rob, Adventistlerin Fairbanks'te ibadet edip etmediğini merak etti. İnternete baktığında arabayla sadece 10 dakika uzaklıkta bir kilise buldu. Şabat günü Kutsal Kitap'ını ve Büyük Mücadeleyi de alıp kiliseye gitti. Kitap'ı bir aydan az bir süredir okuyordu.

Onu kilisede karşılayan ilk kişi Şabat Okulu öğretmeni Helen'di. Büyük Mücadele nedeniyle geldiğini öğrendiğinde şaşkınlığını dile getirdi. "Az önce bütün şikayetlerimi yok ettin" dedi.

Kitap metninin küçük boyutunun okumayı imkansız hale getirmesinden endişeleniyordu. Ancak Rob zaten Kitap'ın dörtte üçünü okumuştı ve daha fazlasını öğrenmek için kiliseye gelmişti.

Bugün, yedi yıl sonra, Rob 70 yaşında ve bir kilise görevlisi. Halen her gün Kutsal Kitap'ı ve Ellen White'in yazılarını okuyor. "Yedinci Gün Adventist Kilisesi'ni bulduğumda bir ev buldum ve gerçeği buldum" dedi.

2024'te Büyük Mücadele'nin kitlesel tanıtım ve dağıtımında Adventist dünya kilisesine katılın. Daha fazla bilgi için Greatcontroversyproject.com adresini ziyaret edebilirsiniz veya yerel pastörünüze sorabilirsiniz.

İsa Hakkında Başka Tanıklıklar

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yu. 3:25–36, Yu. 1:32–36, Dan. 7:18, Yu. 6:51–71, Yu. 5:36–38, Yu. 7:37–53.*

HATIRLAMA METNİ: “Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları Kendime çekeceğim” (*Yuhanna 12:32*).

İsa sadece Kendisi, Kim olduğu, O’nu Kimin gönderdiği ya da nereden geldiği konularında çarpıcı şeyler söylemekle kalmamıştır. O gerçekleştirdiği mucizeler ve gösterdiği belirtilerle de Kim olduğunu *göstermiştir*. Bazılarının İsa hakkında açıkça tanıklık ettiği gibi: “Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha mı çok mucize yapacak?” (*Yu. 7:31*).

O, sözlerinin doğru olduğunu kanıtlayan davranışlarıyla sözlerini desteklemiştir.

Ancak olaylar devam ederken, halk arasında bir bölünme yaşanmaya başladı. Beytesta havuzundaki adamın iyileştirilmesi bazı önderlerin öfkesini uyandırmıştı. Kefarnahum’da 5.000 kişinin doyurulmasının ardından çıkan tartışmalar İsa’nın kalabalıklar tarafından reddedilmesiyle sonuçlandı. Lazar’ın diriltilmesi bazı kişilerin imanını uyandırırken, diğerlerinde İsa’nın yargılanmasına ve idam edilmesine kadar uzanacak bir düşmanlığı tetikledi.

Bu haftaki dersimizde İsa’ya tanıklık eden ve onun hakkında şahitlikte bulunan kişilerden bazılarını ele alacağız. Bu vakaların her birinde İsa’nın gerçekte Kim olduğuna dair bazı unsurlar ortaya çıkmakta ve bunlar birleşerek Mesih İsa hakkında daha derinlikli bir görüş sağlamaktadır.

**9 Kasım Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Canın Alçak Gönüllülüğü: Vaftizci Yahya Yeniden Tanıklık Ediyor

2. derste, Vaftizci Yahya'nın tanıklığının ilk öğrencileri, yani Andreas, Yuhanna, Petrus, Filipus ve Natanel'i İsa'ya nasıl getirdiğini incelemiştik. Vaftizci Yahya'nın tanıklık ettikten sonra sahneden çekilmesi beklenirdi. Ancak Yuhanna Müjdesi'nde birkaç kez daha ortaya çıkıyor.

Yuhanna 3:25-36 ayetlerini okuyun. Vaftizci Yahya kendisini İsa'yla nasıl karşılaştırıyor?

Vaftizci Yahya'nın öğrencileri ile adı belirtilmeyen bir Yahudi arasında arınma konusunda bir tartışma çıkmıştı, bu muhtemelen vaftizin etkisi konusunda bir tartışmaydı (*Mar. 1:4, 5 ayetleriyle karşılaştırm*). İlginçtir ki, öğrencileri sorunu çözmek için Yahya'ya geldiklerinde, "O vaftiz ediyor, herkes de O'na gidiyor" diyerek İsa'yı gündeme getirdiler (*Yu. 3:26*). Satır aralarını okumak zor değil: İsa'yı kıskanıyorlardı –*efendileri* için kıskanıyorlardı ve kendileri için de kıskanıyorlardı.

Yahya'nın bu kıskançlığa kendini kaptırması çok kolay olurdu, ancak öyle olmadı, çünkü o görevinin ne olduğunu biliyordu. Bunun yerine, öğrencilerine asla Mesih olduğunu iddia etmediğini hatırlattı. Aksine, Yahya Mesih'e işaret etmek, O'nun yolunu hazırlamak ve O'nun hakkında tanıklık etmek için gelmişti (*Yu. 1:6-8*).

Bir düşün benzetmesi kullanarak, kendisini *güveyin dostu*, İsa'yı da *güvey* olarak tanımladı. Gelin, Tanrı'nın halkı olacaktı (*Hos. 2:16-23, Ysa. 62:1-5 ile karşılaştırm*). Sonra da Yahya'nın gerçek büyüklüğünü gösteren sözlerle, "O büyümeli bense küçülmeliyim" dedi (*Yu. 3:30*).

Yuhanna 3:31-36 ayetlerinde İsa ve Yahya arasındaki karşılaştırma sürdürülerek, Mesih'in habercisinden üstün olduğu belirtiliyor. Yahya'nın tanıklığının İsa'yı işaret etmesiyle, tanıklık kavramı tekrar vurgulanıyor. Bu tanıklığı kabul edip İsa'ya iman edenler sonsuz yaşama sahip olacaklardır. O'nu kabul etmeyenler ise Tanrı'nın gazabı altında kalacaklardır. Metinde söylenen budur. Tanrı dünyayı sevmektedir ve dünyayı kurtarması için Oğlu'nu göndermiştir (*Yu. 3:16, 17*). Ancak kendilerine sunulan armağanı reddedenler kendi günahlarının cezasını çekmek zorunda kalacaklardır ve o ceza ebedi ölümdür.

Hem Tanrı'nın hem de insanların karşısında alçak gönüllü olma dersini nasıl öğrenebiliriz? Yuhanna'nın buradaki örneğinden canın alçaltılması konusunda ne öğrenebiliriz?

Yeni Bir Mesih Anlayışı

Yuhanna 1:32-36 ayetlerini okuyun. Vaftizci Yahya burada İsa hakkında, halkın uzun zamandır beklenilen Mesih konusunda ummadıkları neyi söylüyor?

Yahudiler kendilerini Roma'nın yönetiminden kurtaracak bir Mesih'in gelmesini ümit ediyorlardı. Uzun süredir baskı altında yaşamakta olan Yahudiler, Mesih'in sadece Roma'yı yıkmakla kalmayacağına, aynı zamanda kendi uluslarından büyük ve güçlü bir devlet kuracağına inanıyorlardı. Ne var ki, Yuhanna'nın İsa'yı "Tanrı Kuzusu" diye niteleyen sözleri, doğrudan O'nun kefareti edici kurbanlığına işaret etse de, muhtemelen halkın çoğunluğu tarafından yanlış anlaşılmıştı. Onun neyden bahsettiğini hiç bilmiyor olabiliyorlardı.

Bu nedenle, Yuhanna Müjde'siyle onların Mesih anlayışlarını değiştirmek istedi, böylece gelecek olan Kral'la ve ne yapacağıyla ilgili peygamberlik sözlerinin İsa'da tamamlandığını anlayabileceklerdi. O siyasi ve askeri bir önder olarak değil, dünyanın günahları için Kendisini kurban olarak sunmak üzere gelmişti. O'nun gayesi buydu. Ancak bundan sonra, her şey tamamlandığında, nihai krallık gelecekti (bkz. *Dan. 7:18*).

"Yahya, Vaftizi sırasında İsa'dan Allah'ın Kuzusu olarak söz ettiğinde, Mesih'in hizmeti yeni bir boyut kazandı. Peygamberin düşünceleri, Yeşaya'nın sözlerine yöneldi: 'O, boğazlanacak Kuzu gibi getirildi.' Yeşaya 53:7."—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 120.

Yuhanna 1:31 ayetinde, Yahya "Ben O'nu tanı mıyordum" diyor. Peki, o zaman Yahya İsa'nın Mesih olduğunu nasıl öğrenmişti? Yanıt şudur: Yahya'yı gönderen Rab daha önce ona şöyle demişti, " 'Ruh'un kimin üzerine inip durduğunu görürsen, Kutsal Ruh'la vaftiz eden O'dur'... Ben de gördüm ve 'Tanrı'nın Oğlu budur' diye tanıklık ettim" (*Yu. 1:33, 34*). Başka bir deyişle, Tanrı Yahya'ya İsa'nın Mesih olduğunu bildirmişti.

"Oysa Mesih... Tanrı'nın gücü ve Tanrı'nın bilgeliğidir" (*1Ko. 1:24*). İsa'nın Mesih olduğuna dair bilgi, O'nun Ruhunun ikna edici gücü vasıtasıyla Tanrı'nın Kendisinden gelmektedir. Bu konu Yuhanna'da sık sık karşımıza çıkmaktadır. Kurtuluş dünyevi felsefeyle, bilimle ya da yüksek öğrenimle sağlanmaz. O, İsa'ya iman ve itaat ederek teslim olmuş bir yüreğe yalnızca Tanrı'dan gelir.

Kefaret kurbanımız olan İsa'yla ilgili gerçek bize açıklanmamış olsaydı bunu nasıl bilebilirdik? O halde Kutsal Kitap'ı ve onun İsa hakkında öğrettiklerini bilmek neden bu kadar önemlidir?

Kabul ve Ret

2. derste Yuhanna 6. bölümdeki 5.000 kişinin doyurulması olayını incelemiştik, ancak öykünün son bölümünü burada ele almak üzere anlatmamıştık.

Yuhanna 6:51-71 ayetlerini okuyun. İsa insanların kabul etmekte zorlandığı ne söyledi?

İsa'nın az önce mucizevi bir şekilde doyurduğu halk O'nu kral ilan etmeye hazırdı (Yu. 6:1-15). Fakat daha sonra Kefernahum havzasında onlarla konuşurken, "Yaşam ekmeği Ben'im" diyerek mucizenin ruhsal manasını açıkladı (Yu. 6:35). Bu ekmeğin, dünyanın yaşaması için verdiği Kendi bedeni olduğunu daha ayrıntılı bir biçimde açıkladı (Yu. 6:51).

Bu ifadeler kalabalığın gözlerini İsa'nın onların dünyadaki kralları olmayacağı gerçeğine açtı. O, dünyevi düşüncenin ürettiği kalıba uymuyordu. İsa'yı Mesih olarak tanıyıp kabul edebilmeleri için düşünce biçimlerini değiştirecek olan ihtidayı reddettiler. Öğrencilerinin çoğu bu aşamada O'nu terk etti (Yu. 6:66).

İnsani açıdan bakıldığında, bu durum İsa için zor olmuş olmalıdır. Kalabalığın onayını kazanmak memnuniyet vericidir. Kim sevmek istemez ki? Ancak pek çok kişinin vazgeçtiğini ve kişinin ilkelerini sorguladığını görmek de doğal olarak cesaret kırıcıdır. Kalabalıkların orayı terk ettiğini gören İsa, yakın çevresindeki Onikiler'e de ayrılmak isteyip istemediklerini sordu.

İşte o anda Petrus, İsa'nın hem sahip olduklarına hem de Kim olduğuna dair bir başka tanıklık olan şaşırtıcı ikrarını gerçekleştirdi. "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir. İman ediyor ve biliyoruz ki, sen Tanrı'nın Kutsalı'sın" (Yu. 6:68, 69).

Öğrenciler birkaç yıldır İsa'yla birlikteydiler, O'nunla yolculuk ediyor, mucizelerini görüyor ve vaazlarını dinliyorlardı. Tecrübelerine dayanarak O'nunla kıyaslanabilecek başka hiç kimsenin olmadığını biliyorlardı. Bazı koşullar ne kadar olağandışı olursa olsun, O'nun geliş amacını hâlâ bir hayli yanlış anlamış olsalar da, bu adamın Mesih olduğu inancı üzerlerine yerleşmişti. Ancak O'nun ölümünden ve dirilişinden sonra İsa'nın neden geldiğini anlamaya başladılar.

Bu öyküden çoğunluğun genellikle yanlış içinde olduğu gerçeği hakkında ne öğrenebiliriz? Özellikle de inancımızın çoğunluk tarafından – Hristiyanların çoğunluğu tarafından bile– hoş karşılanmayan yönleri söz konusu olduğunda bunu neden hatırlamalıyız?

Baba'nın Tanıklığı

Yuhanna Müjdesi Söz'ün (*logos*) Tanrı'yla, yani Baba Tanrı'yla birlikte olduğunu söyleyerek başlıyor (*Yu. 1:1*). Söz beden aldığıında, Ruh İsa'nın vaftizinde O'nun üzerinde durarak O'nun hakkında tanıklık etmiştir (*Yu. 1:32-34*). Fakat Baba da İsa'nın yeryüzündeki hizmeti sırasında O'nun hakkında tanıklık etmiştir.

Yuhanna 5:36-38 ayetlerini okuyun. İsa burada Baba hakkında ne söylüyor?

İsa Baba'yı yaptığı işler ve mucizelerle ilişkilendiriyor. O'nu gönderenin Baba olduğu ve ayrıca O'nun hakkında tanıklık ettiği konusunda çok açık.

Matta 3:17, Matta 17:5, Markos 1:11 ve Luka 3:22 ayetlerini okuyun (ayrıca 2Pe. 1:17, 18 ayetlerine bakın). Baba İsa hakkında ne söylüyor?

İsa'nın vaftizinde Baba ve Ruh, İsa'nın hizmetinin başlangıcı olan bu önemli olayı, İsa'nın hizmetinin başlangıcını belirtmek üzere Oğul'a katıldılar. Baba, İsa'nın sevgili Oğlu olduğunu ve O'ndan hoşnut olduğunu ifade etti. Ancak, Mesih'in hizmetinde çok önemli bir anda, Baba bir kez daha konuştu, bu kez Yuhanna Müjdesi'nde yazıya geçirildi.

O'nun hizmetinin son günlerinde olaylar bir doruk noktasına ulaşmak üzereydi. İsa'yı durdurmayı başaramayan din önderleri (*bkz. Yu. 12:19*), O'nun ölmesini artık her zamankinden daha çok istiyorlardı. Özellikle Lazar'ı ölümden dirilttiğini görenlerin tanıklığını (*Yu. 12:17, 18*) duyan gittikçe daha çok kişi İsa'nın ardından gitmeye başladıkça, kalabalıklar O'nu coşkuyla karşılıyordu. Bayram için orada bulunan Grekler bile İsa'yı görmek istiyorlardı.

Bu aşamada, İsa'nın Yuhanna 12:28 ayetindeki "Baba, adını yücelt" sözlerine karşılık olarak, Baba gökten tekrar şöyle konuştu: "Adımı yücelttim ve yine yücelteceğim" (*Yu.12:28*).

Daha önce görmüş olduğumuz gibi, İsa'nın yüceltildiği zaman çarmıhtır. Dolayısıyla, Baba'nın İsa hakkındaki tanıklığı, Tanrı Kuzusu'nun dünyanın günahları için sunulduğu büyük kurbanlığa işaret etmektedir. Bu, O'nun yeryüzündeki hizmetinin doruk noktasıdır. O'nun bizim yerimize ölmüş olması tüm günahlarımızın cezasını ödemiştir ve O'nun sayesinde, iman yoluyla, asla bu cezayla kendimiz yüzleşmek zorunda değiliz.

Kalabalığın Tanıklığı

“Bayramın son ve en önemli günü İsa ayağa kalktı, yüksek sesle şöyle dedi: ‘Bir kimse susamışsa bana gelsin, içsin. Kutsal Yazı’da dendiği gibi, bana iman edenin ‘içinden diri su ırmakları akacaktır’” (Yu. 7:37, 38).

Yuhanna, pek çok kez İsa’nın Kendisinin, Kim olduğu ve ne yapmak üzere geldiği konularında cesur açıklamalar yaptığını yazmıştır.

Yukarıda Yuhanna 7:37, 38 ayetlerinden aktarılan cümleler İsa’nın Kendisi ve Kendisine gelen her kişiye yapacakları konusunda söylediklerine bir başka örnektir. Bunlar da hayret verici iddialardı.

İsa Çardak Bayramı’na katılan Yahudilere konuştuğunda, kalabalıktaki birçok kişi ne tepki verdi? Yuhanna 7:37-53.

Bazıları O’nun Musa’nın uzun zaman önceden bildirdiği gibi bir Peygamber olduğunu söyledi (bkz. Ysa. 18:15-19). Diğerleri ise O’nun Mesih olduğunu düşünüyordu. Ancak bu, Mesih’in Celile’den olamayacağı, Davut soyundan olması ve Beytlehem’de doğması gerektiği iddialarını beraberinde getirdi –bunların hepsi İsa için doğrudu (Mat. 1-2 ile karşılaştırın), ancak çoğu kişinin bunu bilmediği anlaşıyordu!

O’nu tutuklayan görevliler bile sözlerinin etkileyiciliği karşısında şaşkına dönmüşlerdi. Ferisiler görevlilere başka bir soruyla karşılık verdiler. “Önderlerden ya da Ferisiler’den O’na iman eden oldu mu hiç?” (Yu. 7:48). Ferisilerin bu sorusu Yuhanna’ya, O’nunla tanıştıktan sonra İsa’yı onların entrikalarından korumaya çalışan Nikodim’i tekrar devreye sokma fırsatı verdi. “Yasamıza göre, bir adamı dinlemeden, ne yaptığını öğrenmeden onu yargılamak doğru mu?” (Yu. 7:51).

Nikodim İsa’yı Mesih olarak kabul etmiş miydi? Bu sahne kabul etmiş olduğunu kanıtlamasa da, bu davranışı ve İsa öldükten sonra yaptıkları düşünüldüğünde (bkz. Yu. 19:39, 40), Kutsal Kitap bize Nikodim’in gerçekten de İsa’ya iman ettiğine dair sağlam kanıtlar sunmaktadır.

Yani sorularının yanıtı şuydu: Evet, gerçekten de sonuçta Ferisilerden biri O’na iman etmişti.

Yuhanna 7:49 ayetini okuyun. Önderler İsa’nın ardından giden kitleleri küçümsediklerini gösteren ne söylüyorlardı? Burada bizim için nasıl bir ders olabilir?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 365–378 sayfaları arasındaki “Celile’deki Kriz” ve 613–619 sayfaları arasındaki “Dış Avluda” bölümlerini okuyun.

“Biz kime gidelim?” İsrail’in öğretmenleri şekilcilğe köle olmuşlardı. Ferisilerle Sadukiler birbirleriyle sürekli çekişme içindeydiler. İsa’yı terk etmek, ayinler ve törenler konusunda titiz davrananların ve kendilerini yüceltmeye çalışan ihtirash kimselerin arasına katılmak demekti. Öğrenciler Mesih’i kabul ettiklerinden beri hayatlarının önceki yıllarında bulduklarından daha fazla huzur ve sevinç bulmuşlardı. Günahkârların Dostu’nu hor gören ve O’na zulmedenlerin yanına nasıl geri dönebilirlerdi? Çoktan beridir Mesih’i aramaktaydılar; şimdi O gelmişti, bu nedenle O’nun huzurundan ayrılarak O’nu öldürmek isteyenlerin ve O’nun izleyicileri oldukları için kendilerine zulmedenlerin arasına katılamazlardı.

“Biz kime gidelim?” Mesih’in öğretisinden, O’nun sevgi ve şefkat derslerinden uzaklaşıp, inançsızlığın karanlığına, dünyanın kötülüğüne değil. Kurtarıcı harika işlerine tanık olan pek çok kişi tarafından terk edilirken, Petrus öğrencilerin imanını açıkladı: ‘Sen diri Allah’ın Oğlu Mesih’sin.’ Canları için gemi demiri gibi sağlam olan bu kişiyi kaybetme düşüncesi onları korkuyla ve acıyla doldurdu. Kurtarıcı’dan yoksun kalmak karanlık ve fırtınalı bir denizde sürüklenmek demekti.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 376.

Tartışma Soruları:

1. Şu zor soru hakkında sınıfta konuşun: İsa’nın Mesih olduğuna ve Hristiyanlığın doğruluğuna dair kanıtlar sunulduğunda, neden bazı insanlar bunları memnuniyetle kabul ederken, başkaları sunulan aynı kanıtları reddediyor?
2. İsa Mesih’in günahlarımız için ölmüş olmasından daha değerli bir hakikat olabilir mi? Peki, bu hayati gerçeği nasıl öğrenebildik? Bilimle mi, tabiat kanunlarıyla mı, doğal ilahiyatla mı, mantıkla mı, akılla mı? Aslında bunlar bizi bir Yaratan Tanrı’ya, bir İlk Neden’e, bir Hareketsiz Hareket Ettirici’ye, her neyse ona inanmaya yönlendirse de, bu disiplinlerin hiçbiri tek başına ya da birlikte bile bilmemiz gereken en önemli gerçeği bize öğretmez: Mesih bizim günahlarımız için ölmüştür. Bu gerçek –tüm bu disiplinlerin ilkesel olarak bile bizi bilmemiz gereken tek gerçeğe götüremeyecek olması– iman meselelerinde Kutsal Kitap’ı son ve mutlak yetkili kılmanızın ne kadar önemli olduğu konusunda bize ne öğretmelidir?
3. Bir kişinin imanı için Tanrı’nın kendi yaşamında yaptıklarını anlatmak neden bu kadar önemli olabilir?

“Biz Kimseyi Göndermedik”

Andrew McChesney Tarafından

Donaldo Velasquez dört yıl boyunca her Cuma İsa hakkında vaaz vermek için Kolombiya'daki bir hapishaneyi ziyaret etti. Ama bir cuma gidemedi. Marangoz olarak çalışıyordu ve bir müşterisinin acilen onun yardımına ihtiyacı vardı. Üstelik Donaldo'nun paraya ihtiyacı vardı.

Yalnızca dört Yedinci Gün Adventistinin (Donaldo, diğer iki kilise üyesi ve pastörleri) Acacias'taki hapishaneyi ziyaret etme izni vardı ve Donaldo onları yardıma çağırdı. Ranses, “Hayır, çok meşgulüm” dedi. Pedro da gidemeyeceğini söyledi. Pastör şehir dışında olduğunu söyleyerek özür diledi.

Donaldo ağladı ve dua etti. Eşi Jesusita sorunun ne olduğunu sorduğunda mahkûmlarla olan toplantıyı kaçırmak istemediğini ancak çalışması gerektiğini söyledi. Jesusita, “Git, işini yap” dedi. “Tanrı sağlayacaktır.”

Donaldo'nun hapishaneyi bir sonraki ziyaretinde 38 mahkûm onun vaazını dinlemeye geldi. Ona başka bir kilise üyesi Pedro da eşlik ediyordu.

“Geçen sefer gelen adam nerede?” diye sordu bir mahkûm.

Donaldo, “Kimseyi göndermedik” diye yanıtladı.

Başka bir mahkûm, “Evet, öyle yaptınız” dedi. “Bir adam bize vaaz verdi.”

Donaldo, “Hayır, kimseyi göndermedik” dedi ve vaizin başka bir mezhebe mensup olabileceğini öne sürdü.

Mahkûmlar “Hayır, hayır” dedi. “Ziyaret izni olan herkesi tanıyoruz. Bu adam daha önce burayı hiç ziyaret etmemişti ve başka bir kiliseden de değildi.”

Donaldo, kimliğine dair bir ipucu bulmayı umarak adamın vaazını sordu. Mahkûmlar onun yedinci gün Şabatı hakkında konuştuğunu söyledi.

Şaşırان Donaldo, Neye benziyordu? diye sordu.

Mahkûmlar onu uzun boylu, iyi giyimli, beyaz gömlekli bir adam olarak tanımladılar. Onun Kutsal Kitap'ı çok iyi bildiğini, muhtemelen öğretmen olduğunu söylediler.

Pedro, Donaldo'nun koluna dokundu. “Bir melek gelip onlara vaaz vermiş olmalı” dedi. “Tek açıklaması bu.”

Ancak Donaldo ikna olmamıştı. Ziyaretçileri kaydeden gardiyanın yanına gitti. Donaldo'nun bir arkadaşı olan gardiyan bilgisayar kayıtlarına baktı ve başını salladı. O gün kimse gelmedi dedi.

Şaşırان Donaldo şöyle bağırdı: Artık Rab'bin meleğinin benim yerime Kutsal Kitap'ı öğretmeye geldiğinden hiç şüphem yok!

Mahkûmların yanına dönerek onlara bir melek görmüş olmaları gerektiğini bildirdi.

Altı yıl geçti ve neredeyse 38 mahkûmun tamamı vaftiz sırasında kalplerini İsa'ya verdi. Donaldo o günü asla unutmayacağını söyledi.

“Kulağa inanılmaz gelen bir hikaye olsa da, Tanrı'nın göksel elçisini gönderdiğine inanıyorum” dedi.

Geçen çeyrekte Kolombiya'daki iki misyon projesine yardımcı olan On Üçüncü Şabat Sunularımız için teşekkür ederiz.

İman Edenlere Ne Mutlu

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yu. 8:54–58, Yür. 12:3, Rom. 4:1–5, Yu. 12:1–8, Yu. 19:4–22, Yu. 20:19–31, Daniel 2, Daniel 7.*

HATIRLAMA METNİ: “İsa, ‘Beni gördüğün için mi iman ettin?’ dedi. ‘Görmeden iman edenlere ne mutlu!’” (*Yu. 20:29*).

Yuhanna, Müjdesi boyunca İsa’nın Kim olduğu konusunda tanıklık eden farklı geçmişlere, inançlara ve deneyimlere sahip çeşitli insanlara yer vermiştir.

“İşte Tanrı Kuzusu!” (*Yu. 1:36*). “Biz Mesih’i bulduk” (*Yu. 1:41*). “Musa’nın Kutsal Yasa’da hakkında yazdığı... kişiyi... bulduk” (*Yu. 1:45*). “Rabbî, sen Tanrı’nın Oğlu’sun, sen İsrail’in Kralı’sın!” (*Yu. 1:49*). “Acaba Mesih bu mudur?” (*Yu. 4:29*). “Kendimiz işittik, O’nun gerçekten dünyanın Kurtarıcısı olduğunu biliyoruz” (*Yu. 4:42*). “Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendedir” (*Yu. 6:68*). “Senin, dünyaya gelecek olan Tanrı’nın Oğlu Mesih olduğuna iman ettim” (*Yu. 11:27*). “Kördüm, şimdi görüyorum” (*Yu. 9:25*). “İşte, sizin Kralınız!” (*Yu. 19:14*). “Ben O’nda bir suç bulamıyorum!” (*Yu. 19:6*). “Rabbim ve Tanrım!” (*Yu. 20:28*).

Bu insanlardan bazıları kimlerdi ve neden İsa’nın kimliği hakkında bu şekilde tanıklık ettiler?

**16 Kasım Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

İbrahim'i Hatırlatıyor

İsa Kim olduğunu açıklamaktan çekinmediği gibi, Kim olduğuna tanıklık etmeleri için tanıklar çağırmaktan da, hatta İbrahim de dahil olmak üzere çoktan ölmüş olan tanıklar çağırmaktan da çekinmiyordu. “Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi” (Yu. 8:56).

İbrahim'in tanıklığı neden Yuhanna'nın müjdesine dahil edilecek kadar önemliydi? Yar. 12:3, Yar. 18:16-18, Yar. 26:4, Mat. 1:1, Elç. 3:25.

“Allah, örnekler ve vaat yoluyla, ‘İbrahim’e önceden müjde ilân etti.’ Galatyalılar 3:8 [KM]. Büyük atanın imanı da gelecek olan Kurtarıcı’ya odaklanmıştı. Mesih Yahudilere şöyle dedi: ‘Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu. Gördü ve sevindi.’ Yuhanna 8:56. İshak’ın yerine sunulan koç, bizim yerimize kurban edilecek olan Allah’ın Oğlu’nu temsil ediyordu. İnsan Allah’ın yasasını bozarak ölüme mahkûm olduğunda, Baba, Oğlu’na bakarak, günahkâra ‘Yaşa’ dedi, ‘bir fidye buldum.’” —Ellen White, *Patriarchs and Prophets* [*Atalar ve Peygamberler*], s. 154.

İbrahim Yahudi ulusunun babasıydı. Kendisi aracılığıyla tüm ulusların bereketleneceği vaadine sahip olmuştu. Bu bereket onun soyundan doğan Mesih aracılığıyla gelmiştir.

İbrahim aynı zamanda Tanrı’ya imanla yanıt veren kişilerin de babasıydı (İbr. 11:8, 17-19). Vaat edilen oğlu İshak’ı (Yaratılış 22. bölüm) kurban etme isteği sadece imanının bir delili değil, aynı zamanda kurtuluş tasarısına açılan bir pencereydi.

İsa, “Babanız İbrahim günümü göreceği için sevinçle coşmuştu” (Yu. 8:56) dediğinde, önderler, “Sen daha elli yaşında bile değilsin. İbrahim’i de mi gör-dün?” diye karşılık verdiler (Yu. 8:57).

İsa onları şaşkınlık verici bir şekilde yanıtladı, “Size doğrusunu söyleyeyim, İbrahim doğmadan önce ben varım” (Yu. 8:58).

İsa, Tanrı’nın yanan çalıda Musa’ya söylediklerini anımsatan ifadeler kullanıyordu. Bu, Tanrı olduğu, yani Kendiliğinden var olan olduğu iddiasıydı. Şüphesiz, önderler İsa’nın söylediklerinin ne anlama geldiğini anlamışlardı, çünkü daha sonra “İsa’yı taşlamak için yerden taş aldılar” (Yu. 8:59).

Romalılar 4:1-5 ayetlerini okuyun. Pavlus burada İbrahim'in bu öyküsünü, yasanın işleri olmaksızın yalnızca imanla kurtuluşun yüce gerçeğini açıklamak için nasıl kullanıyor? Bu ayetler İbrahim'in imanına göre yaşayanların babası olduğu düşüncesini anlamamıza nasıl yardımcı olabilir?

Meryem'in Tanıklığı

Fışık Bayramı'ndan altı gün önce İsa, Meryem, Marta ve dirilttiği kardeşleri Lazar'ı ziyarete geldi. Cüzamdan iyileşmiş olan Simun, İsa'nın kendisi için yaptıklarını şükranla anmak için bir ziyafet verdi. Marta hizmet ediyordu ve Lazar da konuklarla birlikte sofrada oturuyordu (Yu.12:1-8).

Meryem'in buradaki davranışı ne önem taşıyordu? Bu İsa'nın aslında kim olduğuna nasıl tanıklık ediyordu? Yu.12:1-3.

Yağ çok pahalıydı, ortalama bir işçinin bir yıllık maaşı kadardı. Meryem bu armağanı muhtemelen günahlarını bağışladığı ve kardeşini dirilttiği için Kurtarıcı'ya duyduğu minnettarlığın bir ifadesi olarak getirmişti. Bu armağanı bir gün İsa gömülürken kullanmak üzere hazırlamıştı. Ancak daha sonra O'nun yakında Kral olarak meshedileceğini duydu. Bu durumda O'nu onurlandıran ilk kişi kendisi olacaktı.

Meryem muhtemelen bu davranışının dikkat çekmesini istemiyordu, fakat Yuhanna'nın belirttiğine göre, "Ev yağın güzel kokusuyla doldu" (Yu. 12:3). Yahuda, yağın satılıp parasının da yoksullara harcanması gerektiğini söyleyerek onu azarladı. İsa derhal Meryem'i teskin ederek " 'Kadını rahat bırak' dedi... 'Yoksullar her zaman aranızdadır, ama ben her zaman aranızda olmayacağım' " (Yu. 12:7, 8).

Müjde'de sürekli tekrarlanan bir konu bulunmaktadır. İsa insanların içinde ne olduğunu bilmektedir (Yu. 2:24, 25; Yu. 6:70, 71; Yu. 13:11; Yu. 16:19). Simun'un verdiği ziyafetteki bu olayda da İsa Yahuda'nın içinde ne olduğunu biliyordu. Yuhanna ise Yahuda'nın kim olduğunu belirtmeye özen göstermiştir –kendini düşünen bir hırsız (Yu. 12:6).

"Meryem'in, ölümünden sonra Kurtarıcı'nın bedeni için harcanılacağı düşünülmesi hoş kokulu yağı O'nun diri bedeni üzerine döktü. Gömüldüğünde O'nun hoş kokusu mezarın içine yayılabilirdi; Meryem'in imanı ve sevgisi O'nu memnun etti... Bu büyük acıya katlanacağı karanlık yola girerken, kurtarmak için kendi canını feda ettiği kişilerin kendisine duyduğu büyük sevginin ifadesi olan bu anıyı sonsuza dek hatırlayacaktı."—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 550.

İsa Meryem'in yüreğinde de Yahuda'nın yüreğinde de ne olduğunu biliyordu. O sizin yüreğinizde de ne olduğunu da biliyor. Bu gerçek doğruluğumuz olan, bizi dönüştüren ve aynı zamanda bizi koruyan Mesih'e olan ihtiyacımız hakkında bize ne söylemelidir?

Pilatus'un Bilmeden Ettiği Tanıklık

Yuhanna, din önderlerinin İsa'yı yakalama, yargılama ve ölüme mahkûm etme girişimlerini defalarca kaydetmiştir. Yuhanna Müjdesi'nde İsa'nın sık sık dile getirdiği bir konu, O'nun vaktinin ya da saatinin henüz gelmemiş olduğudur; İsa bununla çarmıha gerileceği saati kastetmekteydi (Yu. 2:4; Yu. 7:6, 8, 30; Yu. 12:7, 23, 27; Yu. 13:1; Yu. 17:1).

Artık o saat gelmişti. İsa Getsemani Bahçesi'nde tutuklanarak önce Hanna'nın, sonra başkâhin Kayafa'nın, daha sonra da iki kez Pilatus'un huzuruna çıkarıldı.

Yuhanna, İsa'nın Mesih olduğuna tanıklık etmeleri için toplumun her kesiminden pek çok tanığa başvurmuştur. Şimdi de İsa'yı yargılayan vali Pilatus'a başvuruyordu. Bu önemli bir tanıklıktı, çünkü Pilatus bir Romalı, bir vali ve bir yargıçtı; diğer tanıkların çoğu ise Yahudi ve halk tabakasından kişilerdi.

Pilatus'un verdiği hüküm Yuhanna Müjdesi'nin konusuyla nasıl bağlantılıdır?
Yu. 18:38, Yu. 19:4-22.

İsa Cuma sabahı erkenden Pilatus'a getirildi (Yu. 18:28) Pilatus'un planı vakit kaybetmeden mahkûmu yazgısına teslim etmektir. Fakat İsa'nın tavırları Pilatus'un dikkatini çekti. Vali İsa'yı dikkatlice sorguladı ve O'nun dudaklarından şu sözleri işitti: "Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir" (Yu. 18:37).

Vali nihayetinde İsa'yı ölüme mahkûm etmiş olsa da, buna rağmen üç kez İsa'nın masum olduğunu ilan etti (Yu. 18:38; Yu.19:4, 6). Ve çarmıhın üzerine "Nasırılı İsa, Yahudiler'in Kralı" (Yu.19:19) sözlerini yazarak İsa'nın kim olduğuna dair tanıklığını tamamladı. Ancak Mesih'in masum olduğuna dair verdiği tanıklığa rağmen, yine de İsa'yı ölüme mahkûm etti.

Gerçeğin ta Kendisi Pilatus'un karşısında duruyordu fakat yine de –ayaktakının onna baskı yapmasına izin vererek– *İsa'yı ölüme mahkûm etti!* Vicdanınızın ve yüreğinizin size doğru olduğunu söylediği şeyin ardından gitmemenin ne kadar üzücü bir örneği!

Pilatus'un örneğinden, yaygın düşüncelerin, hatta baskıların bizi doğru olduğuna inandığımız şeyi yapmaktan alıkoymasına izin vermenin tehlikeleri hakkında ne öğrenebiliriz?

Tomas'ın Tanıklığı

Yuhanna 20:19-31 ayetlerini okuyun. Tomas'ın öyküsünden iman ve kuşku konularında ne öğrenebiliriz? Tomas hangi önemli hatayı yapmıştı?

Mesih dirilişinden sonra, korkudan bir odaya kapanmış olan öğrencilerine görüldü. Tomas onların yanında değildi. Daha sonra diğer öğrencilerden dirilişle ilgili haberi duydu, fakat umutsuzluğa kapıldı. Bu onun krallık hakkındaki hayallerine uymuyordu. Ayrıca, neden kendisi orada olmadığı sırada İsa'nın kendisini diğer öğrencilere gösterdiğini de merak etmiş olmalı.

Tomas, "O'nun ellerinde çivilerin izini görmedikçe, çivilerin izine parmağım la dokunmadıkça ve elimi böğrüne sokmadıkça inanmam" dedi (Yu. 20:25).

Tomas imanı için koşullar öne sürüyordu. İsa'ya iman konusundaki bu tutum Yuhanna Müjdesi'nde tekrar tekrar ortaya çıkmaktadır. Nikodim İsa'ya, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir?" diyerek cevap vermişti (Yu. 3:4). Kuyunun başındaki kadın, "Efendim... Su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin, yaşam suyunu nereden bulacaksın?" diye sormuştu (Yu. 4:11). Ekmek ve balıkla karınları doyurulan kalabalık, "Görüp sana iman etmemiz için nasıl bir belirti gerçekleştireceksin?" diye sormuştu (Yu. 6:30).

Yuhanna Müjdesi işte bu "önce gör sonra iman et" anlayışına karşı çıkmaktadır. İsa dirilişinden sonra Tomas'la karşılaştığında, onu gelip bakmaya ve dirilmiş bedenine dokunmaya davet etti. Ancak daha sonra şöyle dedi: "Görmeden iman edenlere ne mutlu!" (Yu. 20:29).

"Allah asla bize imanımızın temelini kurmaya yeterli kanıt vermeden inanamamızı istemez. O'nun varlığı, O'nun karakteri, O'nun sözünün gerçekliği mantığımıza hitap eden tanıklıklarla kurulmuştur; ve bu tanıklık boldur. Yine de Allah şüphenin olasılığını hiçbir zaman ortadan kaldırmamıştır. İmanımız kanıtla dayalı olmalıdır, gösterişe değil."—Ellen G. White, *Yol, Gerçek ve Yaşam*, s. 69.

Tanrı'nın Sözü'yle, Yaratılışla ve kişisel tecrübelerimiz aracılığıyla, İsa'ya iman etmemiz için bize muazzam miktarda kanıt verilmiştir.

Birisi size İsa'ya neden inanıyorsun? diye sorsa ne cevap verirsiniz?

Bizim İsa'ya Tanıklığımız

Yuhanna tekrar tekrar İsa'ya tanıklık edenleri aktarırken, bizi nefes kesici bir sonuca ulaştırmak istemektedir: “İsa, öğrencilerinin önünde, bu kitapta yazılı olmayan başka birçok doğüstü belirti gerçekleştirdi. Ne var ki yazılanlar, İsa'nın, Tanrı'nın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz ve iman ederek O'nun adıyla yaşama kavuşasınız diye yazılmıştır” (Yu. 20:30, 31).

Orada, bizzat, kanlı canlı bulunduğunuzu ve İsa'nın bu mucizelerin çoğunu gerçekleştirdiğini gördüğünüzü hayal edin. Kesinlikle iman ederdik, öyle değil mi? Böyle olacağını düşünmek istiyoruz; ancak, bazı açılardan, İsa'ya iman etmek için mucizeleri gerçekten görenlerden daha fazla nedene sahibiz.

Peki neden?

Günümüzde bizim sahip olduğumuz ancak İsa'nın zamanında yaşayanların sahip olmadığı ve iman etmemize yardımcı olacak bazı şeyler nelerdir? Örneğin, Mat. 24:2, Mat. 24:14, Mat. 24:6-8 ayetlerine bakın.

Bunun sebebi sadece Yuhanna'nın Müjdesi'ndeki etkileyici hikayelere sahip olmamız değildir, biz aynı zamanda İsa'nın ve diğer Kutsal Kitap yazarlarının öngördüğü tapınağın yıkılması (Mat. 24:2), müjdenin dünyanın dört bir yanına ulaşması (Mat. 24:14), imandan dönüş (2Se. 2:3) ve dünyanın düşmüş ve kötülük dolu bir yer olmaya devam etmesi (Mat. 24:6-8) gibi pek çok şeyin gerçekleştiğini görmüş olmanın sağladığı büyük avantaja sahibiz. İsa'nın yaşamı ve hizmeti sırasında O'nun ardından gidenler, tüm beşeri ölçütlere göre uzun zaman önce tarihten silinmiş olması gereken küçük ve bezdirilmiş bir grup erkek ve kadından oluşuyordu. Onlar, bizim bugün bildiğimiz gibi, tüm bunların gerçekleşeceğini nasıl bilebilirlerdi? Fakat gerçekleşti. Aslında bizim imanımız kendi başına, İsa'nın müjdenin tüm dünyaya yayılacağına dair bildirdiği peygamberlik sözünün tamamlanmasıdır.

Ve bugün, yaklaşık iki bin yıl sonra, İsa'nın ardından gidenler olarak bizler de İsa'ya ve O'nun bizim için yaptıklarına tanıklık etme ayrıcalığına sahibiz. Kendi adımıza İsa'yı Mesih olarak tanımamız, Natanel'in, Nikodim'in, Samiriyeli kadının ya da Ferisilerin öğretilerinin sağladığı akıl yürütmeyle gerçekleşmez. İsa'yı dünyanın Kurtarıcısı olarak kabul etmemiz Kutsal Ruh'un ikna edici gücü altında Kutsal Yazıları okumakla mümkün olur.

Ancak ondan sonra her birimiz kendi yöntemimizle ve Tanrı'yla olan ilişkimiz sonucunda anlatacak bir öyküye sahip olabiliriz. Öykümüz bir ölünün dirildiğini ya da doğuştan kör birinin iyileştiğini görmek kadar çarpıcı olmayabilir ama bu önemli değil. Önemli olan İsa'yı kendi benliğimizle tanımamız ve Yuhanna'nın Müjdesi'ndeki kişiler gibi kendi yöntemimizle O'na tanıklık etmemizdir.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa* 1. Cilt'ten, 73-79 sayfaları arasındaki "İshak'ın Sunusu: İmanın Denenmesi" ve *Sevgi Öğretmeni* kitabından 713-731 sayfaları arasındaki "Pilatus'un Mahkemesinde" bölümle-rini okuyun.

Tomas "sevinçle İsa'nın ayaklarına kapanarak 'Rab'bim ve Allah'ım!' diye haykırdı."

"İsa, Tomas'ın kendisini tanımasını kabul etti; fakat inançsızlığından dolayı O'nu kırmamaya özen göstererek kınadı. 'Beni gördüğün için mi iman ettin? Görmeden iman edenlere ne mutlu!' dedi. Tomas diğer öğrencilerin tanıklıklarına inanmış olsaydı bu, İsa'yı daha çok sevindirirdi. Eğer yeryüzündeki herkes Tomas gibi davransaydı, hiç kimse kurtuluşa inanmazdı; çünkü Mesih'i kabul eden herkes başkalarının tanıklıklarına inanmalıdır.

"Şüpheyne eğilim gösteren birçok kimse Tomas'a anlatılan tanıklık eğer kendilerine de anlatılmış olsa mutlaka inanacaklarını söyleyerek, yüreklerindeki şüpheyne mazeret bulmaya çalışırlar. Aslında bu tanıklıktan çok daha fazlasına sahip olduklarının farkında değildirler. Tomas gibi düşünceleri şüphe ile köre-len kişiler inançsızlık batağına her gün biraz daha fazla batacaklardır. Olayları sürekli olumsuz yönleri ile görmeye çalışan ve her şeyden şikayetçi olmayı alışkanlık haline getirenler sonunda ne yaptıklarını bilemez hale gelirler. Ektikleri şüphe tohumlarının ürününe alırlar. İman ve güvene en fazla ihtiyaç duydukları an kendilerinde umut edecek ve inanacak gücü bulamazlar."—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 794.

Tartışma Soruları:

1. İbrahim ve Tomas'ın iman ifadelerindeki temel farklılık neydi? Onların öykülerinden ne öğrenebiliriz?
2. Yuhanna Müjdesi'nde yapıldığını gördüğümüz gibi, istekli olanların sınıfta İsa'ya tanıklık etmesine izin verin. Her birinin öyküsü farklı olsa da, insanlar ne söylüyorlar ve hepsi aynı Rab'be nasıl tanıklık ediyor?
3. Pilatus çok felsefi bir soru sormuştu: "Gerçek nedir?" Yuhanna Müjdesi'nde öğrendiklerimiz ışığında bu soruya kendi yanıtınızı verin.
4. Daniel 2. ve 7. bölümlerdeki peygamberlik sözlerine bakın. İsa'nın zamanında yaşayanlar da bu iki bölümü biliyordu, ancak bugün bu peygamberlik sözlerinin gerçekleştiğini gördüğümüz ve dolayısıyla iman etmek için daha fazla gerekçeye sahip olduğumuz için o dönemde yaşayanların sahip oldukları hangi büyük avantaja sahibiz?

Rozet Alışverişinden Kampçılığa

Andrew McChesney Tarafından

Jacob Pierce'in tüm ailesi rozet alışverişini severdi ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Uluslararası Keşif Kamp Toplantısında yeni rozetler bulmak için etrafa dağıldılar.

Sonra Anne Alaska rozeti taşıyan bir adam gördü. Jacob'un Alaska doğasını sevdiğini bildiğinden, adamı değiş tokuş yapmaya ikna etmeye çalıştı.

"Bunu veremem" dedi adam. "Bu, Alaska'daki pastörler için türünün tek örneği olan bir rozet.

Anne'nin ilgisi daha da arttı. "Ta Alaska'da ne iş yapıyorsun?" diye sordu.

Adam kendisini, her yaz 8 ila 17 yaş arası çocuklara yönelik kamplara sponsorluk yapan Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin Alaska Konferansı'nın bir hizmet girişimi olan Alaska Kampları'nın yöneticisi Tobin Dodge olarak tanıttı.

"Oğlum orada çalışabilir mi?" diye sordu Anne.

"Evet, danışman olmak üzere eğitilecekleri 16 yaşında, danışmanları ise 18 yaşında alıyoruz" dedi.

Jacob yazı Alaska'da geçirme fikrine sıcak baktı. Kamp ekibine katıldı ve üç yıl üst üste gitti.

Kamp deneyiminin zorlu olabileceğini söyledi. Bir yıl, güneybatı Alaska'daki Aleknagik Gölü'nde bulunan Camp Polaris'te Alaska Yerlisi bir çocukla vakit geçirmekten keyif aldı. İkisi de doğaya büyük ilgi duyuyordu ve kampın üzerinde yükselen Jackknife Dağı'na tırmandılar. Ancak çocuk uslu durmayı reddediyordu. Ayrıca kaba bir dil kullanıyordu ve Kutsal Kitap hakikatini duymaktan ziyade batıl inançları teşvik etmekle ilgileniyor gibi görünüyordu. Yağmurlu bir günün sorumlusu olarak bir örümceği öldüren bir çocuğu suçladı ve "Bir örümceği öldürürsen yağmur yağar" dedi.

Jacob hayal kırıklığına uğradı. Ancak kampın sonunda çocuk Jacob'a sarıldı ve babasının yanına yürüdü. Jacob ikisini izlerken aniden çocuğun davranışını anlamaya başladı. Çocuk adeta kendi kendini yetiştiriyordu.

20 yaşındaki Jacob, Camp Polaris'teki bir röportajda "Çocukların çoğunun hiçbir Hristiyanlık geçmişi yok" dedi. "Bu kampı benim için gerçekten ufuk açıcı ve bana göre muhteşem bir görev alanı yapan da bu."

Camp Polaris'teki manevi danışmanlar, Alaska Konferansı sponsorluğundaki diğer yaz kamplarından farklı olduğunu, çünkü kampın neredeyse tamamen travma, batıl inanç ve madde bağımlılığıyla mücadele eden Alaska yerlisi çocuklardan oluştuğunu söyledi.

"Ama burada olmak buna değer" dedi. "Bu, gördüklerimin hepsinden daha güçlü bir çağrı. Tanrı'nın burada gerçekten gönüllülere ihtiyacı var. Burası gerçek bir görev alanıdır."

Daha fazla çocuğun katılabilmesi için Camp Polaris'in onarılmasına ve genişletilmesine yardımcı olan 2015 On Üçüncü Şabat Sunularınız için teşekkür ederiz. Bu çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Alaska'nın Bethel kentindeki Adventist kilisesinde bir etkinlik merkezi açılmasına yardımcı olacak. Bethel kilisesi her yıl yerel çocukları Camp Polaris'e gönderiyor.

Eski Ahit Peygamberlik Sözlerinin Tamamlanması

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yu. 5:17, 20, 36-40, 46, 47; Yu. 13:18; Yu. 17:12; Yer. 2:13; Zek. 9:9; Yu. 8:12-30.*

HATIRLAMA METNİ: “Ama benim, Yahya’nınkinden daha büyük bir tanıklığım var. Tamamlamam için Baba’nın bana verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba’nın gönderdiğine tanıklık ediyor” (*Yuhanna 5:36*).

Yuhanna kitabında İsa’nın söylediği ve yaptığı, Mesih’in (*hammashiach*) gerçekten de İsrail’e gelmiş olduğunu ortaya koyan her şeyi tekrar tekrar görebiliriz. Ve aslında tam olarak Kutsal Yazıların öngördüğü gibi, içlerinden biri olarak, Beytlehem’de doğmuş bir Yahudi olarak gelmişti.

Yine de Yuhanna’nın yazdığı gibi, “O, dünyadaydı, dünya O’nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O’nu tanımadı” (*Yu. 1:10*).

O dünyadaydı, dünya O’nun aracılığıyla yaratılmıştı *ve yine de dünya O’nu tanımadı öyle mi?* Bu çok şaşırtıcı bir tespit. Yuhanna’da ve diğer Müjdelerde görebileceğimiz gibi, özellikle de İsa’nın yaptığı ve söylediği onca şey nedeniyle ve daha da önemlisi, Eski Ahit kutsal yazıları O’na işaret ettiği için, O’nu tanıması gerektiği halde tanımayan birçok insan oldu.

Bu hafta Yuhanna’nın İsa’nın Mesih olduğunu ortaya koymak için kullandığı diğer yöntemleri inceleyeceğiz ve ayrıca O’nun Mesih olduğunu doğrulayan tüm güçlü gerekçelere rağmen bazı insanların neden hala O’nu reddetmeye devam ettiklerini göreceğiz.

Onların hatalarından ne öğrenebiliriz?

Belirtiler, İşler ve Harikalar

Yuhanna, İsa'nın Mesih olduğuna işaret etmek için başvurduğu belirli mucizelere ilaveten, İsa'nın gösterdiği belirtiler, yaptığı işler ve gerçekleştirdiği harikalar hakkında daha kapsamlı bir değerlendirmeyi de kaleme almıştır.

Belirtiler ve harikalar kendi başlarına İsa'nın Mesih olduğunun kanıtı değildi, çünkü birçok peygamber, hatta bazen sahte peygamberler de mucizeler gerçekleştirmişti. Yuhanna belirtileri kaydetmemişti çünkü bunlar sadece mucize gerçekleştiren bir kişiye işaret ediyordu. Yuhanna'nın hakkında yazdığı belirtiler, İsa'nın Mesih olduğuna işaret eden ve O'nun gerçekten de Baba Tanrı'nın Kendisinden geldiğini gösteren eşsiz niteliklere sahipti.

Yuhanna 5:17, 20, 36-38 ayetlerini okuyun. Bu ayetler İsa ile Baba Tanrı arasındaki ilişkiyi, özellikle de belirtiler bağlamında nasıl tanımlıyor?

İsa belirtileri Baba'yla olan yakın çalışma ilişkisini göstermek için kullanıyordu. Onların ikisi bir bütündü. İşler "Baba'nın Bende, Benim de Baba'da olduğumu" gösteriyordu (Yu. 10:38; ayrıca bkz. Yu. 14:10, 11).

İsa'nın gelişinin amacı, Kendisini gönderenin işlerini gerçekleştirmektir, öyle ki bu işler dünyaya açıklanabilsin. Yani, Baba'nın O'nu yapması için gönderdiği işleri yapmak için geldi ve yaptığı işler O'nun Baba'dan geldiğine açıkça tanıklık ediyordu.

Ve buna rağmen daha önce gördüğümüz gibi, güçlü belirtilere ve birçok insanın tanıklığına rağmen, halk yine de inanmamayı seçti.

Din önderleri İsa'ya şu soruyu sordular, " 'Bizi daha ne kadar zaman kuşkuda bırakacaksın?... Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle.' İsa onlara şu karşılığı verdi: 'Size söyledim, ama iman etmiyorsunuz. Babam'ın adıyla yaptığım işler bana tanıklık ediyor' " (Yu. 10:24, 25).

İsa doğrudan ortaya çıkıp kendisinin Mesih olduğunu söylemiş olsaydı, O'na karşı koymak için her şeyi deneyen din önderleri O'nun üzerine çullanırlardı. İsa bunu bildiği için daha çok yaptığı işlere işaret etti. Eğer İsa kendisinin Mesih olduğunu söyleseydi, bunu kolaylıkla inkâr etmeye çalışabilirlerdi. Fakat belirtilerini, işlerini ve harikalarını nasıl inkâr edebilirlerdi? Bunlar O'nun Kim olduğuna ve nereden geldiğine dair güçlü tanıklıklardı.

Bu din önderlerinde gördüğümüz gibi katı yüreklere sahip olmaktan kendimizi nasıl koruyabiliriz? Kendi hayatlarımızda ne şekilde Tanrı'nın işine karşı mücadele ediyor olabiliriz? _____

Kutsal Yazı'nın Yetki Sahibi İşlevi

Yuhanna, İsa'nın Mesih olduğuna işaret etmek için kullandığı özel belirtiler ve tanıklıklara ilaveten, Eski Ahit'in yetkisine ve Mesih'in işini önceden bildiren peygamberlik sözlerine de başvurmuştur. Eski Ahit sadece Yuhanna'nın Müjdesi için değil, tüm Yeni Ahit için merkezi bir öneme sahiptir. İsa'nın gerekçelendirilmesi, O'nun Kim olduğu, nereden geldiği, ne yaptığı ve ne yapacağı, Kutsal Yazı'ya, bu durumda Eski Ahit'e dayanmaktadır.

Aşağıdaki ayetleri okuyun: Yuhanna 5:39, 40, 46, 47. Bunlar İsa'nın Kutsal Yazı'nın yetkisi konusundaki tutumu hakkında bize ne öğretiyor?

Müjdeler boyunca, İsa defalarca Kutsal Yazı'nın yetkisini Kendisi için kilit bir tanık olarak işaret etmektedir. Örneğin, İsa Kendisine ve yaptığı işlere işaret etmek için sık sık Eski Ahit'teki olaylardan faydalanmıştır. Aşağıda bu vakalardan biri olan Çölde Sayım 21:5-9 ayetlerindeki olayı ele almaktadır. "Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırırsa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir" (Yu. 3: 14). İsa burada sadece öyküye atıfta bulunmakla kalmıyor, aynı zamanda onu Kendisine işaret etmek için kullanarak, bize öykünün anlatmak istediği şeyin yetkili yorumunu sunuyor.

Ve sadece İsa değil, başkaları da İsa'ya işaret etmek için Eski Ahit'i kullanmıştır. Örneğin, Yuhanna Müjdesi'nin başlarında Filipus'un şu sözlerini okuyoruz: "Musa'nın Kutsal Yasa'da hakkında yazdığı, peygamberlerin de sözünü ettiği kişiyi, Yusuf oğlu Nasıralı İsa'yı bulduk" (Yu. 1:45).

Aşağıdaki ayetleri okuyun: Yuhanna 13:18; Yuhanna 17:12; Yuhanna 19:24, 28, 36. İsa ve Yuhanna tarafından anlaşıldığı şekliyle Kutsal Yazı'nın yetkisi konusunda ne öğretiyorlar? Bu, Kutsal Yazı'nın tümünün bizim imanımız için sahip olması gereken hayati işlev hakkında bize ne söylemelidir?

Günümüzde Kutsal Kitap'ın yetkisine olan inancımızı sarsmak için gizli ya da açıkça faaliyet gösteren güçler nelerdir? Cevabınızı Sebti günü sınıfta paylaşın. _____

İsa Hakkındaki Eski Ahit

Peygamberlik Sözleri: 1. Bölüm

İsa, din önderleriyle Kim olduğu konusunda yaptığı bir tartışmada Kutsal Yazı'nın yetkisini onaylamıştır. İlk bakışta, din önderleri Kutsal Yazılara inan-dıkları için O'nun bunu yapması gerekmezmiş gibi görünebilir. Yine de, onların karşısında bile, İsa Kutsal Yazılar'ın yetkisini vurgulamış ve yürekleri ne kadar katı olursa olsun ve ikna olmamak için ne kadar uğraşırlarsa uğraşsınlar, bunu Kim olduğunu onlara göstermek için yapmıştır.

Bu arada Yuhanna, Eski Ahit'ten birçok doğrudan alıntı yaparak ve göndermeden bahsederek, İsa'nın Eski Ahit'teki Mesih vaadinin yerine gelmesi oldu-ğuna işaret etmiştir.

Aşağıdaki Yeni Ahit ve Eski Ahit ayetleri birbiriyle nasıl bağlantılıdır? Yani, Yeni Ahit bu ayetleri İsa'ya tanıklık etmek için nasıl kullanmaktadır?

Yu. 1:23, Ysa. 40:3 _____

Yu. 2:16, 17; Mez. 69:9 _____

Yu. 7:38, Yer. 2:13 _____

Yu. 19:36, Say. 9:12 _____

Sadece Yuhanna değil, Petrus, Pavlus, Matta, Markos, Luka ve tüm Yeni Ahit yazarları, Kutsal Ruh'un esini sayesinde, Nasıralı İsa'nın yaşamının, ölümünün, dirilişinin ve Tanrı'nın tahtına yükselişinin Eski Ahit'teki peygamberlik sözleri-nin tamamlanması olduğunu tekrar tekrar vurgulamışlardır.

İsa öğrencilerine sürekli olarak O'nun hizmetini önceden bildiren Kutsal Yazılar'ı işaret etmesine rağmen, öğrenciler Kutsal Yazılar'ın O'nun ölümüne ve dirilişine işaret ettiğini sonunda ne zaman anladılar? Bu ancak O öldükten, dirildikten ve onlara göründükten sonra gerçekleşti. "İsa ölümden dirilince öğrencileri bu sözü söylediğini hatırladılar, Kutsal Yazı'ya ve İsa'nın söylediği bu söze iman ettiler" (*Yu. 2:22; ayrıca bkz. Yu. 20:9*).

İsa Hakkındaki Eski Ahit

Peygamberlik Sözleri: 2. Bölüm

İsa din önderlerine şöyle demişti: “Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!” (Yu. 5:39). Kendi hakkında ileri sürmek için ne müthiş bir iddia!

Yapılan değerlendirmeler farklılık gösterse de, bazı araştırmacılar Nasıralı İsa'nın Eski Ahit'teki yüzlerce peygamberlik sözünü yerine getirdiğini iddia etmektedir. Sayı ne olursa olsun, bir kişinin bırakın hepsini, birkaç tanesini bile yerine getirmiş olma ihtimali hayret vericidir. Ara sıra birileri şöyle bir benzetme yapar: Teksas büyüklüğünde bir alanı iki metre yüksekliğinde madeni parayla doldurduğunuz ve paralardan bir tanesini pembeye boyadıktan sonra hepsini karıştırdığınızı düşünün. Sonra da gözleri bağlı bir kişiye pembe parayı bulması için bir şans verin. Tek seferde pembe parayı bulma olasılığı nedir?

Şüphesizdir ki, Mesih'in doğumu, yaşamı ve ölümü Eski Ahit tarafından önceden bildirilmiştir ve bu da O'nun beklenen Mesih olduğunun çarpıcı bir kanıtıdır. Yuhanna, İsa'nın Kim olduğu, ayrıca neden O'na iman etmemiz ve sunduğu kurtuluşu kabul etmemiz gerektiği konusunda tam da bu noktayı vurgulamak için tekrar tekrar şu Eski Ahit ayetlerine işaret etmektedir.

Yuhanna Müjdesi'ndeki aşağıdaki ayetlerin her biri, İsa'nın Mesih hakkındaki peygamberlik sözlerinin tamamlayıcısı olduğunu ne şekilde göstermektedir?

Yu. 12:13, Mez. 118:26 _____

Yu. 12:14, 15; Zek. 9:9 _____

Yu. 13:18, Mez. 41:9 _____

Yu. 19:37, Zek. 12:10, Zek. 13:6 _____

İman ettiğiniz şeye ne kadar sıkı bir şekilde bağlısınız? Birisi size İsa'nın Mesih olduğuna neden inandığınızı soracak olsa, hangi yanıtları verebilirsiniz ve bu inancı savunmak için nereye ve neden gidersiniz?

Aşağıdan

Yuhanna Müjdesi hakkındaki şu ana kadarki derslerimizde, Yuhanna'nın İsa'nın gerçekten de vaat edilen Mesih, Yahudi halkının özlemle beklediği büyük umut olduğunu nasıl ortaya koyduğunu gördük.

Ancak buna rağmen, halkın manevi rehberleri olan din önderlerinin çoğu, aksine O'nun en büyük düşmanları olmuşlardı.

Peki neden?

Yuhanna 8:12-30 ayetlerini okuyun. Burada İsa ve bu din önderleri arasındaki ilişki nasıldı? Pek çok kişinin neden O'nu reddettiğini en iyi açıklayan ayetler hangileridir?

İsa onların ne kendisini ne de Baba'yı tanıdıklarını söylüyor (*Yu. 8:19*). Her ikisini de tanıyor olmaları gerekirdi, ancak bu adamlar kendilerini kandırıyorlardı. Kendi geleneklerine ve düşüncelerine öylesine kapılmışlardı ki, İsa tam karşılarında durmasını, söylediği onca şeye ve yaptığı onca şeye rağmen –ki bunların hepsi Baba'nın güçlü ifşaatlarıdır– yine de O'nu reddettiler.

İkinci olarak İsa onlara şöyle diyor, “Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım” (*Yu. 8:23*). Diğer bir deyişle, ne kadar dindar olurlarsa olsunlar, bunlar manevi, iman sahibi kişiler değildiler. “Tanrı yolundaymış gibi” (*2Tî 3:5*) görünen kişilerdi ama hepsi bu kadardı. Dışarıdan dindar ama içeriden inançsızdılar.

Bu yeni bir şey değildi: “Bu halk bana yaklaşıp ağızlarıyla, dudaklarıyla beni sayar, ama yürekleri benden uzak. Benden korkmaları da insanlardan öğrendikleri buyrukların sonucudur” (*Yşa. 29:13*). Bu kavram yüzyıllar sonra İsa şu sözleri söylediğinde tekrarlanmıştı “Bana boşuna taparlar. Çünkü öğrettikleri, sadece insan buyruklarıdır” (*Mar. 7:7*). Onların insan öğretileri, insan buyrukları “bu dünyadandı” ve İsa'nın da dediği gibi, “Ben bu dünyadan değilim” (*Yu. 8:23*). Bu adamların kendilerini kandırıyor olmaları yeterince kötüydü; asıl trajik olan ise başkalarını da yoldan saptırıyor olmalarıydı, ancak ilginçtir ki Yuhanna bu ayetlerde aktarılan karşılıklı konuşmanın bir sonucu olarak “birçokları O'na iman etti” diye yazmıştır (*Yu. 8:30*).

Yani, kötü önderliğe rağmen, pek çok Yahudi onların ötesine geçebilmiş ve İsa'nın Kim olduğunu kendi gözleriyle görebilmişti.

İsa'nın din önderleriyle yaptığı konuşmadan ne gibi dersler çıkarıyorsunuz? Nasıl “aşağıdan” değil de “yukarıdan” olabiliriz ve aradaki farkı nasıl anlayacağız? _____

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından 657-675 sayfaları arasındaki “Yüreğiniz Sıkılmasın” bölümünü okuyun.

“Gerçek, altından bir hazine gibi İbrani halkına teslim edilmişti. Göğün imzasını taşıyan Yahudi sistemi, Mesih’in Kendisi tarafından tesis edilmişti. Kurtuluşa dair muazzam gerçekler, örnekler ve simgelerle gizlenmişti. Ancak Mesih geldiğinde, Yahudiler tüm bu simgelerin işaret ettiği Kişi’yi tanımadılar. Elllerinde Allah’ın sözü vardı; fakat nesilden nesile aktarılan gelenekler ve Kutsal Yazılar’ın insani yorumları, İsa’da olan gerçeği onlardan gizledi. Kutsal yazıların ruhsal anlamı kayboldu. Tüm bilginin hazine dairesi onlara açıldı, fakat onlar bunu bilmiyordu.

“Allah Kendi gerçeğini insanlardan gizlemez. Onlar kendi eylem biçimleriyle bunu kendileri için anlaşılabilir hale getirirler. Mesih Yahudi halkına Kendisinin Meshedilmiş Kişi olduğuna dair bol miktarda kanıt verdi; fakat öğretisi onların hayatlarında kesin bir değişim gerektiriyordu. Mesih’i kabul etmeleri halinde değer verdikleri ilkelerinden ve geleneklerinden, bencilce ve tanrısızca uygulamalarından vazgeçmeleri gerektiğini gördüler. Değişmez, ebedi gerçeğe sahip olmak için fedakârlıkta bulunmak gerekiyordu. Bu nedenle Allah’ın Mesih’e imanı tesis etmek için verebileceği en kesin kanıtı bile kabul etmeye yanaşmadılar. Eski Ahit Yazıları’na inanma iddiasındaydılar, ancak bunlarda yer alan Mesih’in hayatına ve karakterine dair tanıklığı inatla reddettiler. İhtida etmesinler ve önyargılı görüşlerinden vazgeçmeye zorlanmasınlar diye, ikna olmaya korkuyorlardı. Müjdenin hazinesi, Yol, Gerçek ve Yaşam aralarında vardı, fakat onlar Göğün bahşedebileceği en büyük armağanı reddettiler.”—Ellen G. White, *Mesih’in Örnek Dersleri*, s. 105.

Tartışma Soruları:

1. İsa’nın yaşamında tamamlanan peygamberlik sözleri imanı nasıl geliştirmektedir?
2. Din önderlerinin İsa’ya iman etmelerinin önündeki üç ya da dört büyük engel hangileridir? Aynı ilkeler günümüzde de nasıl ortaya konmaktadır?
3. Bugün güveninizin nereye dayandığına dair kişisel bir değerlendirme yapın. Sizce hangi adımlar imanınızı güçlendirebilir?
4. Pazartesi gününün dersinin sonundaki soruya verdiğiniz yanıt Kutsal Yazı’nın yetkisi konusunda bize ne öğretmelidir ve Kutsal Yazılar’ın nihai ve mutlak yetkisine gölge düşüren her şeyi neden reddetmeliyiz?

Tanrı'nın Tiflis'teki Mükemmel Zamanlaması

Andrew McChesney Tarafından

Zurab kendisini bir Hristiyan olarak görüyordu, ancak Tanrı ile olan ilişkisi yalnızca eski Sovyet cumhuriyeti Gürcistan'daki bir katedralde mum yakmak-tan ibaretti. Evinde bir Kutsal Kitap vardı ama onu yalnızca tozunu almak için eline alıyordu.

Daha sonra vicdanı rahatsız olmaya başladı ve şöyle düşündü: "Eğer bir Hristiyanıysam neden Kutsal Kitap'ı okumuyorum?" İçini İncil'i okuma arzusu doldurdu.

Kutsal Kitap'ı eline aldı ve başından sonuna kadar okudu. İlk kez yedinci gün Şabatı'nı öğrendi. Şaşırdı, daha fazla bilgi için internete baktı. Yaklaşık 100 YouTube vaazı izledi ve Kutsal Kitap'ı net bir şekilde açıklayan bir vaiz onun ilgisini çekti. Vaiz kendisini bir Yedinci Gün Adventisti olarak tanıttı ve kilisenin yedinci gün Şabatı'nı tutan milyonlarca üyeden oluştuğunu söyledi.

Zurab Adventistleri hiç duymamıştı ve Adventist olma fikrinden çekiniyordu. Pek çok Gürcü, Adventistlerin bir tarikat ait olduğunu düşünüyor. İnternette yedinci günde ibadet eden ve öğrendiği diğer Kutsal Kitap hakikatlerini uygulama başka bir kilise aradı ama işe yaramadı.

Böylece bir Şabat sabahı Gürcistan'ın başkenti Tiflis'teki bir Adventist kilise-sine geldi. İçeri girmek isteyip de geri girmek istemeyerek dışarıda durdu. Sonra kapı açıldı ve biri onu içeri davet etti.

Zurab sıcak bir karşılamayla karşılandı.

"Bu Adventist kilisesine ilk gelişiniz mi?" birisi sordu.

"Evet, bu benim ilk seferim" dedi.

"Harika!" dedi bir başkası. "Ayrıca müjdecilik programımıza da gelin."

Kilisenin o akşamdan itibaren müjdecilik toplantılar düzenlemeyi planladığı ortaya çıktı. Zurab sabah ibadete, akşam ise müjdecilik toplantısına katıldı. Bundan sonraki iki hafta boyunca her akşam geri döndü. Sonra vaftiz edildi.

Bugün, yani bir yıl sonra, 36 yaşındaki Zurab'ın Tanrı'yla yeni bir ilişkisi var. Her gün Kutsal Kitap okuyor ve bunu eşi ve iki oğluyla paylaşıyor; onlar da Şabat günleri kiliseye gidiyor. Zurab, her şeyin nasıl bir araya geldiğine hayret ediyor: Kutsal Kitabı okuma arzusu, Şabat'ı ve çevrimiçi vaizi keşfetmesi ve ilk müjdecilik toplantısıyla aynı gün Adventist kilisesine gelişi.

Bir sosyal yardım girişimi nedeniyle kiliseye gitmedi. Ancak kilise üyelerinin hizmet ruhu onun hoş karşılandığını ve evindeymiş gibi hissetmesini sağladı.

"Her şey çok güzel bir şekilde bir araya geldi" dedi.

Bu yıl On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı Gürcistan'daki bir sağlık merkezine gitti. Lütfen Tanrı'nın Zurab'ı kiliseye getirdiği gibi insanları da merkeze çekmesi ve Kendisi'ni insanlara tanıtmaları için dua edin. Zurab'ın kısa videosunu şu adresten izleyin: bit.ly/Zurab-Georgia.

Yaşam Pınarı

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yu. 1:4; Yu. 10:10; Yu. 1:12, 13; Yu. 6:61-68; Say.13:23-33; Mat. 4:1-4.*

HATIRLAMA METNİ: “Yol, gerçek ve yaşam Ben'im... Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemaz” (*Yu. 14:6*).

Yuhanna Müjdesi'nde, İsa Kendisine kim olduğu sorulduğunda, tanrılığını ifade eden bir sözle yanıt vermiştir. “BEN'İM”, yanan çalıda Musa'ya görünen Rab'in Kendisine açık bir göndermeydi. Musa'ya, “Ben Ben'im” demişti (*Çık. 3:14*). Ve bu aynı Tanrı, “BEN'İM”, daha sonra “insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini –Baba'dan gelen, lütuf ve gerçekle dolu biricik Oğul'un yüceliğini– gördük” (*Yu. 1:14*).

“BEN'İM” konusu Yuhanna Müjdesi boyunca karşımıza çıkmaktadır. Bu haftanın hatırlatma metni de bu konuyu yansıtmaktadır: “Yol, gerçek ve yaşam Ben'im” (*Yu. 14:6*). “BEN'İM” dünyanın Işığı, Yaşam Ekmeği, koyunların Kapısı, İyi Çoban ve Gerçek Asma'dır.

Bu hafta Yuhanna Müjdesi'nde bize verildiği şekliyle Tanrı'nın açıklanmasıyla devam ediyor. Öte yandan, İsa'nın Mesih olduğuna dair güçlü kanıtlara rağmen, O'nu reddeden bazılarının bulunduğu diğer tarafı da daha kapsamlı bir şekilde inceleyeceğiz. Bu konuyu iki nedenden dolayı ele alacağız: aynı hataya düşmekten kaçınmak için ve ayrıca bu hatayı yapma tehlikesi altında olanlara nasıl ulaşabileceğimizi değerlendirmek için.

**30 Kasım Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.*

Yaşam O'ndaydı

Yuhanna 1:1 ayetinde elçi açık bir şekilde İsa'nın Tanrı, ilahi Oğul olduğunu belirtiyor. Dolayısıyla, Yuhanna 1:4 ayetinde ifade edildiği gibi, “Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı” –buradaki *yaşam* ifadesinden kasıt ilahi yaşam, sonsuz öz varoluş olmalıdır. O Kendi içinde yaşama sahip olduğu için, canını verebilir ve geri alabilir (Yu. 10:17). Ve O içinde yaşamı barındırdığı için, dilediğine yaşam verebilir (Yu. 5:21; Yu. 14:19 ile karşılaştırın).

Buradaki yaşam sözcüğü (*zoē*) Yuhanna Müjdesi'nde 36 kez geçmektedir, bu da Yeni Ahit'teki kullanımların yaklaşık yüzde 25'ini oluşturmaktadır. Yuhanna 1:4, 5 ayetlerinde, gezegenimizdeki yaşamın kaynağı anlamında kullanılmasının yanı sıra, bu sözcük kurtuluşla da ilişkilendirilmiştir. Yuhanna Müjdesi'nin geri kalanı boyunca bu yaşam kavramı (*zoē*) genellikle kurtuluş vaadi, *sonsuz yaşam* anlamında ifade edilmiştir (bkz. Yu. 3:15, 16, 36; Yu. 4:14, 36; Yu. 6:27, 40, 47, 54, 68; Yu. 10:27, 28). Dolayısıyla, yaratılıştaki yaşam vermiş olan O, aynı zamanda kaybolmuş dünyaya kurtuluşu, sonsuz yaşamı getirendir.

İsa yeryüzüne neden geldi? Yu. 1:29, Yu. 3:16, Yu. 6:40, Yu. 10:10, Yu. 12:27.

“Musa çölde yılanı nasıl yukarı kaldırırsa, İnsanoğlu'nun da öylece yukarı kaldırılması gerekir. Öyle ki, O'na iman eden herkes sonsuz yaşama kavuşsun” (Yu. 3:14, 15).

Tunç yılan, nasıl yılanlar tarafından sokulan İsraililerin yerini aldıysa, İsa da bizim, yani günah tarafından ezilmiş olan bizlerin yerini almıştır. Biz O'na ait olan yaşama sahip olalım diye, O bizim çekmemiz gereken cezaı üstlenmiştir.

Mesih aynı zamanda yaşama, bol yaşama sahip olmamızı arzulamaktadır (Yu. 10:10). Bu yüzden, “Kendisini kabul edip adına iman edenlerin hepsine Tanrı'nın çocukları olma hakkını verdi. Onlar ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden doğdular; tersine, Tanrı'dan doğdular” (Yu. 1:12, 13).

Mesih Baba'yı bize açıklamak üzere geldi. Çünkü “Tanrı'yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba'nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O'nu tanıttı” (Yu. 1:17, 18). İsa'nın karakterini görerek Baba'nın karakterini görebiliriz.

İsa'nın yaşamından Baba'nın karakteri hakkında ne öğrenebiliriz? Bu açıklama neden bu kadar iyi bir haberdir?

Sonsuz Yaşam Sözleri

Yuhanna 6:61-68 ayetlerini okuyun. İsa öğrencilerine kendisini terk edip etmeyeceklerini sorduğunda, Petrus'un cevabı ne anlama geliyordu?

Petrus'un "sonsuz yaşam" hakkında söyledikleri Yuhanna Müjdesi boyunca işlenen bir konudan yola çıkmaktadır. Sonsuz yaşamla ilgili ifadeler Yuhanna 6. bölümde, 5.000 kişinin doyurulması sırasında yoğun bir şekilde yer almıştır (Yu. 6:27, 40, 47, 54, 68). İsa Kendisinin *Yaşam Ekmeği* olduğunu söylüyor (Yu. 6:35), yani O'nun yaşamı, ölümü ve dirilişi ebedi kurtuluşun kaynağıdır.

Sonsuz yaşam ifadesi ya da benzerleri Yuhanna Müjdesi'nde en az 17 defa geçmektedir. Bu tabir ruhsal bir varoluşa, ebedi bir varlığın parçası olmaya ya da başka bir uhrevi kavrama işaret etmiyor. Bilakis, mevcut varlığımıza kurtuluş ve anlam getiren hayat verici gücü ve Rabbimiz geri döndüğündeki sonsuz yaşamı ifade ediyor. İsa nasıl beden aldıysa, İsa'nın sözünü ettiği diriliş de zaman ve mekân içinde ve fiziksel bir bedende gerçekleşecektir. Bu ölümden diriliştir, bir zamanlar Aden'de sahip olduğumuz yaşamın yenilenmesidir.

Sonsuz yaşama nasıl sahip oluruz? Yu. 3:15, 16; Yu.5:24; Yu.6:40, 47; Yu.8:31; Yu.12:46; Yu.20:31.

Yalnızca iman yoluyla İsa Mesih'in bizim adımıza yaşamak ve ölmek için geldiğine inanabiliriz. Bu iman bize bir armağan olarak gelmektedir, ancak kendimizi İsa'ya teslim etmeyi, tövbe etmeyi ve günahın bağışlanması ve arındırılması için O'nun kanını talep etmeyi bilinçli olarak seçmeliyiz.

İsa Petrus'a onun da ayrılıp ayrılmayacağını sorduğunda, Petrus'un verdiği cevap, "Rab, biz kime gidelim? Sonsuz yaşamın sözleri sendendir" (Yu. 6:68), kurtuluşun easını ve ona nasıl ulaştığımızı özetlemektedir. Kurtuluş felsefeden, tarihten, bilimden, yani herhangi beşeri disiplinden değil, Kendi içinde sonsuz yaşama sahip olan İsa'dan gelmektedir ve O, Kutsal Ruh'a karşılık vererek kurtuluşu kabul edecek olan herkese onu karşılıksız olarak sunmaktadır.

Sonsuz yaşama sahip olma vaadi buradaki geçici yaşamımıza bakış açımızı nasıl etkiliyor? Onu nasıl görmemiz gerektiğini nasıl etkilemelidir?

İman ve Yeniden Doğuş

Yuhanna 1:12, 13 ayetlerini okuyun. Burada Hristiyan olmakla ilgili hangi aşamalar açıklanmaktadır?

Yuhanna, Müjde'sini İsa'ya iman edelim ve iman ederek O'nun adıyla sonsuz yaşama kavuşalım diye yazmıştır (*Yu. 20:31*). Yuhanna 1:12, 13 ayetlerinde bu süreç iki aşamada açıklanmaktadır. İlk olarak, O'nu kabul ederiz, yani O'na iman ederiz. İkinci olarak, O Tanrı'nın çocukları olmamız için bize hak ya da güç verir; bu 13. ayette Tanrı'dan doğmak diye tanımlanmıştır. Yani Hristiyan olmanın hem insani hem de ilahi bir boyutu bulunmaktadır. İmanla harekete geçmeli, O'nu kabul etmeli, ışığa açık olmalıyız, ancak yüreği dönüştürecek olan O'dur.

Aslında imanın kendisi Tanrı'nın Sözü'nü duymakla gelen bir O'nun bir armağanıdır (*Rom. 10:17*). “Mesih'e gerçek ve daimi bir imana sahip olmak için, O'nu Söz'de sunulduğu haliyle tanımalıyız.”—Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education [Hristiyan Eğitiminin Temelleri]*, s. 433. “İnsan zihni üzerinde işleyen ve onu aydınlatan Ruh, Tanrı'ya iman etmeyi sağlar.”—Ellen G. White Yorumları, *The SDA Bible Commentary [Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi]*, 7. cilt, s. 940.

Oğul'a Mesih olarak iman eden ya da onu kabul edenler sonsuz yaşama kavuşurlar. Yuhanna ayrıca İsa'nın söylediği Söz'ü kabul etmeyi ya da ona inanmayı da vurgulamıştır (*Yu. 5:24, 38, 47*). İkna etmek Kutsal Ruh'un görevidir (*Yu. 16:7, 8; Rom. 8:16 ile karşılaştırm*).

Romalılar 8:16 ayetini okuyun. Burada İsa'daki kurtuluşla ilgili hangi ilke bulunmaktadır?

Kutsal Ruh'un yüreklerimizdeki işine dayanan iman, Kutsal Kitap imanı, imanımızın temelidir. “İman büyük bir nimettir, gören göz, işiten kulaktır.”—Ellen G. White, *In Heavenly Places [Göksel Yerlerde]*, s. 104. İman konusuna insani bakış açısı, iman için bir temel, bir ölçüt bulmamız ve daha sonra inanmamız gerektiğini söyler. Kutsal Kitap'a dayanan yaklaşım ise bunun aksine, imanın temel olduğunu ve Tanrı'nın bir armağanı olduğunu belirtmektedir (*Ef. 2:8, 1Ko. 1:17-24, 1Ko. 2:1-6*). İman temeliyle başlar ve ardından anlayış ve lütufla büyürüz.

Biri size imanınızın neye dayandığını sorsa, nasıl yanıt verirsiniz?

Yaşam Pınarı'nın Reddetmek

Tüm Kutsal Yazı'daki en üzücü öykülerden bazıları Yuhanna Müjdesi'nde yer almaktadır. "Işık karanlıkta parlar. Karanlık onu alt edemedi . . . [Işık] dünyadaydı, dünya O'nun aracılığıyla var oldu, ama dünya O'nu tanımadı. Kendi yurduna geldi, ama kendi halkı O'nu kabul etmedi" (Yu. 1:5, 10, 11). "BEN'İM" kendi halkının çoğunluğu tarafından reddedilmişti.

Daha sonraları Pavlus'un "cesaretinizi yitirmeyin" (İbr. 10:35) diye uyarmasına şaşmamalı. Tekrar tekrar gördüğümüz gibi, halk O'nun Sözü'nü kabul etmediği için Mesih reddedilmiştir.

"Günümüzün beşeri düşünce biçimi şüphe etmekle başlar. İnsanlar neyin gerçek olduğunu belirlemek için her şeyi sorgularlar. Çapraz sorgulamanın imtihanından başarıyla çıkanları kaya gibi sağlam bir bilgi, iman edilecek bir şey olarak kabul ederler. Bazı kişiler de aynı yöntemi Kutsal Kitap'a uygulayarak Kutsal Kitap'ta neyin doğru olduğunu belirlemek için her şeyi bilimsel, tarihi, psikolojik, felsefi, arkeolojik ya da jeolojik açılarından sorgulamaktadır. Bu yöntemin kendisi Kutsal Yazı'nın gerçekliğinden şüphe etmekle başlar ve bunun üzerine inşa edilir. Mesih, "İnsanoğlu geldiği zaman acaba yeryüzünde iman bulacak mı?" diye sormuştu (Luk. 18:8)."—E. Edward Zinke ve Roland Hegstad, *The Certainty of the Second Coming [İkinci Gelişin Gerçekliği]*, s. 96.

Çölde Sayım 13:23-33 ayetlerini okuyun. Casusların Kenan ülkesi hakkında getirdikleri iki rapor arasındaki fark nereden kaynaklanıyordu?

Kadeş-Barnea'dayken İbranilerin işlediği günah, Tanrı'nın Sözü'nden kuşku duymaktı. Tanrı onlardan ilerlemelerini ve ülkeyi ele geçirmelerini istemişti. Ülkeyi araştırmaları için Kenan topraklarına on iki casus gönderdiler. Casuslar iki farklı raporla geri döndüler. Çoğunluk olumsuz bir rapor verdi. Ülkede devler, surlarla çevrili kentler, daha önce hiç görmedikleri silahlar ve iyi eğitilmiş orduları vardı. Buna karşılık kendileri geçmişte Mısır ülkesinde kölelerdi ve çok az askeri deneyimleri vardı. On casus, insani bakış açısının sağladığı ezici kanıtlara dayanarak hayır oyu verdi. İki casus ise Tanrı'nın Sözü'nün üstün gücüne olan inançlarına dayanarak evet oyu verdi.

Burada yapılan aynı hatayı yapmaktan nasıl kaçınabiliriz? Öte yandan, varsayımında bulunmaktan, yani ahmakça bir şey yapmaktan fakat Tanrı'nın isteğini yerine getirdiğimize ve bu nedenle de başarısız olamayacağımıza inanmaktan nasıl kaçınabiliriz? _____

Mahkumiyet

“O’na iman eden yargılanmaz, iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı’nın biricik Oğlu’nun adına iman etmemiştir Kötülük yapan herkes ışıktan nefret eder ve yaptıkları açığa çıkmasın diye ışığa yaklaşmaz. Ama gerçeği uygulayan kişi... ışığa gelir” (Yu. 3:18-21; Yu. 1:10 ile karşılaştırın).

İnsanlar neden yargı önüne çıkıyorlar? Yu. 3:18, 36; Yu. 5:24, 38; Yu. 8:24; Yu. 12:47.

İsa Mesih’i, dünyanın Işığını reddetmek bizi şüpheye ve iblisin ayartmalarına karşı savunmasız bırakmaktadır. Bu, ışıktan karanlığa dönmek demektir.

Havva’ya bahçenin merkezindeki ağaca nasıl yaklaşması gerektiği konusunda ışık verilmişti. Şeytan bu ışığı sorgulaması için onu ayarttı. Havva, sevgi Tanrısı’nın yarattığı canlıları yok etmeyeceği gibi bir mantık yürüterek Tanrı’nın sözünü sınıdı. Ayrıca kendi duyularının verdiği bilgilere de güveniyordu. Yılan meyveden yemişti konuşma yetisine sahip olmuştu. Belki de yılan haklıydı. *Meyveden yersem, belki Tanrı gibi olabilirim!* Havva yılan tarafından kandırılarak ışığa sırtını döndü. Kocasını da aynı yolu seçti.

Matta 4:1-4 ayetlerini okuyun. Mesih ayartı çölünde Şeytan’ın aldatmacalarına karşı koymak için hangi ilkelerden yararlandı?

Mesih’in elinde, Adem ve Havva’nın, Tufan öncesinde yaşayanların ve Kadeş-Barnea’daki İsraililerin başvurduğu aynı insani düşünce aracı vardı. Sevgi Tanrısı’nın, Oğlu’nu kırk gün kırk gece boyunca yiyecek ve koruma olmadan neden çölde bıraktığını sorabilirdi. Aynı zamanda Oğul olduğunu kanıtlamaya da kalkışabilirdi –Bu taşları ekmeğe dönüştürecekim! Ama O, bunun yerine Tanrı’nın Sözü’yle karşılık verdi. Dünyevi düşünce kalıpları yerine göksel düzlemde iş gördü. Pek çok insanın, hatta iman sahibi insanların bile sık sık yaptığı gibi, mantık yürütüp yanlış bir karara varması ne kadar da kolay olurdu.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından 13-21 sayfaları arasındaki “Allah Bizimle” ve 591-599 sayfaları arasındaki “Mücadele” bölümlerini okuyun.

“İsa, insan özdeşliğini almak için alçalarak, Şeytan’inkine zıt bir karakter sergiledi. İsa tevazu yolunda sürekli mütevazı adımlar attı. ‘İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı.’ Filipililer 2:8. Başkahinin, göz alıcı kâhin cübbesini bir kenara bırakıp, beyaz ketenden normal kâhin elbisesiyle görevini sürdürdüğü gibi, Mesih uşak özdeşliğini aldı ve bir kurban sundu. Kâhin de, kurban da kendisiydi. ‘Fakat bizim günahlarımızdan dolayı yaralandı. Kötülüklerimiz yüzünden zedelendi. Kurtuluşumuz için olan ceza, O’nun üzerine indi ve O’nun yaraları ile biz şifa bulduk.’ Yeşaya 53:5.

“Bize, O’nun hak ettiği gibi davranılabilmesi için, O’na, bizim hak ettiğimiz gibi davranıldı. Bizim, içinde hiçbir payımız olmayan O’nun doğruluğuyla aklanmamız için O, içinde kendisinin hiçbir payının bulunmadığı bizim günahlarımızdan dolayı mahkum edildi. O, aslında kendisinin olan yaşama bizim de kavuşabilmemiz için, bizim hak ettiğimiz ölüme gitti. ‘O’nun yaraları ile biz şifa buluruz.’”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 19, 20

Tartışma Soruları:

1. İsa dünyayı kurtarmak için çok şey verdi. Başkalarının bu muhteşem gerçeği görmelerine ve imanla O’na gelmelerine yardımcı olmanın en iyi yolunun ne olduğunu düşünüyorsunuz?
2. İnsani, dünyevi bir düzlemde karar vermekle ilahi vahyi temel alarak karar vermek arasındaki önemli farklar nelerdir?
3. Mantık ve muhakeme gibi kavramlar Tanrı’nın Sözü’nü anlamakla nasıl bağdaşır? İmana gelmek için hangi mantıklı ve akılcı gerekçelere sahibiz? Peygamberlik sözlerinin tamamlanması ya da yaratılmış olan dünyanın şaşırtıcı güzelliği ve karmaşıklığı gibi şeyler bizi mantıksal ve akla uygun olarak Tanrı’nın varlığına ve kurtuluş tasarısının gerçekliğine nasıl yönlendirmektedir?
4. Salı gününün dersinin sonundaki soruya verdiğiniz yanıt hakkında sınıfta konuşun. İmanınızın dayanağı nedir? Birisi size İsa’ya ve Müjde’nin iddialarına neden inandığınızı soracak olsa, nasıl yanıt verirsiniz?

“Lütfen Kal”

Andrew McChesney Tarafından

Akşam saat 8’de yaşlı, evli bir çift, Savoonga, Alaska’daki Yedinci Gün Adventist kilisesinin yanındaki pastör evinin kapısını çaldı. Geç değildi. Yaz güneşi gökyüzünde parlıyordu. Gece saat 02.30’a kadar inmiyordu. Bering Denizi’nde, Rusya’nın sadece 58 kilometre doğusunda yer alan St. Lawrence Adası’nda yaşayan Sibirya Yupik halkı saatlerce yatmadı.

80’li yaşların ortalarında olan Eugene ve Marie kimsenin kapıyı açmasını beklemediler. 835 kişinin yaşadığı ücra köyde kimse kapının açılmasını beklememez. Herkes kapıyı çalar ve içeri girer. Çift, pastör evinde kalan ziyaretçiyle konuşmak istediler. Adventist Hizmeti için hikayeler toplamak üzere adayı ziyaret ediyordum.

Marie doğrudan konuştu. “Pastör müsün?” bana sordu.

Başımı salladığımda gözleri duyguyla doldu. “Lütfen kal” dedi yumuşak bir sesle. “Kiliseyi açık tutacak ve bize öğretecek birine ihtiyacımız var.”

Kilise, ondan bu yana birkaç kez kapanmıştı ve pastör evi 1972’de inşa edilmişti. Pastörler bir süre vaaz vermiş ve orada yaşamışlardı, ancak daha sonra Adventistlerin varlığı yirmi yıl boyunca ya çok azalmıştı ya da tamamen sıfıra inmişti. 2010 yılında, Kuzey Carolina’dan iki emekli hemşire, Bill ve Elouise Hawkes, Alaska Konferansı’nın Kuzey Kutbu Hizmeti Macera sosyal yardım programı kapsamında Alaska Yerlilerine Kutsal Kitap işçi olarak geldiklerinde kilise yeniden açılmıştı. Bill 2016’da öldü ve Elouise kaldı. Ancak ziyaretimden kısa bir süre önce Elouise sağlık nedenleriyle ayrılmıştı.

Marie, Elouise’i çok özliyordu ve köylülere yemek için evine nasıl davet ettiğini ve yiyecek paketleri hazırladığını anlattı. “Ona ihtiyacımız var” dedi.

Elouise’le hiç tanışmadım. Yolculuğum için e-posta alışverişinde bulunurken oldukça hevesliydi ve bana yardımcı oldu. Köylülere olan sevgisini duydukça ona olan saygım arttı.

Konuşmamız akşam 9’da sona erdiğinde Marie tekrar bana baktı.

“Lütfen”, dedi. “Kal. Bize Tanrı’yı öğretecek birine ihtiyacımız var.”

Yalvaran bakışlarında, İsa’nın dünyevi hizmeti sırasında hissetmiş olması gereken şefkat hissini yakaladım. “Kalabalıkları görünce onlara acıdı. Çünkü çobansız koyunlar gibi şaşkın ve perişandılar.” (Matta 9:36). Ayrılmak istemedim. Savoonga’nın değerli insanları ve Alaska’daki diğer 200’den fazla yerli topluluk için yüreğim sızladı. Bu topluluklardan yalnızca 11’inde Adventist varlığı var.

İsa’nın yüreği sızladığında, “O zaman İsa öğrencilerine, ‘Ürün bol, ama işçi az’ dedi, ‘Bu nedenle ürünün sahibi Rab’be yalvarın, ürününü kaldıracak işçiler göndersin.’” (Matta 9:37, 38).

Savoonga için dua edin. Alaska için dua edin. Bu çeyrekte, Tanrı’nın sevgisini Bethel, Alaska’daki Alaska yerlileri ile paylaşmak için bir etkinlik merkezi açmaya yardımcı olacak On Üçüncü Şabat Sunularınız için teşekkür ederiz..

Yol, Gerçek ve Yaşam

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yü. 13:1–20; Yü. 14:1–3; Dan. 7:27; Yü. 14:5–11; Yü. 1:14; Kol. 1:16, 17; Yü. 5:38–40.*

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı’yı hiçbir zaman hiç kimse görmedi. Baba’nın bağrında bulunan ve Tanrı olan biricik Oğul O’nu tanıttı” (*Yuhanna 1:18*).

Yuhanna Müjdesi dört temel bölüme ayrılmaktadır: Önsöz (*Yuhanna 1:1–18*), Belirtiler Kitabı (*Yuhanna 1:19–12:50*), Yücelik Kitabı (*Yuhanna 13:1–20:31*) ve Sonsöz (*Yuhanna 21:1–25*). Bugüne kadar yaptığımız derslerde, İsa’nın mucizeleri (belirtiler), konuşmaları ve öğrettikleri aracılığıyla O’nun kim olduğunu ortaya koyan Önsöz ve Belirtiler Kitabı üzerinde durduk. Artık derslerimiz özellikle Yuhanna Müjdesi’nin üçüncü bölümü olan Yücelik Kitabı’na kayıyor.

İlginç bir şekilde, meşhur yedi “BEN’İM” ifadesi Belirtiler Kitabı ile Yücelik Kitabı arasında bir köprü oluşturmaktadır. Bunlar “yaşam ekmeği” (*Yü. 6:35, 41, 48, 51*), “dünyanın ışığı” (*Yü. 8:12, Yü. 9:5*), “kapı” (*Yü. 10:7, 9*), “iyi çoban” (*Yü. 10:11, 14*), “diriliş ve yaşam” (*Yü. 11:25*), “yol, gerçek ve yaşam” (*Yü. 14:6*) ve “gerçek asma”dır (*Yü. 15:1, 5*).

Bu haftanın dersi, veda konuşmasının maksadı ve onun başlangıcındaki İsa’nın öğrencilerinin ayaklarını yıkaması bölümüyle başlayacaktır. Daha sonra 14. bölümdeki “BEN’İM” (“Yol, gerçek ve yaşam Ben’im”) ifadesine geçeceğiz.

*7 Aralık Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Size Bir Örnek Gösterdim

Veda konuşması (*Yuhanna 13-17*) İsa'nın öğrencilerine gelecekle ilgili talimatlar vermektedir. Konuşmanın anlatım biçimi Musa'nın Yasanın Tekrarı'ndaki vedasına veya Yakup'un çocuklarını kutsamasına (*Yaratılış 47-49*) ya da Davut'un Süleyman'a verdiği talimatlara (*1. Tarihler 28-29*) benzemektedir. İsa gidişiyle ilgili olarak öğrencilerini teselli ediyor. Kendisini temsil etmesi için bir vekil vaat ediyor (*Kutsal Ruh; Yuhanna 14-16*). Yaşanacak acıyı önceden bildiriyor (*Yuhanna 15-16*) ve öğrencilerini imanda kalmaları için teşvik ediyor (*Yuhanna 15*).

Yuhanna 13:1-20 ayetlerini okuyun. Burada ne oluyor ve bu öykü neden bu kadar önemlidir? İsa hangi dersleri öğretmeye çalışıyordu?

İsa'nın yaşadığı dönemde dünyanın o bölgesinde insanlar çarık giyer ya da yalınayak gezerlerdi. Ayakları tozlanır ve kirlenirdi. Bir uşağın ya da kölenin yemeğe gelenlerin ayaklarını yıkaması gelenektir. Ancak İsa'nın tutuklanmadan önce öğrencileriyle son yemeğini yediği gece orada bu işi yapacak bir köle bulunmuyordu.

İsa, herkesi şaşırtan bir şekilde Bizzat yemekten kalktı ve hepsinin ayaklarını yıkadı. Yuhanna 13:4, 5 ayetleri İsa'nın yaptıklarını aşama aşama açıklıyor. Efendi'nin bu inanması güç alçak gönüllülük davranışını vurgulamak için böyle-sine ayrıntılı bir şekilde anlatılmıştır.

Yuhanna 13:8-11 ayetleri, Petrus'un verdiği tepkiyi aktararak, öğrencilerin İsa'nın davranışları karşısındaki şaşkınlıklarını ve anlayışsızlıklarını daha da derinleştirmiştir. İsa, Efendi, Mesih, nasıl böyle aşağı bir iş yapabiliyordu? Petrus, İsa'nın ayaklarını yıkamasına izin vermemiş, ancak İsa ona işbirliği yapmadığı takdirde İsa'nın yanında yerinin olmayacağını söylemiştir. Bunun üzerine Petrus daha fazlasını isteyerek İsa'ya sonuna kadar bağlı kalmak istediğini ifade etmiştir.

İsa'nın davranışının önemi O'nun kimliğiyle bağlantılıdır. Yuhanna 13:13 ayetinde İsa kendisinin Öğretmen ve Rab olduğunu söylüyor. Öğrencileri O'nu böyle çağırıyorlardı ve İsa da öyle olduğunu belirtiyor. Bu unvanlar yetki ve gücü ifade etmektedir.

Ancak İsa, güç ve yetkinin kendini yüceltmek için değil, hizmet etmek için kullanılması gerektiğini öğretmektedir. Adventist Kilisesi İsa'nın bu örneğindeki bu anlayışı benimsemiş ve Rab'bin Sofrası için bir hazırlık ibadeti olarak doğru bir şekilde Ayak Yıkama Töreni diye adlandırılan şeyi kabul etmiştir.

Ayak Yıkama Töreni İsa'nın yolundan gitme ve diğer insanlara alçak gönüllülikle hizmet etme konusunda size ne öğretiyor? _____

Kesinlikle Yeniden Geleceğim

Yuhanna 14:1-3 ayetlerini okuyun. İsa bu sözleri hangi bağlamda söylüyor?

Yuhanna 13. bölümün sonunda İsa kendisinin gideceğini söylüyor (Yu. 13:33). Bu Petrus'un O'na nereye gittiğine dair bir soru sormasına neden oluyor (Yu. 13:36). Öğrenciler İsa'nın ölümünden, dirilişinden ve göğe yükselişinden bahsettiğini anlamamışlardı. Petrus O'nun için canını feda etmeye hazır olduğunu söylüyor (Yu. 13:37). Bunun üzerine İsa Petrus'un O'nu inkâr edeceğini önceden bildiriyor (Yu. 13:38).

İşte bu bağlamda İsa öğrencilerine yüreklerinin sıkılmamasını söylüyor (Yu. 14:1). Grekçeden sıkılmak diye tercüme edilen *tarassō* fiili, karıştırmak, rahatsız etmek, tedirgin etmek, kargaşaya düşürmek anlamına gelmektedir. Yani, öğrencilerin İsa'nın sözleri karşısında kafalarının karışmış olması şaşırtıcı değildir.

Ancak İsa onların korkularına karşılık, Babası'nın pek çok odası (köşkler değil, bir handaki gibi odalar) olan evinden bahsediyor. İsa oraya onlar için bir yer hazırlamak üzere gitmektedir. Sözleri, yaklaşmakta olan çarmıh fırtınasının ötesine, halkını kurtarmak için geri döneceği zamana bakmaktaydı. Günaha ilişkin tüm bu facianın ilk ve son defa sona ereceği zamana bakmaktaydı (bkz. Dan. 7:27).

İsa, "Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olacaksınız diye yine gelip sizi yanıma alacağım" diyor (Yu. 14:3). Bu açıkça O'nun ikinci Gelişinin bir vaadidir.

Bu vaade güvenmek için dayanağımız nedir? Birçok kişi Kutsal Kitap peygamberlik sözünün tamamlanması diyebilir ve bu kesinlikle doğrudur. Ancak Yuhanna 14:3 ayetinde bu dayanak farklı bir şekilde ifade edilmiştir. Bu ayette *geleceğim* ifadesi Grekçedeki şimdiki zaman kipindedir (*geliyorum*). Bu, Grekçede şimdiki zamanın *gelecekteki şimdiki zaman* diye adlandırılan bir kullanımındır. Yani gelecekteki bir olaydan o kadar kesin bir şekilde bahsedilir ki, olay sanki gerçekleşmiş gibidir. Bu nedenle, ifadeyi *kesinlikle yeniden geleceğim* diye tercüme etmek doğru olur.

Rabbimizin dönüşüne dair umudumuzun dayanağı sadece Kutsal Kitap peygamberlik sözlerinin tamamlanması değildir. Umudumuz aynı zamanda ve daha kesin bir şekilde, vaatte bulunan Kişi'ye duyduğumuz güvene dayanmaktadır. O, halkı için kesinlikle geri döneceğini söylemiştir. Bu vaatte bulunan Kişi dolayısıyla bu vaade güvenilebiliriz.

Çarmıh Mesih'in ikinci gelişinin kesinliği hakkında bize ne öğretiyor? İkinci Geliş olmasa, İsa'nın ilk gelişinde ölmüş olmasının bize ne yararı olurdu?

Yol, Gerçek ve Yaşam Ben'im

Yuhanna 14:5, 6 ayetlerini okuyun. Tomas İsa'nın nereye gittiği konusunda nasıl bir soru sordu? İsa ona nasıl yanıt verdi?

Tomas'ın sorusu yeterince mantıklı görünüyor. Bir kişinin nereye gittiğini bilmiyorsanız, o kişiyi takip etmenin yolunu nasıl bilebilirsiniz? İsa yol olanın Kendisi olduğunu söyleyerek soruyu altüst ediyor. Nereye giden yol? Baba'ya giden yol. Önsöz'de (Yu. 1:1-18) Söz (logos), İsa Mesih ve Baba arasındaki yakın ilişki vurgulanmıştır.

Yuhanna 1:18 ayetinde, biricik (burada *çsüz* diye tercüme edilmesi daha doğru olur) Tanrı'nın, Baba'yı tanıtan O olduğunu söyleniyor. Bu ayette tanıtan diye tercüme edilen, Grekçedeki *exēgeomai* fiilidir ve *açıklamak, yorumlamak, anlatmak* anlamlarına gelmektedir. Tefsir sözcüğünün kökeni de bu fiile dayanmaktadır. Anlamı ortaya çıkarmak manasına gelir. Yani, İsa Mesih Baba'yla olan bağlantıdır, düşmüş dünyaya Baba'yı açıklayan ya da yorumlayan O'dur. Dolayısıyla Baba'ya giden yol da O'dur. O olmazsa bizim anlayışımız sınırlı kalır.

Yuhanna 14:7-11 ayetlerini okuyun. İsa Filipus'un yanlış anlamasını nasıl açıklığa kavuşturdu?

Filipus Baba'yı görmek istedi, ki bu günahkâr bir insanın yapamayacağı ve tecrübe edemeyeceği bir şeydir (Çık. 33:17-34:9, Yu. 1:18 ile karşılaştırın). İsa onun anlayışsızlığını azarlayarak, "Beni görmüş olan, Baba'yı görmüştür" dedi (Yu. 14:9). Sonuç olarak, İsa'nın Tanrı'ya giden yol olduğu açıktır. O olmazsa, yol karanlık olur ve belirsizleşir. O, Tanrı'ya giden yolu aydınlatan ışıktır.

İsa üç kavramı birbirine bağlamıştır: *yol, gerçek ve yaşam*. *Yol* sözcüğü sadece Yuhanna 1:23 ayetinde Vaftizci Yahya'nın İsa için yolu hazırlamasıyla ilgili olarak kullanılmıştır ve burada Yuhanna 14:6 ayetinde kullanılmıştır. Ancak *gerçek* ve *yaşam* Müjde'nin ana konularıdır. Çarşamba ve Perşembe günkü derslerimizde, *gerçek* kavramı üzerinde duracağız; özellikle de "gerçek" olgusunun sorgulandığı bir dünyada bu çok önemli bir konudur.

İsa'nın, Baba Tanrı'nın nasıl olduğuna dair burada sahip olacağımız en iyi açıklama olduğunu anlamak neden son derece teselli edicidir?

Gerçek Ben'im

Yuhanna 1:14, 17; Yuhanna 8:32, Yuhanna 14:6 ve Yuhanna 15:26 ayetlerini okuyun. Yuhanna Gerçek kavramını nasıl doğrudan İsa'ya bağlıyor?

Yuhanna'nın Müjdesi'nde gerçek tekrar tekrar İsa'ya, Babası'na ve Kutsal Ruh'a bağlanmaktadır. Gerçek, İsa'yla, yani Söz'le (*logos*) ve ışıkla, yani karanlığın karşıtıyla bağlantılıdır (*Yü. 1:1-14, Yü. 3:19-21*). Aynı şekilde, yalancılık da iblisle ve günahla bağlantılıdır (*Yü. 8:44-46*). Sonuç olarak, Yuhanna'da gerçek sadece bir olgular ve rakamlar meselesi değildir. Bunları içermektedir, ancak bundan da öte, gerçeklik kavramı Tanrı'ya ve O'nun iradesine sadakatin ahlaki bir boyutunu da içermektedir.

“Yaşayan Allah'a ihtiyaç duyan, ilahî mevcudiyeti özleyen pek çokları vardır. Felsefi kuramlar ya da edebi makaleler, ne kadar yetkin olurlarsa olsunlar, kalbi tatmin edemezler. İnsanların iddialarının ve icatlarının hiçbir değeri yoktur. Bırakalım Allah'ın sözü insanlara konuşsun. Yalnızca gelenekleri, insani kuramları ve özdeyişleri duymuş olanlar, sözünün canı yenileyerek ebedi hayata götürebildiği Kişi'nin sesini duysunlar.”—Ellen G. White, *Mesih'in Örnek Dersleri*, s. 40.

İsa'nın Gerçek olmasının ne anlama geldiğini düşünün. İsa Söz'dür, başlangıçtan beri Tanrı'yla birlikte olan ve yaratılmış olan her şeyin Yaratıcısı olan Söz'dür (*Yü. 1:1-4*). Ezelden ebediyete kadar Baba'yla bir olan İsa, Baba'nın özelliklerine sahiptir ve bu nedenle aynı zamanda “BEN'İM”dir. O'nun varlığı başka hiç kimseye ya da hiçbir şeye tabi değildir. Bilgi de dahil olmak üzere var olan hiçbir şey O'ndan bağımsız olarak var olamaz. Ve var olan, yaratılmış olan her şey sadece İsa tarafından yaratılmıştır ve sadece O'nda var olmaktadır. “Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey –tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümler– O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı. Her şeyden önce var olan O'dur ve her şey varlığını O'nda sürdürmektedir” (*Kol. 1:16, 17*).

İsa sadece gerçeğin vücut bulmuş hali değildir. O gerçeğin *ta kendisidir*. Gerçek bir kavram ya da bir oluşum değildir. O bir Kişidir!

Gerçek, yani İsa Mesih, dünyayı aydınlatan güneşe benzetilebilir (*Yü. 8:12*). Bu, C. S. Lewis'in Hristiyanlık hakkında söylediklerine benzemektedir: “Hristiyanlığa Güneş'in doğduğuna inandığım gibi inanıyorum, sadece onu gördüğüm için değil, onun sayesinde diğer her şeyi gördüğüm için.”—*Is Theology Poetry? [İlahiyat Şiir midir?]*, s. 15.

Etrafımızdaki dünyayı doğru bir şekilde yorumlayabilmemiz İsa, yani Gerçek sayesinde.

Kutsal Yazılar ve Gerçek

Müjde boyunca Kutsal Yazı, yol, gerçek ve yaşam olan O'nu bize anlatmakta önemli bir işlev görmektedir. Kutsal Kitap'ın tümünde, Eski ve Yeni Ahit, Kutsal Yazılar gerçeğin ortaya çıkarılmasında önemli bir işleve sahiptir. Bu İsa'nın kim olduğunu ve ne yapmak için geldiğini bize öğretmek söz konusu olduğunda özellikle doğrudur.

Yuhanna 5:38-40 ayetlerini okuyun. İsa burada Kutsal Yazılar hakkında ne söylüyor?

İsa ve öğrencileri O'nun Mesih olduğunu kanıtlamak için tekrar tekrar Kutsal Yazı'ya işaret etmişlerdir. Mesih şöyle demişti, "Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz. Çünkü o benim hakkımda yazmıştır. Ama onun yazılarına iman etmezseniz, benim sözlerime nasıl iman edeceksiniz?" (Yu. 5: 46, 47).

Luka 24:27 ayetini okuyun. İsa'nın, hizmetinin önemini ortaya koymak için önce Kutsal Yazılar'a işaret etmiş olması neden önemlidir?

Başka bir yerde, Mısır'dan Çıkış kitabından alıntı yaparken Mesih şöyle demişti, "Tanrı'nın size bildirdiği... sözü okumadınız mı?" (Mat. 22:31). Zekeriya Tanrı'nın vaatlerinden bahsederken, O'nun "Eski çağlardan beri kutsal peygamberlerinin ağzından" bildirdiğini söylemişti (Luk. 1:70). Petrus, Pentikost günündeki vaazında şöyle demişti, "Kardeşler, Kutsal Ruh'un... Davut'un ağzıyla önceden bildirdiği Kutsal Yazı'nın yerine gelmesi gerekiyordu" (Elç. 1:16).

Kutsal Kitap bilim hakkında bir ders kitabı değildir. Atomun nasıl parçalanacağını ya da beyin ameliyatının nasıl yapılacağını açıklamamaktadır. Ancak çok daha önemli bir şey yapmaktadır. Evrenimizin bir anlama sahip olduğu çerçeveyi çizmektedir. O kapıyı açan anahtar, görmeyi mümkün kılan ışıktır. O olmasaydı, Tanrı'nın varlığı, O'nun evrendeki işlevi, kendi kökenimiz, yaşamın anlamı ve gelecek konularında karanlıkta kalırdık.

Kutsal Kitap'ta öğretilen ve bilimin, teoride bile bize asla öğretemeyeceği bazı gerçekler nelerdir?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından 453-466 sayfaları arasındaki “Yaşam Işığı” ve E. Edward Zinke, *The Certainty of the Second Coming [İkinci Geliş’in Gerçekliği]* kitabından 23-26 sayfaları arasındaki, “The Authority of the Bible and the Certainty of the Second Coming [Kutsal Kitap’ın Yetkisi ve İkinci Geliş’in Gerçekliği]” bölümlerini okuyun.

İsa “Ben dünyanın ışığıyım” dediğinde “tapınağın bilhassa Çardak Bayramı hizmetleriyle bağlantılı olan avlusundaydı. Bu avlunun ortasında, üzerlerinde çok büyük kandillikler olan iki yüksek direk vardı. Akşam sunusundan sonra tüm kandiller yakılıyordu ve bunların ışığı Yerusâlim’i aydınlatıyordu. Bu tören çölde İsrail’e yol gösteren ışık sütununu anmak üzere yapılıyordu, aynı zamanda Mesih’in gelişine işaret ettiği düşünülüyordu. Akşam kandiller yakıldığında, avlu büyük bir sevinç sahnesi oluyordu . . .

“Yerusâlim’in aydınlatılmasında, halk Mesih’in Kendi ışığıyla İsrail’i aydınlatmak üzere gelişine dair umutlarını ifade ediyordu. Ancak İsa’ya göre bu sahenin daha geniş bir anlamı vardı. Tapınağın parlak kandillerinin çevredeki her şeyi aydınlattığı gibi, ruhsal ışığın kaynağı olan Mesih de dünyanın karanlığını aydınlatır. Ancak bu simge kusurluydu. O’nun Kendi eliyle göğe koyduğu büyük ışık, O’nun görevinin görkeminin daha gerçekçi bir temsiliydi.

“Sabah olmuştü; güneş Zeytin Dağı üzerinden henüz doğmuştu, güneşin ışınları göz kamaştırıcı parlaklıkla mermerden sarayların üzerine düşüyor ve tapınağın duvarlarındaki altın aydınlatıyordu, İsa buraya işaret ederek ‘Ben dünyanın ışığıyım’ dedi.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 453

Tartışma Soruları:

1. Perşembe gününün son sorusuna verdiğiniz yanıt hakkında sınıfta konuşun. Kutsal Kitap’ın öğrettiği hangi hayati gerçekleri, ilkesel olarak bile, bilimden asla öğrenemeyiz? Örneğin, çarmıh? Ya da diriliş? Ya da İkinci Geliş? Hangi diğer önemli Kutsal Kitap gerçekleri bize açıklanmalıdır – diğer türlü bunları asla bilemezdik?
2. Tanrı ve Tanrı’nın nasıl olduğu konusunda çok fazla zihinsel bilgiye sahip kusursuz bir varlık olan Lusifer’in düşüşünü düşünün. Yine de, tüm bilgisine rağmen O’na isyan etmişti. Bu, bizim de sahip olduğumuz özgür iradenin gerçekliği ve neden irademizi her an Tanrı’ya teslim etmeyi seçmemiz gerektiği konusunda bize ne söylüyor?

İyi Giyimli Bir Kadına Hediye

Andrew McChesney Tarafından

İyi giyimli bir kadın, arabasını Bogota, Kolombiya'daki Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin Yukarı Magdalena Konferansı'nın otoparkına sürdü. "Hristiyan mısınız?" diye park görevlisine sordu.

52 yaşındaki Ruben Campos "Evet" diye yanıtladı.

"Hangi dindensiniz?" dedi.

"Biz Yedinci Gün Adventistleriyiz dedi. Size yardımcı olabilir miyiz?"

"Birisi bana Adventistlerin başkalarına yardım etmekten hoşlanmadığını söyledi" dedi.

Ruben şaşırılmıştı. "Gelin size yardım edelim" dedi. "Hizmete hazırız."

Kadın arabasını kilisenin otoparkına park edip edemeyeceğini sordu. Dairesi yakındaydı ama park yeri yoktu ve geceleri arabasını sokakta bırakırken kendini güvende hissetmiyordu.

Ruben, "Evet, buraya park edebilirsiniz" dedi.

"Ücret ne kadar?" diye sordu.

Ruben, "Bunun size hiçbir maliyeti olmayacak," dedi. "Bu size hediyemiz olsun."

"Teşekkür ederim!" diye bağırды. "Size sarılabilir miyim?"

O gece kadın arabasını kapalı otoparka bıraktı. Ertesi gece geri döndü. Üçüncü gece Ruben'den bir Kutsal Kitap istedi.

Daha sonra ikisi Kutsal Kitap'ı incelemeye başladı. Ruben ona bir sandalye getirdi ve onlar ders çalışırken kendisi de kulübesine oturdu. Bir ay sonra kadın Ruben'i kocasıyla tanıştırmak istediğini söyledi. Cep telefonundan aradı. "Onunla Kutsal Kitap çalışıyorum ve vaftiz olmak istiyorum" dedi.

Kadının kocası üst düzey bir Kolombiyalı subaydı ve yurtdışında geçici bir görevdeydi. Ruben'e kendisinin de Kutsal Kitap çalışmaları istediğini söyledi. "Kolombiya'ya döndüğümde başlayabiliriz" dedi.

Ruben, kadın Bogota'daki Yedinci Gün Adventist kilisesinde vaftiz edildiğinde Kolombiya'nın en mutlu park görevlisi olabilirdi. Şimdi kocasının Kutsal Kitap çalışmalarına başlamak üzere ülkeye dönmesini bekliyor.

İsa başkalarına hizmet ederek görevinin yayılmasını sağladı. Dedi ki, "Nitekim İnsanoğlu, hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye... geldi" (Matt. 20:28). Ruben O'nun örneğini takip etmeye çalışıyor.

Sekiz yıldır otopark görevlisi olarak çalışan Ruben, "Sadece hizmet edersek birçok kişinin hayatını etkileyebiliriz" dedi. "Yakında birisi yanımıza gelebilir. O kişi kim veya nerede olursa olsun hizmet etmeye hazır olmalısınız."

Geçen çeyrekte Kolombiya'daki iki hizmet sosyal yardım projesine yardımcı olan On Üçüncü Şabat Têklifiniz için teşekkür ederiz.

Baba, Oğul ve Ruh

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yü. 14:10, 24; Yür. 3:7-9; Yü. 16:27, 28; Yü. 16:7-11; Yü. 17:1-26.

HATIRLAMA METNİ: “Ama Baba’nın benim adımla göndereceği Yardımcı, Kutsal Ruh, size her şeyi öğretecek, bütün söylediklerimi size hatırlatacak” (Yuhanna 14:26).

Yuhanna Müjdesi bir konu mozaikidir. Yuhanna, İsa’nın peygamberlerin bildirdiği Mesih olduğunu göstermek için belirtilere (mucizelere) başvuruyor. İsa’nın Mesih olduğunu duyurmak için bir dizi tanıktan faydalaniyor. Ayrıca O’nun tanrısallığına işaret etmek için “BEN’İM” ifadelerini kullanıyor.

Yuhanna 1. bölümde Tanrılığın üç üyesinden de söz edilmektedir (Yü. 1:1-4, 14, 18, 32-34). Yüzyıllar boyunca insanlar Tanrılığın tabiatını bütünüyle anlamaya çalışmışlardır, ancak bunu yapamadığımız için pek çok kişi bu düşünciyi reddetmektedir. Oysa bir şeyi sırf bütünüyle anlayamadığımız ya da insan muhakemesinin kısıtlı kalıplarına sığmadığı için reddetmek ne kadar ahmakçadır.

Yuhanna, Tanrı’yı anlamak istiyorsanız, İsa’ya ve Söz’de açığa vurulanlara bakmanız gerektiğini söylüyor. Bu yaklaşım bize yepyeni bir ilişkiler dünyasının kapılarını açıyor –Tanrılığın üç üyesi arasındaki ilişkiler, Tanrılığın üyeleri ile insanlar arasındaki ilişkiler ve insanların kendi aralarındaki ilişkiler. Bu haftanın dersi Yuhanna Müjdesi’nin Baba, Oğul ve Kutsal Ruh’u nasıl sunduğunu inceliyor, ancak bunu Veda Konuşması bağlamında yapıyor (Yuhanna 13-17).

*14 Aralık Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Göksel Baba

Yuhanna Müjdesi, bizim kökenlerimizden başlayarak Kutsal Kitap'ın genel anlatımının bakış açısından yazılmıştır. “Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı” (Yar. 1:1). Ya da: *Başlangıçta Baba, Oğul ve Kutsal Ruh göğü ve yeri yarattı*. Var olan her şeyin Kaynağı onlardır. Evreni ve içinde yaşayan tüm varlıkları onlar yarattılar. Gezegenimizde yaşamın özel bir yaratımı mevcuttu ve bu yaratımın en özeli de insandı. Tanrı'nın insanı yaratmaktaki gayesi, O'nunla ve birbirimizle sevgi dolu bir uyum içinde yaşamamızdı.

Ne yazık ki Lusifer bu dünyaya günahı getirdi. Günah, diğer şeylerin yanı sıra, Tanrı'yla olan ilişkimizin bozulması demektir. O, Tanrı'nın kişiliğini yanlış tanıtmaktadır. Bu nedenle İsa, Tanrı bilgisini yeniden tesis etmek ve insanlığa kurtuluş getirmek üzere bizim insan doğamızı Kendi üzerine almıştır.

İsa buradayken yaşamını Baba'ya adanmış ve O'nun yönlendirmesine göre yaşamıştır. O şöyle demişti, “Ben ve Baba biriz” (Yu. 10:30). “Baba'nın bende, benim de Baba'da olduğumu bilesiniz” (Yu. 10:38). “Eğer Babam'ın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin” (Yu. 10:37).

Aşağıdaki ayetlerde açıklandığı üzere, Baba'nın işlevlerinin bazıları nelerdir?

Yu. 3:16, 17; Yu. 6:57 _____

Yu. 5:22, 30 _____

Yu. 6:32; Yu. 14:10, 24 _____

Yu. 6:45 _____

Yu. 15:16, Yu. 16:23 _____

Bu ayetler Baba'yı Oğlu İsa Mesih'le yakın bir ilişki içinde göstermektedir. Baba'nın dünyamızla yakın bir ilişkisi ve kurtuluşumuza derin bir ilgisi bulunmaktadır. Bu gerçek Tanrı'nın bizlere duyduğu sevgi hakkında bize ne öğretiyor?

İsa ve Baba

Biz Tanrılık tarafından O'nunla kişisel bir ilişkiye sahip olalım diye yaratıldık (*Yar. 1:26, 27*). Ancak günah nedeniyle bu ilişki kökünden tahrip edildi. Bu bozulmanın doğrudan etkisini Aden Bahçesi öyküsünde görebiliriz.

Yaratılış 3:7-9 ayetlerini okuyun. Bu, günahın yol açtığı kopukluğu nasıl ortaya koyuyor ve onların Tanrı'yı değil de Tanrı'nın onları aramış olması ne anlama geliyor?

Tanrılığın niyeti, tüm insanlık O'nun sunduğu şeyi kabul etmeyecek olsa dahi, günahın neden olduğu bu kopukluk için tüm insanlığa bir şifa sunmaktı.

Bu ilişkinin yeniden tesis edilmesini sağlamak üzere, Tanrılığın bir Üyesi insan oldu. Böylece Söz beden oldu ve Tanrı'nın yüceliğini sergileyerek aramızda yaşadı (*Yu. 1:14-18*). Sonuç olarak insanlık O'nun doluluğunu ve lütfunu elde etti. İsa'nın paylaşmaya geldiği şey işte budur: Tanrı'nın yüceliğini ilan etmek ve böylelikle en azından Mesih İsa'da kendilerine sunulana imanla kabul etmeye istekli olan her kişi için, günah nedeniyle bozulmuş olan ilişkinin yeniden kurulmasını sağlamak.

Bu ayetlerde bizim için hangi harika umut görülmektedir? *Yuhanna 1:1, 2; Yuhanna 5:16-18; Yuhanna 6:69; Yuhanna 10:10, 30; Yuhanna 20:28.*

“Yaşam Mesih'tedir, özgündür, alınmamıştır, türememiştir.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* s. 519. Yine de “ululuğunu bir yana” (*Flp. 2:7*) bırakarak, sahip olduğu ayrıcalıkları kullanmaktan feragat eden beden almış Oğul Mesih, yeryüzünde insanlar arasında bir insan olarak sürdürdüğü yaşamdan söz ederken, onun Tanrı'nın bir armağanı olduğunu söyleyebilmiştir. “Mesih'in tanrısallığı iman edenin sonsuz yaşam güvencesidir.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 519.

İnsanlar Tanrı'yı tanıımıyordu (*Yu. 17:25*). Bu nedenle, Kendisi, Baba tanrınsın diye biricik Oğlu'nu gönderdi (*Yu. 9:4, Yu. 16:5*).

Ateist biri, evren hakkında şöyle yazmıştı: “Bütün bu büyüklük içerisinde, bilinmezliğimiz içinde, bizi kendimizden kurtarmak için başka bir yerden yardım geleceğine dair hiçbir işaret bulunmamaktadır.” Kutsal Kitap bu adamın ne kadar yanıldığını gösteren ne öğretmektedir?

Oğul'u Tanımak Baba'yı Tanımaktır

Elçi, Yuhanna Müjdesi boyunca Oğul'un, İsa'nın nasıl Baba'ya işaret eden faaliyetlerde bulunduğunu anlatmaktadır. İsa Baba'nın Kim olduğunu ve O'nun dünyamızla ilişkisinin ne olduğunu açıklamaktadır. Tüm bunlar, Baba'yı tanıtanın (Grekçe *exēgeomai*: açıklamak, yorumlamak, izah etmek) O olduğunu söyleyen Yuhanna 1:18 ayetiyle uyumludur. İsa tekrar tekrar bunu yapmaktadır. Baba (patēr) sözcüğü Yuhanna Müjdesinde 136 kez, 1.-3. bölümlerde ise 18 kez geçmektedir; bu sayı Yeni Ahit'teki tüm kullanımların üçte birinden fazladır. Veda konuşması, İsa'nın Baba'yı tanıttığı Müjde'deki en öncelikli noktalardan biridir.

İsa, Baba'nın yeryüzündeki temsilcisiydi ve Baba'nın isteğini insan bedninde hayata geçirmek üzere gelmişti. Aslında İsa her şeyde amacının kendi isteğini değil, Baba'nın isteğini yerine getirmek olduğunu söylemiştir (Yu. 5:30). Bu ilk bakışta şaşırtıcı bir açıklama gibi görünebilir, fakat İsa'nın bir insan olarak Baba'ya ne kadar bütünüyle teslim olduğunu göstermektedir.

İsa, aynı zamanda, Baba tarafından O'nun işini –insanlığın kurtuluşunu– tamamlamak üzere gönderildiğini ve Baba'nın Kendisinin O'nun işine tanıklık ettiğini söylemiştir (Yu. 5:36–38).

İsa, insanlığın Kendisinin aracılığı sayesinde Baba'ya ulaşabileceği tek Kişi olarak hizmet etsin diye Baba'nın Kendisini gönderdiğini bildirmiştir (Yu. 6:40, 44). Baba, insanların İsa'da bulunan sonsuz yaşama sahip olmalarını istemektedir ve İsa da dirilişte onları dirilteceğini vaat etmektedir.

Bu ayetler İsa ve Baba'nın ilişkisi hakkında bize ne öğretiyorlar? *Yuhanna 7:16; Yuhanna 8:38; Yuhanna 14:10, 23; Yuhanna 15:1, 9, 10; Yuhanna 16:27, 28; Yuhanna 17:3.*

İsa'nın Baba'yla olan ilişkisi hakkındaki iddiaları hayret vericidir. Tüm öğretilerinin Baba'nın öğretileri olduğunu; söylediği her şeyi bizzat Baba'dan duymuş olduğunu; O'na inanmanın Baba'ya inanmakla aynı şey olduğunu; hem sözlerinin hem de işlerinin Baba'ya ait olduğunu; Kendisinin ve Baba'nın insanlığı sevme ve kurtuluşu için çalışma konusunda birlik olduklarını ileri sürmüştür. İsa'nın gökteki Babası'na olan yakınlığına dair ne kadar güçlü bir tanıklık!

Düşünceleriniz ve davranışlarınız tamamen Tanrı'nın sizin hayatınız için olan isteğinin bir ifadesi olsaydı, yaşamınız nasıl değişmiş olurdu? Yani, İsa'dan bildiğimiz Tanrı'nın yaşamlarımız için olan isteğini nasıl daha iyi hayata geçirebiliriz? _____

Kutsal Ruh

Kutsal Ruh, Yuhanna Müjdesi'nde Baba ve Oğul kadar belirgin değildir. Yine de O'nun üstlendiği işlev İsa'nın görevinin başarıya ulaşması için çok önemlidir.

Yuhanna 1:10-13 ayetlerini okuyun. Bu ayet Kutsal Ruh'un geçiş için önemi konusunda bize ne öğretiyor?

Yuhanna Müjdesi'nin ilk bölümünde Kutsal Ruh'un işlevinin ne kadar hayati olduğunu görebiliriz. Yuhanna bize Söz'ü kabul edenlerin, yani O'na iman edenlerin, “ne kandan, ne beden ne de insan isteğinden” (Yu. 1:13) doğmamış olduklarını, onların Tanrı'nın çocukları olduklarını söylüyor. Bu sadece Kutsal Ruh'un çalışmasıyla mümkün olmaktadır.

Aşağıdaki ayetler Kutsal Ruh'un faaliyetleri hakkında ne anlatıyor? *Yuhanna 3:5-8, Yuhanna 6:63, Yuhanna 14:26, Yuhanna 15:26, Yuhanna 16:7-11.*

“İsa, Kutsal Ruh'un yaptığı çalışmayı anlatarak öğrencilerini yüreğini sevinç ve umutla doldurmaya çalıştı. İmanlılar için sağladığı yardım O'nu sevindirdi. Kutsal Ruh, halkının yararı için İsa'nın Allah'tan istediği en büyük dilekti. Kutsal Ruh, O'nun halkını güçlendirecekti ve O'nsuz İsa'nın yaptığı büyük fedakarlığın gerçek önemi anlaşılamazdı. Kötülük yüzyıllardır güçlenmeye devam ediyordu ve insanoglunun bu şeytanî boyunduruğa teslim olması hayret vericiydi. Ancak değiştirilmiş enerjiyle değil ama ilahî kudretin doluluğuyla gelen Tanrılığın üçüncü şahsının güçlü aracılığıyla günaha karşı direnilebilir ve galip gelinebilirdi.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 665.

O halde, Tanrı'nın gerçek olduğunu tasdik eden Kutsal Ruh'u kabul etmek ne büyük bir berekettir (Yu. 3:33). Günah, doğruluk ve yargı konusunda bizi ikna eden Ruh'tur (Yu. 16:8-11). Dolayısıyla, neyin doğru, neyin gerçek, neyin iyi olduğunu bilmemizin anahtarı, Kutsal Ruh'un ikna edici ve inandırıcı gücü vasıtasıyla aklımızı ve hayattaki tecrübelerimizi Tanrı'nın Sözü'ne tabi kılmaktır.

İsa'nın Duası

Yuhanna 17. bölüm bazen İsa'nın başkâhinlik duası olarak adlandırılmaktadır. Veda konuşmasının sonudur. İsa, insanlık nihayetinde Tanrı'yla olan başlangıçtaki kişisel ilişkisine yeniden kavuşabilsin diye bu dünyaya gelmiştir. O, Tanrı'nın yapması için kendisine verdiği belirtileri sadakatle gerçekleştirmiştir. Sözleri ve davranışlarıyla Tanrı'yı insanlara iletmiştir.

İsa çok yakında bu dünyadan ayrılacaktı. Öğrencilerine duyduğu sevgiyi bir kez daha paylaşmak istedi. Kendisi, Baba ve Kutsal Ruh arasındaki yakın ilişkiyi anlamalarını istiyordu. Ayrıca onları Baba Tanrı ve Ruh'la Kendisinin sahip olduğu aynı kişisel ilişkiye taşımak istiyordu.

Yuhanna 17:1-26 ayetlerini okuyun. Bu paragraftaki hangi sözcükler ya da ifadeler İsa'nın Kendisi, Baba ve öğrencileri arasında yakın bir sevgi ilişkisi kurma arzusunu ifade etmektedir?

Pek çok kişi Yuhanna 17. bölümü, önemli olan tek şeyin birlik ve sevgi olduğu anlamına gelecek şekilde okumaktadır. Tanrı'nın gayesinin bizi Kendisiyle ve tüm insanlarla kişisel bir ilişkiye kavuşturmak olduğuna şüphe yoktur. Ancak daha dikkatli bir okuma, sevgi ve gerçek arasında çok daha hayati bir bağlantı olduğunu düşündürmektedir.

“Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımlar” (Yu. 17:3), Tanrı sandığımız kişiyi değil. “Dünyadan bana verdiğin insanlara senin adını açıkladım... bana ilettiğin sözleri onlara ilettilim, onlar da kabul ettiler. Senden çıkıp geldiğimi gerçekten anladılar” (Yu. 17:6, 8). “Onları gerçekte kutsal kıl. Senin sözün gerçektir” (Yu. 17:17).

Mesih Baba'yı açıklamak üzere geldi. Bu açıklama, Tanrı hakkındaki birçok hatalı anlayış dolayısıyla çok önemliydi. Yuhanna Müjdesi İsa'nın bu görevi ne kadar ciddiye aldığını göstermektedir. O, Tanrı'nın Sözü'nü ve eylemlerini doğru bir şekilde temsil etmiştir. Gerçek önem taşıyor olsa, neden bu kadar zahmete girsin?

İsa büyük zorluklarla dolu bir hayat yaşadı ve sonunda din görevlileri tarafından reddedildi. Halkın ve hatta zaman zaman kendi öğrencilerinin ilgisizliği yüzünden acı çekti. Öğrencilerinden biri O'na ihanet etti, bir diğeri O'nu üç kez inkâr etti. Durmak bilmeyen bir yargılamadan geçti ve kurtarmak üzere geldiği kişilerin ellerinde çarmıhta öldü.

İsa ve Baba arasında var olan gibi bir Tanrı sevgisini kendi yaşamınızda nasıl daha iyi yansıtabilirsiniz? _____

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından 657-680 sayfaları arasındaki “Yüreğiniz Sıkılmasın”, *Yedinci Gün Adventist Kutsal Kitap Şerhi* 5. ciltten, 911-919 sayfaları arasındaki “Additional Note on [John] Chapter 1 [Yuhanna hakkında Ek Not]”, bölümlerini okuyun.

İsa'ya karşı çıkanlar O'nun kim olduğunu değerlendirirken, “insan gözüyle” (Yu. 8:15), insan ölçütlerine göre yargıda bulundular. Bu muhtemelen “dış görünüşe göre” (Yu. 7:24) yargılamaktan bile daha kötüdür. Burada, Ruh'un ikna edici denetimi olmadan, düşmüş dünyadaki düşmüş insanlığın, bedeninin ölçütlerine başvuruyorlardı (bkz. Yu. 3:3-7). O'nun “bedenini” olduğu gibi gördüler ancak beden almış Söz olabileceği ihtimalini asla akıllarına getirmediler (Yu. 1:14). Mesih'i bu kadar sınırlı ölçütlerle değerlendirmek, O'nu dünyevi bir bakış açısıyla tartmak anlamına gelmektedir (2Ko. 5:16).

“Kutsal Ruh, Gerçeğin Ruhu'dur. Görevi gerçeği göstermek ve onu korumaktır. O, Gerçeğin Ruhu olarak ilk önce kişinin yüreğinde konut kurar. Böylece onu teselli eder, çünkü sadece doğrulukta teselli ve huzur vardır. Yanlışlık gerçek huzur ve teselliye bilmez. Şeytan, yanlış teoriler ve gelenekler sayesinde kişinin düşünceleri üzerinde güç kazanır, insanları yanlış standartlara yönelterek, onların karakterlerini bozar. Kutsal Ruh, Kutsal Yazı sayesinde insanların yüreklerine hitap eder ve onların düşüncelerine gerçeği iletir. Böylece kişiyi yanlışlardan uzaklaştırır. Mesih, Allah'ın sözü aracılığıyla çalışan Gerçeğin Ruhu vasıtasıyla, seçilmiş halkının Kendisine yaklaşmasını sağlar.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 664, 665.

Tartışma Soruları:

1. Sonsuz yaşam Tanrı'yı tanımaktır (Yu. 17:3). Tanrı'yı tanımak, O'nun hakkında sadece bazı gerçekleri, yani O'nun kudretli, sevgi dolu ya da adaletli bir Tanrı olduğunu bilmekten öte ne anlama gelmektedir? Birisi size “Tanrı'yı tanıyor musun?” diye sorsa ne cevap verirsiniz? İsa bu yanıtınızla ne kadar örtüşüyor?
2. Günlük konuşma dilinde, İsa'nın “senin sözün gerçektir” ifadesi ne anlama gelmektedir? (Yuhanna 17:17).
3. İsa şöyle dua etmişti, “Onları dünyadan uzaklaştırmanı değil, kötü olanlardan korumanı istiyorum” (Yu. 17:15). Yaptığımız seçimler bu duanın kendi yaşamlarımızda ne kadar iyi yanıt bulacağını nasıl etkiler?

Dallas'ta Bir Rüya

Andrew McChesney Tarafından

Samuel, Kutsal Kitap eğitimiyle ilgilenmediğini açıkladı. ABD'nin Teksas eyaletindeki Dallas Birinci Yedinci Gün Adventistleri Kilisesi'nden bir Kutsal Kitap işçisi olan arayan kişi, "Ama Kutsal Kitap öğrenimi ilgi kartında ilgilendiğinize dair onayınız mevcut" dedi. O ve diğer Kutsal Kitap işçilerikilisenin dağıttığı kartları takip ediyorlardı. Samuel, "Eh, ilgilenmiyorum" dedi.

Arayan kişi Kutsal Kitap öğrenimi ilgi kartını bir kenara koydu.

Bir hafta sonra başka bir Kutsal Kitap işçisi Samuel'i aradı.

Samuel, "İlgilenmiyorum" dedi.

Ertesi hafta Kutsal Kitap işçisi tekrar aradı.

"Kutsal Kitap eğitimlerinin ücreti ne kadar?" diye Samuel sordu.

"Ücretsiz."

İlk Kutsal Kitap incelemesinde Samuel, kendisinin ve karısının bir kilise aradığını söyledi. Oğulları onları kilisesine davet etmişti ama papa ve yedinci gün Şabatı hakkındaki vaazdan rahatsız olmuşlardı. Samuel, "Bir daha asla Yedinci Gün Adventist kilisesine adım atmayacağım" dedi.

Kutsal Kitap İşçisi sessizce dua etti ve Kutsal Kitap'ı incelemeye devam etti.

Birkaç hafta sonra Kutsal Kitap işçisi, Samuel'i Dallas Birinci Yedinci Gün Adventist Kilisesi'ndeki müjdecilik toplantılara davet etti. Samuel'in ne diyeceğini merak ediyordu. Samuel gitmeyi kabul etti.

İlk toplantıda Samuel kiliseye büyük bir ilgiyle baktı. Bina, yuvarlak bir sığınak, yuvarlak bir tavan ve platformun etrafında kavisli sıralar ile benzersiz bir mimariye sahipti. Samuel, Kutsal Kitap işçisini aradı. "Seninle konuşmam lazım" dedi. Kutsal Kitap işçisi ibadetin hazırlanmasına yardım ediyordu ve Samuel'e bekleyip bekleyemeyeceğini sordu. Samuel kabul etti ve oturdu. Konuşmacı Daniel 2 hakkındaki vaazını dikkatle dinledi. Daha sonra Kutsal Kitap işçisini buldu ve ağzından kaçırdı: "Vaftiz edilmek istiyorum!" Kutsal Kitap işçisi şok oldu ve bağırdı: "Ne?"

Samuel 18 yıl önce bir rüya gördüğünü söyledi. "Rüyamda İsa beni bir kiliseye götürdü ve 'Bu benim kilisem' dedi" dedi. "Bu akşam kiliseye girdiğimde onu hemen tanıdım. Sonunda rüyamdaki kiliseyi buldum. Vaftiz edilmek istiyorum."

Kutsal Kitap işçisi, Samuel'i müjdeciye götürdü; o da rüyayı duyunca aynı derecede şaşırıldı. Hikayeyi daha da dikkat çekici kılan ise 13 yıl önce kilisenin yanmış olması ve yeni bir binanın inşa edilmiş olmasıydı. Samuel yeni kiliseyi inşa edilmeden beş yıl önce rüyasında görmüştü.

Şu anda Washington eyaletindeki Spokane Slav Yedinci Gün Adventistleri Kilisesi'nin pastör olan müjdeci Slavik Ostapenko, "Tanrı'nın görevinde O'nunla işbirliği yaptığımızda her şey mümkün" dedi.

Yücelme Saati: Çarmıh ve Diriliş

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yu. 18:33–19:5; Yu. 19:17–22; Yu. 19:25–27; Luk. 2:34, 35; Yu. 20:1–18; 1Ko. 15:12–20.*

HATIRLAMA METNİ: “Pilat, ‘Demek sen bir kralısın, öyle mi?’ dedi. İsa, ‘Kral olduğumu sen söylüyorsun’ karşılığını verdi. ‘Ben gerçeğe tanıklık etmek için doğdum, bunun için dünyaya geldim. Gerçekten yana olan herkes benim sesimi işitir’” (*Yuhanna 18:27*).

İsa’nın çarmıha gerilişi ve dirilişi Yuhanna Müjdesi’nin doruk noktasıdır. İlk on bölüm yaklaşık üç buçuk yıllık bir süreyi kapsarken, 11-20. bölümler yaklaşık bir ya da iki haftalık bir süreyi kapsamaktadır.

Dört Müjde de İsa’nın ölümünü farklı şekilde sunmuştur. Anlattıkları bir-biriyle örtüşüyor olsa da, her yazar özellikle kendi Müjdesi’nin konularıyla bağdaşan kilit noktaları vurgulamıştır. Matta Kutsal Yazı’nın tamamlandığını vurgulamıştır; Markos İsa’nın vaftizi ile çarmıh arasındaki benzerliği vurgulamıştır ve Luka çarmıhın şifa ve kurtuluş olduğuna odaklanmıştır (çarmıhtaki hırsızın öyküsü).

Ancak Yuhanna çarmıhı İsa’nın tahta çıkışı olarak sunmuş, özellikle de kitap boyunca pek çok kez değinilen *saat* fikriyle ilişkilendirmiştir (*Yu. 7:30, Yu. 8:20, Yu. 12:27*). Bu tahta çıkış düşüncesi son derece ironik bir imgedir, zira çarmıha germe Romalıların kullandığı en aşağılık ve utanç verici idam yöntemi idi. Bu karşıtlık Yuhanna’nın sunduğu derin ironik betimlemeye işaret etmektedir: İsa utanç verici bir şekilde ölmektedir, fakat bu aynı zamanda O’nun Kurtarıcı olarak görkemli bir şekilde tahta çıkışıdır.

Gerçek Nedir?

Yuhanna 18:28-32 ayetlerinde İsa'nın yargılanması ayrıntılı olarak anlatılmıştır. Odak noktası İsa'nın Pontius Pilatus'un huzuruna çıkarılmasıdır.

Yuhanna 18:33-38 ayetlerini okuyun. Pilatus ve İsa ne hakkında konuştular?

Vali İsa'ya Yahudilerin Kralı olup olmadığını sordu (Yu. 18:33). Bu unvandan ilk kez burada söz edilmektedir, ama sonuncusu olmayacaktır. İsa Pilatus'a bunu kendisinin mi sorduğunu yoksa başkalarının mı bunu söylediğini sordu. Sorusu durumu valinin aleyhine çevirerek, onun kiminle konuştuğunu anlayıp anlamadığını sorguluyordu. Okuyucu İsa'nın Kral olduğunu zaten bilmektedir. Peki vali biliyor muydu?

Pilatus buna şu soruyla karşılık verdi: "Ben Yahudi miyim... Seni bana kendi ulusun ve başkâhinlerin teslim ettiler. Ne yaptın?" (Yu. 18:35). Bu bir kaçamaktı ve İsa'nın kendisine sorduğu sorudan duyduğu rahatsızlıktan ileri geliyordu. Bu, valinin önyargılarının algılarını kapamasına izin vererek gerçeklerden uzaklaşmasının ilk adımıydı.

İsa, krallığının bu dünyadan olmadığını söyleyerek yanıtladı (Yu. 18:36). Bunun üzerine Pilatus, sezgisel bir şekilde İsa'nın kral olduğunu iddia ettiği sonucuna vardı (Yu. 18:37). Bu, İsa'nın gerçeğe tanıklık etmek için doğduğunu ve "gerçekten yana olan" herkesin O'nun sesini işittiğini söylemesine yol açtı (Yu. 18:37).

Pilatus daha sonra, "Gerçek nedir?" diye sordu (Yu. 18:38). Fakat cevabı beklemedi. Bunun yerine dışarı çıktı ve İsa'yı kalabalığın elinden kurtarmaya çalıştı.

Gerçek, Yuhanna'nın Müjdesi'nin konularından biridir. İsa, sonsuz Söz (*logos*, Yu. 1:1-5) olduğu için Işık ve Gerçek'tir. Bütün bunların karşısında karanlık ve yanılgı bulunmaktadır. O lütuf ve gerçekle doludur (Yu. 1:14). Lütuf ve gerçek O'nun aracılığıyla gelmiştir (Yu. 1:17). Vaftizci Yahya gerçeğe tanıklık etmiştir (Yu. 5:33). İsa, Babası'nın "gerçek" olduğunu doğrulamıştır (Yu. 7:28). İsa gerçeği bizzat Babası'ndan duymuştur (Yu. 8:40). İsa yol, gerçek ve yaşamdır (Yu. 14:6). Tanrı'nın Sözü "gerçektir" (Yu. 17:17). Pilatus sorduğu soruya rağmen, önyargıları, önceki kararları ve üzerindeki baskılar nedeniyle gerçeği öğrenme fırsatını kaçırmıştır.

İsa'nın Gerçek olduğu düşüncesinden ne anlıyorsunuz?

İşte O Adam!

Yuhanna 18:38 - 19:5 ayetlerini okuyun. Pilatus İsa'nın serbest bırakılmasını istemeleri için halkı nasıl ikna etmeye çalıştı?

Pilatus İsa'dan gerçekte ilgili bir yanıt beklemedi. Bunun yerine halkı ikna etmek için dışarı çıktı. İsa'yı serbest bırakmak yerine onlarla konuşarak Pilatus kendisini zor bir durumda bırakmış oldu. Din önderleri kalabalığı kullanarak valiyiyönlendirebileceklerini anlamışlardı.

Pilatus Fısıh bayramında bir tutukluyu serbest bırakma geleneğinden söz ederek, halka "Yahudilerin kralını" serbest bırakmasını isteyip istemediklerini sordu. Şaşırtıcı ve oldukça ironik bir şekilde, halk masum İsa yerine Barabba adında bir haydudun serbest bırakılmasını istedi.

Bunun üzerine İsa'yla alay edilmeye ve küçük düşürülmeye başlandı. Romalı askerler dikenlerden bir taç ördüler, O'na mor bir kaftan giydirdiler ve yanına gelip alaycı bir şekilde O'nu Yahudilerin kralı diye selamlamaya başladılar. Askerlerin bu tür selamlamaları imparatoru selamlamalarına benziyordu, ancak buradaki selamlama alaycı bir şekilde yapıyordu.

Pilatus halkın acıma duygusunu kullanarak İsa'yı serbest bırakmak için bir yol arıyor gibiydi. Dikenli taç ve mor kaftan giymiş olan İsa'yı dışarı çıkardı. Yuhanna'nın yorum yapmadığı sahnede, vali halka "İşte O Adam!" (Yu. 19:5) diye seslenirken, İsa taklit kral giysileri içinde gösterilmektedir. Bu, okuyucuya Vaftizci Yahya'nın Yuhanna 1:29 ayetindeki sözlerini hatırlatmaktadır, "İşte, dünyanın günahını ortadan kaldıran Tanrı Kuzusu!" Putperest valinin Mesih'i İsrail'in karşısına bu kral kıyafetiyle çıkarması ironiktir.

Ancak Yuhanna 19:6-16 ayetlerinde belirtildiği üzere, kalabalık İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğu iddiasına dayanarak O'nun çarmıha gerilmesini istiyordu. Bu gelişme Pilatus'u dehşete düşürdü ve İsa'nın serbest kalmasını sağlamak için daha fazla çaba harcamaya başladı. Ancak önderler İsa'yı serbest bırakmanın Sezar'a karşı gelmek olduğunu söyleyerek İsa'nın kaderini mühürlediler. Pilatus'un Sezar'a olan sadakatinin, kral olduğunu iddia eden birini serbest bırakamayacağı anlamına geldiğini biliyorlardı. Önderler Sezar'dan başka kraları olmadığını söylediler. Yani, İsa'ya duydukları yoğun nefret, onların ulusal özlemlerinden daha büyüktü. Kendilerini bu İsa'dan kurtarmak için, ulusal özerklik iddialarını feda etmeye hazırdılar.

Putperest bir yönetici İsa'yı serbest bırakmak isterken, O'nu tanıması gereken ulusun ruhani önderlerinin İsa'nın çarmıha gerilmesini istemesi ne kadar korkunç bir durumdur! Bundan kendimiz için ne gibi dersler çıkarabiliriz?

“Tamamlandı!”

Yuhanna 19:17-22 ayetlerinde belirtildiği üzere, Pilatus Latince, Grekçe ve İbranice olarak, “NASIRALI İSA - YAHUDİLER’İN KRALI” (Yu. 19:19) yazan bir yafta yazdırmıştı. Din önderleri bunun değiştirilmesini istediler. Pilatus buna izin vermedi ve yafta, İsa hakkındaki gerçeğin sessiz bir tanığı ve İsa’nın çarmıhta Kral olarak tahta oturduğunun göstergelerinden biri olarak kaldı. İşte İsa, onların gerçek Kralı, Yahudilerin Kralı, sıradan bir suçlu gibi çarmıhta asılıydı.

“Pilatus ve Yahudilerden daha büyük bir güç o yaftanın İsa’nın başının üzerine asılmasını buyurmuştu. Onların düşüncelerini Kutsal Yazı ya yöneltmek için Allah bu yaftanın asılmasını uygun görmüştü.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 738.

Yuhanna 19:25-27 ayetlerini okuyun. Çarmıhta İsa’nın annesiyle ilgili hangi dokunaklı sahne yaşandı?

O gün çarmıhın yanında duranlar arasında sevgili öğrenci Yuhanna, İsa’nın annesi Meryem ve diğerleri de bulunuyordu. Yıllar önce, Yusuf ve Meryem İsa’yı tapınağa adamak için getirdiklerinde Şimon tam olarak bu olayı öngörmüştü (Luka 2:34, 35 ayetleriyle karşılaştırın). İsa artık son anlarında annesine döndü, “Anne, işte oğlun!” dedi. Sonra da Yuhanna’ya, “İşte, annen!” dedi (Yu. 19:26, 27).

Yuhanna 19:28-30 ayetlerini okuyun. İsa’nın ölürken söylediği “Tamamlandı” sözü ne önem taşımaktadır?

28’inci ayette (“her şeyin artık tamamlandığını bilerek”) geçen Grekçedeki *teleō* fiili (bitirmek, tamamlamak, yerine getirmek), 30’uncu ayette (“Tamamlandı”) kullanılan aynı fiildir. Dahası, ilgili bir sözcük olan *teleioō* (tamamlamak, mükemmelleştirmek) da 28. ayette Kutsal Yazılar’ın yerine getirilmesi bahsinde kullanılmıştır (“Kutsal Yazı yerine gelsin diye”). Sahne son derece korkunç olsa da, her şey yerine getiriliyor, gerçekleştiriliyor, tamamlanıyordu.

İsa “Tamamlandı!” dediğinde Baba’nın O’na yapması için verdiği işi tamamlıyor, yerine getiriyordu.

İsa’nın “Tamamlandı” demesi her birimiz için ne anlama geliyor? Tamamlanan neydi ve bu bizim yaşamlarımız için de nasıl geçerlidir?

Boş Mezar

Yuhanna 20:1-7 ayetlerini okuyun. Bu ayetlerde tasvir edilen olayların bizim için önemi nedir?

İsa bir Cuma günü öğleden sonra öldü ve Pazar günü sabahında dirildi. O gömüldüğü sırada Sebt günü yaklaştığı için (Yu. 19:42), gömülme işlemi aceleyle yapılmış ve tamamlanmamıştı. İsa'nın ardından gidenler, O'nu çok seviyor olmalarına rağmen Sebt gününü tuttular ve mezara gitmediler (Markos 16:1, Luka 23:56 ayetleriyle karşılaştırın). Sebt günü sona erdikten sonra, birkaç kadın Pazar sabahı mezara götürmek üzere çeşitli baharatlar satın aldılar. Fakat taşın yuvarlandığını ve mezarın boş olduğunu gördüklerinde çok şaşırdılar.

Mecdelli Meryem mezara erkenden gelenlerden biriydi. Gördüklerini anlatmak için Petrus ve Yuhanna'nın yanına koştu. Bu iki öğrenci de mezara koştular. Yuhanna Petrus'u geride bırakıp mezara ilk varan oldu. Eğilip içeri baktı ve İsa'nın bedeninin sarıldığı keten bezlerin orada durduğunu gördü. Fakat içeri girmede.

Ancak Petrus içeri girdi ve orada duran keten bezleri gördü. İsa'nın başına sarılmış olan peşkiri de gördü, ama peşkir diğer bezlerle birlikte değildi. Katlanmış olarak ayrı bir yerde duruyordu.

Yuhanna 20:8-10 ayetlerini okuyun. Peşkirin katlanmış olmasının anlamı neydi?

Petrus mezara girdikten sonra Yuhanna da içeri girdi. Yuhanna 20:8 ayeti onun içeri girdiğini, gördüğünü ve iman ettiğini söylüyor. Mezardaki keten bezlerinin orada durduğunu ve peşkirin katlanmış bir şekilde ayrı bir yerde durduğunu görmek neden Yuhanna'nın İsa'nın ölümden dirildiğine inanmasını sağlamıştır?

Bu soruyu yanıtlamak için öncelikle mezarın neden boş olduğunu sorgulamak gerekmektedir. İlk akla gelen cevap mezar soyguncuları olabilir. Ancak üç nedenden dolayı bu cevap yanlıştır. Birincisi, Matta bize mezarın korunmakta olduğunu söylemiştir (Mat. 27:62-66), bu da mezar soygununu olanaksız kılmaktadır. İkincisi, mezar soyguncuları genellikle çürüyen cesetleri değil, değerli eşyaları çalarlar. Üçüncüsü, mezar soyguncularının acelesi olur ve mezar bezlerini katlamazlar. O halde Yuhanna'nın peşkirin katlanmış olduğunu gördüğünde İsa'nın ölümden dirildiğine inanmasına şaşırmamak gerekir.

İsa ve Meryem

Yuhanna 20:11-13 ayetlerini okuyun. Burada Mevdelli Meryem'in boş mezarın ne anlama geldiğini neden hâlâ anlamadığını gösteren ne oluyor?

Bundan önceki ayetlerde Meryem'den en son Petrus ve Yuhanna'ya boş mezarı haber verirken bahsedilmişti (Yu. 20:2). Onlar koşarak mezara gitmiş ve Meryem de bir süre sonra oraya geri dönmüştü. Petrus ve Yuhanna mezarı inceledikten sonra oradan ayrıldılar. Ancak Meryem geri döndü ve orada kalıp ağlamaya başladı. Şüphesiz son birkaç gün boyunca çok ağlamıştı. Ve şimdi bir de bu mu? Eğilip içeri baktı.

Beyazlar giymiş iki meleğin mezarda, İsa'nın bedeninin yattığı yerde oturduğunu görünce şaşkına döndü. Ona, "Kadın, niçin ağlıyorsun?" diye sordular (Yu. 20:13). Meryem kederli bir şekilde, Rabbini alıp götürdüklerini ve O'nu nereye koyduklarını bilmediğini söyledi.

Yuhanna 20:14-18 ayetlerini okuyun. Meryem için her şeyi değiştiren ne oldu?

Meryem gözyaşları içinde arkasını döndü ve orada birinin durduğunu gördü. Yabancı, Meleklerin sözlerine benzer sözlerle şöyle sordu: "Kadın, niçin ağlıyorsun?... Kimi arıyorsun?" (Yu. 20:15). Meryem konuştuğu kişinin bahçıvan olduğunu düşündü ve İsa'nın cesedini bulmak için ondan yardım istedi.

Yabancı tek bir kelime söyledi: "Meryem." Bu, dünyayı değiştiren tek kelime-lik bir vahiydi. Aniden, şaşkınlık içindeki Meryem kendisiyle konuşanın dirilmiş olan İsa olduğunu anladı ve O'nu tanıdı. İsa, Baba'sının yanına çıkması gerektiği için O'nu tutmaması konusunda ısrar etti. Ancak Meryem'e bir görev verdi: "Kardeşlerime git ve onlara söyle, benim Babam'ın ve sizin Babanız'ın, benim Tanrım'ın ve sizin Tanrınız'ın yanına çıkıyorum" (Yu. 20:17). Meryem görevini yerine getirdi. Öğrencilere Rab'bi gördüğünü ve O'nun kendisine aktardığı diğer tüm detayları anlattı (Yu. 20:18).

1. Korintliler 15:12-20 ayetlerini okuyun. Pavlus'a göre, Mesih ölümden dirilmemiş olsaydı Hristiyan imanımız ne işe yarardı?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni* kitabından, 749-756 sayfaları arasındaki, “Tamamlandı!”, 763-775 sayfaları arasındaki, “Rab Dirildi” ve 777-782 sayfaları arasındaki “Neden Ağlıyorsun?” bölümlerini okuyun. Ayrıca, Clifford Goldstein, *Risen: Finding Hope in the Empty Tomb [Dirildi: Boş Mezarda Bulduğumuz Umud]* kitabına bakın.

“Pilatus İsa’yı kurtarmak istiyordu. Fakat diğer taraftan mevkisini ve saygınlığını koruması gerektiğini düşünerek bunu yapamayacağını gördü. Dünyevi gücünü kaybetmektense suçsuz birinin yaşamına son verilmeyi tercih etti. Günümüzde pek çok kişi de dünyevi değerler, yitirmek ve acı çekmekten korktukları için kendi prensiplerini feda ederler. Vicdan ve sorumluluk duygusu, bencil isteklerle asla bağdaşmaz. Kendi çıkarını düşünen kişi tamamen yanlış bir yola girer ve kötülükle işbirliği yapan kişi de suçların koyu karanlıklarında kaybolur gider.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 729.

“Mesih yeryüzünde gerçekleştirmek üzere geldiği görevi tamamlayıncaya dek yaşamını teslim etmedi ve son nefesini verirken ‘Tamamlandı! diye haykırdı. Yuhanna 19:30. Savaş kazanılmıştı! Sağ eli ve kutsal kolu O’na zaferi kazandırmıştı. Bu savaşta galip gelerek sancğını erişilmez yükseklerle dikti. Melekler buna ne kadar da sevinmişlerdi! Tüm gökyüzü Kurtarıcı’nın bu zaferine ortak oldu. Şeytan bozguna uğratılmıştı ve krallığını kaybettiğini biliyordu.

“Melekler ve günaha düşmemiş olan dünyalar için ‘Tamamlandı!’ sözünün derin bir anlamı vardı. Bu, büyük kurtuluş işinin tamamlanması hem onların, hem de bizim, için bir işaretti. Bizimle birlikte onlar da Mesih’in zaferinin ürünlerini paylaşırlar.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 749.

Tartışma Soruları:

1. Hangi karar verme süreçleri sizin Pilatus’un yaptığı gibi bir hata yapmaktan kaçınmanıza yardımcı olabilir?
2. İsa neden bizim yerimize ölmek zorundaydı? Neden bizim Vekilimiz olmak zorundaydı? Kurtuluşa sahip olmamız için O’nun ölümü neden zorunluluktuydu? Kutsal Yazı’da verdiğiniz yanıtı destekleyen ayetler hangileridir?
3. İsa’nın dirilişine olan inancımız söz konusu olduğunda Kutsal Yazı’daki kanıtlar ile tarihsel kanıtlar arasındaki ilişki nedir? Yani, İsa’nın ölümden dirildiğini güçlü bir şekilde doğrulayan tarihsel kanıtlar nelerdir?
4. 1. Korintliler 15:12-20 ayetlerini hatırlayın. Mesih’e ait olarak ölmüş olanlar hemen göğe gidiyorlarsa, Mesih dirilmemiş olsa Mesih’e ait olarak ölmüş olanların da mahvolmuş oldukları düşüncesinin ne anlamı kalır? (1Ko. 15:18). Pavlus’un buradaki sözleri ölümlerin Mesih’in dönüşündeki dirilişe kadar uyudukları gerçeğini nasıl doğrulamaktadır?

Kingston Umudu Buldu

Andrew McChesney Tarafından

Bir Kutsal Kitap işçisi, birkaç kişiyi Adventist Hizmetinden bir ziyaretçiyle hayat hikayelerini paylaşmak üzere Beytel, Alaska'daki Yedinci Gün Adventist kilisesine davet etti. 2024'ün dördüncü çeyreğine ilişkin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, kilisenin Beytel'deki hizmet için bir etkinlik merkezi barındırabilmesi amacıyla onarılması ve genişletilmesi için kullanılacak. Projeyi tanıtmak için görev hikayeleri toplamak üzere 6.300 kişinin yaşadığı kasabaya uçmuştum.

Ancak belirlenen saatte kiliseye kimse gelmedi. Kutsal Kitap işçisi Joy Anderson, avukat olarak çalıştığı ofisinden kiliseye giderken aldığı büyük pizzaya doğru el salladı.

Aslen Alabamalı olan ve kiliseyi başka bir Kutsal Kitap işçisiyle birlikte yöneten Joy, "İstediğin kadar ye" dedi. "Pizzanın insanları buraya gelmeye teşvik edeceğini umuyordum."

Kingston içeri girdiğinde pizzanın yaklaşık yarısı bitmişti. Orada bulunan tek kişinin kendisi olmasına şaşırdığını ifade etti. Sonra bir dilim pizza aldı, oturdu ve neden Adventist kilisesinde ibadet ettiğini anlattı.

59 yaşındaki bekçi, Beytel'den küçük uçakla 90 dakika uzaklıkta bulunan, 1.400 nüfuslu Yukon-Kuskokwim Deltası kasabası Hooper Körfezi'nde yıllarca alkol ve uyuşturucuyla mücadele ettiğini söyledi. "Yaşadığım berbat hayattan çıkmak istedim" dedi. "Kendi kendime şunu söyledim: 'Bu olaydan ders almazsam, hatalarımdan ders almazsam insanlar benim aptal olduğumu düşünecek.'"

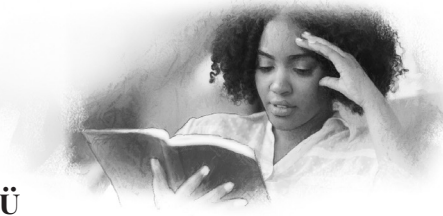
Daha sonra Kingston, Batı Alaska'nın en büyük topluluğu olan Beytel'de daha iyi bir yaşam umuduyla küçük kasabaları terk eden birçok Yukon-Kuskokwim Deltası sakininin yolunu takip ederek Beytel'e taşındı. Yukon-Kuskokwim Deltası'nın nüfusunun yaklaşık yüzde 85'i Alaska yerlilerinden oluşuyor ve bunlar çoğunlukla Yup'ik, Cup'ik ve Athabaskan'dan oluşuyor.

Bir gün, bir Adventist ve Yukon-Kuskokwim Deltası yerlisi olan Steve, Kingston'ı Beytel kilisesine davet etti. Kingston, "Bana canımın sıkkın veya keyifsiz olup olmadığını sordu" dedi. "Nereye gittiğini merak ediyordum, o yüzden kiliseye gelmeye başladım."

Kingston, alkol ve uyuşturucu bağımlılığının üstesinden gelen diğer kilise müdavimleriyle vakit geçirmekten güç buldu. "Bu şeylerden uzak durmama yardımcı oldular" dedi. "Bu ortam bana yardımcı oldu." Mutlu olduğunu ancak hâlâ cevap aradığını söyledi. "Yukarıdaki İyi Adam her şeyi görüyor" dedi. "Hepimiz bir şekilde cevaplarımızı buluyoruz."

Lütfen neredeyse her Şabat günü kiliseye giden ancak henüz vaftiz konusunda karar vermeyen Kingston için dua edin. Beytel Yedinci Gün Adventistleri Kilisesi'nin bu çeyrekteki hizmetine destekleyecek olan On Üçüncü Şabat Sunumuz için teşekkür ederiz. Beytel sakinlerinin isimleri mahremiyetlerini korumak amacıyla değiştirildi. Fotoğraftaki kişi Joy Anderson'dur.

Sonsöz: İsa'yı ve Sözü'nü Tanımak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yuhanna 21; Yü. 11:9, 10; Yü. 8:42-44; Yü. 4:46-54; 2Tî. 3:16; Yü. 15:1-11.*

HATIRLAMA METNİ: “Kutsal Yazıları araştırıyorsunuz. Çünkü bunlar aracılığıyla sonsuz yaşama sahip olduğunuzu sanıyorsunuz. Bana tanıklık eden de bu yazılardır!” (*Yü. 5:39*).

Markos'un Müjdesi gibi Yuhanna'nın Müjdesi de Celile'deki bir buluşmayla sona eriyor. Yuhanna Müjdesi hakkındaki son dersimiz bu buluşmayı ele alıyor, ancak bunu İsa'yı ve Tanrı'nın Sözü'nü nasıl tanıdığımız konusuyla, yani dördüncü Müjde boyunca işlenen bir konuyla bütünleştiriyor.

Üç yıldan uzun bir süredir İsa'yla birlikte olmalarına, İsa onlara neler olacağını defalarca anlatmış olmasına rağmen, öğrenciler çarmıha gerilme ve dirilme olaylarına hâlâ büyük ölçüde hazırlıksızdılar.

Ne yazık ki O'nun sözüne inanmamışlardı.

Bugün bizler de aynı şeyi yapma tehlikesiyle karşı karşıya olabiliriz, yani Tanrı'nın Sözü'nü duyuyor, hatta okuyor ama onu dinlemiyor, ona bağlı kalmıyor ve ona itaat etmiyor olabiliriz. Yani, onu düşüncelerimize ve davranışlarımıza rehberlik etmesi gereken ışık olarak kabul etmiyor olabiliriz. Belki de farkında değil ancak pek çok Hristiyan maalesef bu durumdadır.

Yuhanna Müjdesini konu alan bu son haftamızda, Müjde'nin bazı anahtar hususlarını inceleyeceğiz; bu hususlar İsa hakkında sadece zihinsel bilgiye sahip olmanın ötesine geçmemize, O'nu daha iyi tanımamıza, O'na ve Sözüne daha sıkı bir şekilde bağlı kalmamıza yardımcı olabilir.

*28 Aralık Sebti Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalışın.

Celile'deki Buluşma

Yuhanna 21:1-19 ayetlerini okuyun. Burada özellikle Tanrı'nın lütfu ve insan alçak gönüllülüğü konularında hangi can alıcı gerçekler açıklanmaktadır?

Yuhanna 20. bölüm kitabın yazılış amacının belirtilmesiyle sona eriyor, ki bu da kitabın sonlandırılması için mantıklı bir noktadır, ancak bir bölüm daha bulunmaktadır. 21. bölüm öğrencilerden bazılarının Celile'ye dönmesiyle ve Petrus'un gölde bir gece geçirmeyi önermesiyle başlıyor. Sanki eski günler geri gelmiştir ve öğrenciler eski işleri olan balıkçılığa geri dönmüşlerdir. Ancak o gece hiç balık tutamadılar.

Sabah, kıyıdaki gizemli bir yabancı onlara ağlarını teknenin sağ yanına atmalarını söyledi. Bunun üzerine o kadar çok balık yakaladılar ki ağı çekemediler. Bu, İsa'yla olan hizmetlerinin başlangıcı gibiydi (*bkz. Luka 5:1-11*). Yuhanna İsa'yı hemen tanıdı ve Petrus'a söyledi, o da derhal suya atlayıp yüzerek kıyıya çıktı.

İsa Petrus'a her biri Efendisi'ne olan sevgisiyle ilgili üç soru sordu. Petrus, İsa çarmıha gerilmeden önce O'nun için canını feda etmeye hazır olduğu hususunda ısrar etmişti (*Yu. 13:37*). İşte o sırada İsa onun üç kez Kendisini inkâr edeceğini söylemişti (*Yu. 13:38*). Celile'deki bu buluşmada ise Petrus kendisini değil, İsa'yı referans noktası yaptı: "Ya Rab, sen her şeyi bilirsin, seni sevdiğimi de bilirsin" (*Yu. 21:17*).

Bazı kişiler İsa'nın Petrus'a soru sorarken (son sefer hariç) sevmek anlamına gelen agapaō fiilini kullandığını ve Petrus'un her zaman (sadece bir arkadaş olarak) sevmek anlamına gelen phileō fiiliyle karşılık verdiğini belirtmektedir. İma ettikleri, Petrus'un daha üstün bir sevgi düzeyine ulaşamamış olduğudur.

Aslında Petrus'un yanıtının odağında alçak gönüllülük bulunmaktaydı. Petrus'un, başarısızlığı her zaman gözünün önünde olduğu için, kendisi adına çok fazla iddiada bulunmaya cesaret edemeyerek, alçak gönüllülükle "daha aşağı seviyede bir ifade" kullanmış olması daha muhtemeldir. İsa'nın onayladığı ve Petrus'un yeniden hizmete dönmesinde hayati önem taşıyan da işte bu alçak gönüllülüktür. Hiç kuşkusuz, alçak gönüllülük hizmet etmek için en önemli vasıflardan biridir, çünkü ancak o zaman odak noktası benlik değil, İsa Mesih olacaktır.

Petrus'un yeniden hizmete alınması ve ilk kilisede önder olarak görev üstlenmesi İsa'nın ölümden dirildiğine dair en güçlü kanıtlardan biridir. Diğer öğrencilerin huzurunda Petrus'u yeniden hizmete döndüren kişi İsa olmasaydı, Petrus'un sahip olduğu itibarı açıklamak zor olurdu.

Rab'bi tanımak isteyen herkes için alçak gönüllülük neden bu kadar anah-tar bir öneme sahiptir? Çarmıhın ışığında, hangimiz gurur duyacak bir şeye sahibiz?

Gözümüzü İsa'ya Dikmek

Yuhanna 21:20-22 ayetlerini okuyun. Petrus'u yanlış yola sürükleyen hangi soruydu? İsa bu yolu nasıl düzeltti?

İsa Petrus'u hizmete henüz geri almış ve ona, "Ardımdan gel" demişti (Yu. 21:19). Burada söz konusu olan muhtemelen sahilde İsa'yı gerçekten takip etmektir. Çünkü Petrus dönüp Yuhanna'nın da İsa'nın ardından geldiğini gördü ve Yuhanna hakkında sorular sordu. "Ya Rab, ya bu ne olacak?" (Yu. 21:21).

İsa Petrus'u hizmete yeniden alırken, onun nasıl öleceğini de önceden bildirdi (Yu. 21:18). Petrus'un Yuhanna'nın nasıl öleceğini de merak ettiği anlaşılıyor. İsa Petrus'un dikkatini başka bir öğrencisine ne olacağı konusunda endişelenmeye değil, Kendisini izleme meselesine yönlendirdi.

Yuhanna 21:23-25 ayetlerini okuyun. İsa'nın sözleri nasıl yanlış anlaşıldı? Elçi Yuhanna bu yanlış anlaşılmayı nasıl düzeltti?

İnsanlar İsa'nın şu sözleriyle ne demek istediğini yanlış anladılar: "Ben gelinceye dek onun yaşamasını istiyorsam, bundan sana ne?... Sen ardımdan gel!" (Yu. 21:22). Bunun, İsa'nın Yuhanna ölmeden önce geri döneceği anlamına geldiğini sandılar. Zaman geçtikçe ve Yuhanna yaşlandıkça, ölürse (ki elbette öldü) ve İsa geri dönmemişse bu bir sorun haline gelecekti. Yuhanna bu yanlış anlamayı düzelterek, bunun *olacaklarla* ilgili bir peygamberlik sözü değil, İsa'nın ne istediğiyle ilgili bir mesele olduğunu belirtmiştir.

Diğer insanlar yerine İsa'ya odaklanma düşüncesi, bu haftanın dersinin geri kalanına yönelik güçlü bir başlangıçtır. Kurtarıcımız yalnızca ve yalnızca İsa'dır. İnsanlar kaçınılmaz olarak sizi hayal kırıklığına uğratacak, hatta belki de incitecektir.

Salı gününden Perşembe gününe kadar üzerinde duracağımız gerçekler, diğer insanların bize sağlayabileceği yardım, öğüt ve rehberliğe aldırmaksızın, yegane Efendimiz ve Rehberimiz olması gereken İsa'yı tanımak ve O'nun ardından gitmek amacıyla Tanrı'nın Sözü'nü anlama konusunu ele alacaktır.

Örnek aldığımız diğer kişiler sizi ne sıklıkla hayal kırıklığına uğrattı? Ne kadar acı olursa olsun, bu tecrübeden ne gibi dersler çıkardınız?

Işık ve Karanlık

Yuhanna 1:4-10; Yuhanna 3:19-21; Yuhanna 5:35; Yuhanna 8:12; Yuhanna 9:5; Yuhanna 11:9, 10; ve Yuhanna 12:35 ayetlerini okuyun. Burada hangi büyük tezat bulunmaktadır ve gerçeği anlamak için bu tezat neden bu kadar esastır?

Dünya karanlık içindedir; ışıktan kaçınmaktadır ve kendi başına gerçek Tanrı'ya, Yaratılışın, vahyin ve Kurtuluşun kişisel Tanrısına giden yolu bulamaz.

“İnsanlık ilahî olana ilişkin bilgiyi hiçbir zaman kendiliğinden edinemez. ‘Onlar gökler kadar yüksektir, ne yapabilirsin? Ölüler diyarından derindir, nasıl anlayabilirsin?’ Eyüp 11:8. ‘Gözün görmediği ve kulağın işitmediği ve insanın yüreğine girmediği’ Allah’ın derin düşüncelerini bize yalnızca oğulluk ruhu açıklayabilir. ‘Tanrı Ruh aracılığıyla bunları bize açıkladı.’—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 401.

Sadece İsa Mesih Baba'yı, O'nu tanıtmıştır (*Yu. 1:18*). Burada “tanıtmak” için kullanılan, Grekçedeki *exēgeomai* fiilidir ve “yorumlamak”, “açıklamak”, “izah etmek” anlamlarına gelmektedir. Yuhanna İsa'yı, Tanrı'yı tanımanın ne anlama geldiğini açıklayan göksel haberci diye takdim etmiştir. Yalnızca İsa aracılığıyla Tanrı'yı gerçekten tanıyabiliriz.

Yuhanna 8:42-44 ayetlerini okuyun. İsa, İsrail'in din önderlerinin imanlarını dayandırdıkları yanlış temeli nasıl tarif ediyor?

Gerçekte yaşamayan kişiler kendi kaynaklarından konuşurlar. Bir ayetin anlamını sadece beşeri bir bakış açısıyla “görürler”. Biz tersine, Mesih'in dünyanın ışığı olduğunu kabul etmeli ve O'nun Sözü'nü yorumlarken O'nun ardından gitmeliyiz. Buna karşılık İblis “kendininkinden” konuşmaktadır (*Yu. 8:44 CAN*). Dikkatli olmazsak ve Tanrı'ya iman ve itaatle teslim olmazsak, biz de aynı şeyi yapma tehlikesiyle karşı karşıya kalırız: yani ayeti sadece kendi arzularımıza, isteklerimize ve bakış açılarımıza göre okuruz ki bunu yapmak sandığımızdan çok daha kolaydır.

“Canınızı yakan” gerçeklere, bu gerçeklere vermeniz gereken karşılığın aksine nasıl karşılık veriyorsunuz? _____

Yukarının İlahiyatı mı Aşağının İlahiyatı mı?

Yuhanna 4:46-54 ayetlerini okuyun. Saray memurunu İsa'ya getiren sorun neydi ve bu sorunun altında yatan asıl mesele neydi?

Bu adam İsa'ya, dünyanın Işığı'na geliyordu, ancak sadece İsa çocuğunu iyileştirirse iman etmeye karar vermişti. Bu adamın ilahiyatının "aşağının ilahiyatı" olduğunu söyleyebiliriz. Aşağının ilahiyatı Tanrı ve O'nun Sözü için kurallar ve ölçütler koyar. İnsanların fikirleri, ne kadar kusurlu, ne kadar sınırlı ve ne kadar öznel olsalar da, insanların Tanrı'nın Sözü'nü nasıl yorumlayacakları konusunda mutlak yetkili haline gelmiştir. Bu içine düşülebilecek çok tehlikeli bir tuzaktır!

Öte yandan, "yukarının" ilahiyatı, ilk olarak Tanrı'ya ve O'nun Sözü'ne imanla karşılık verir (Yu. 4:48; Yu. 6:14, 15; 2Ti. 3:16). Kutsal Kitap imanla kabul edildiğinde, kendi kendisinin yorumcusu olur. Kutsal Yazı'yı anlamamanın ve yorumlamanın rehberi çağın felsefesi değil, Kutsal Yazı'nın dünya görüşüdür. İnsanların görüşleri Tanrı'nın Sözü'ne tabi olmalı ve ona boyun eğmelidir, tersi değil.

İsa'nın sözlerine iman etmek istiyorsak, Kutsal Yazı'nın sözlerine iman etmeliyiz (Yu. 5:46, 47). "Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz" (Yu. 8:31). Tanrı'nın Sözü'nden şüphe edersek, O'nun Sözü içimizde yaşayamaz (Yu. 5:38). "Beni reddeden ve sözlerimi kabul etmeyen kişiyi yargılayacak biri var. O kişiyi son günde yargılayacak olan, söylediğim sözdür. Çünkü ben kendiliğimden konuşmadım. Beni gönderen Baba'nın kendisi ne söylemem ve ne konuşmam gerektiğini bana buyurdu" (Yu. 12:48, 49).

Tanrı'nın Sözü'nü duymak, edilgen bir şekilde bilgi edinmekten daha fazlasıdır. Aynı zamanda Tanrı'nın isteğini yerine getirmek anlamına gelmektedir. Bu da Söz'ü duymanın etkin yanıtıdır. "Eğer bir kimse Tanrı'nın isteğini yerine getirmek istiyorsa, bu öğretinin Tanrı'dan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi konuştuğumu bilecektir" (Yu. 7:17).

Tanrı'nın Sözü'nü duymak ve yapmak da O'na duyulan sevginin bir ifadesidir. "Beni seven sözüme uyar, Babam da onu sever. Biz de ona gelir, onunla birlikte yaşarız" (Yu. 14:23).

İsa'ya duyduğumuz sevgi ile itaat arasındaki ilişki nedir? Sevgiye dayanan her türlü "itaat" neden yasacılık olma tehlikesiyle karşı karşıyadır?

İsa'da Yaşamak

Yuhanna 12:32 ayetini okuyun. Bu dikkat çekici ifade İsa Mesih'in yetkisini ne şekilde tanımlamaktadır?

Bu çeyrekteki derslerimizde gördüğümüz gibi, Yuhanna Müjdesi bizi İsa'ya yaklaştırmaktadır, ama ancak Tanrı'yı tanımaya ve O'nun isteğini yerine getirmeye istekli olduğumuz takdirde. Müjde boyunca, İsa'yla karşılaşan insanlar ya ışığı kabul edip gelişmiş ya da onu reddedip kör olmuşlardır. Nikodim, kuyunun başındaki kadın, saray görevlisi, Beytesta havuzundaki adam, ekmek ve balıkla doyurulan 5,000 kişi, İsa'nın kardeşleri, din önderleri, doğuştan kör olan adam, Meryem ve Marta, Pilatus –hepsi İsa'yla karşılaşmış ve O'nun sunduğu gerçek ve ışık karşısında seçimlerini yapmışlardır.

Aşağının ilahiyatı, Tanrı'nın varlığını ve niteliğini saptamak ve sorgulamak üzere insani akıl yürütmelerle yola çıkmaktadır. Kusurlu, düşmüş, önyargılı olan beşeri bakış açısı, kutsal, kusursuz, her şeyi bilen İlahi olanın önüne geçmektedir. İnsan bilgeliliğinin Tanrısal olanın yerine geçmeye çalışarak dünyaya sahte tapınmayı dayatmaya kalkıştığı geçmişte olduğu ve gelecekte de olacağı gibi (*bkz. Va. 14:1-12*), aşağının ilahiyatı mutlaka insanları yoldan saptıracaktır.

Yuhanna 15:1-11 ayetlerini okuyun. Ruhsal gelişimin ve sağlığın sırrı nedir?

İşin sırrı İsa'ya bağlı kalmaktır. O, Tanrı Sözü, Yaşam Ekmeği, dünyanın Işığı, koyunların Kapısı, İyi Çoban, Diriliş ve Yaşam, Yol, Gerçek ve Yaşam ve Gerçek Asmadır.

Tanrılığın Üyeleri ve onların Sözü olan Kutsal Kitap mıknaş gibidir. Karşı konulmadığı takdirde bizi kendilerine çeceklerdir. “Tanrı'nın sesi, Sözü aracılığıyla bizimle konuşuyor ve duyacağımız başka birçok ses de var; fakat Mesih, *İşte Mesih* ya da *Mesih orada* diyen bu seslere karşı dikkatli olmamız gerektiğini söylemişti. O halde, her şeyi Kutsal Yazılar'a dayandırmadığımız takdirde, onların gerçeğe sahip olmadıklarını nasıl bilebiliriz?”—Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 3 Nisan 1888. O zaman, kendi görüşlerimizi Tanrı'nın Sözü'nde sunulanlara tabi kılmalıyız.

EK ÇALIŞMA: Tanrı'nın bakış açısı insanların bakış açısından muazzam derecede farklıdır. Tanrı Kendi bakış açısını O'nun Sözü olan Kutsal Kitap aracılığıyla Kutsal Ruh'un gücüyle bizimle paylaşmaktadır. Karanlıkta yürümeyi istemek ya da Söz'de açıklandığı şekliyle İsa Mesih'ten gelen ışığı kabul etmek bizim kendi seçimimizdir.

Bu seçimin ayrılmaz bir unsuru da Tanrı'nın Oğlu ve insanlığın Kurtarıcısı olan İsa Mesih'e kişisel olarak teslim olmamızdır. Kutsal Ruh'un gücü aracılığıyla, Baba Tanrı –İsa'nın yaşamında, ölümünde ve dirilişinde– sevgisinin derinliğini bize açıklamıştır. Ve İsa hakkında bilgi sahibiyiz çünkü O'nun yaşamı, ölümü ve dirilişi Tanrı'nın Sözü'nde yazıya geçirilmiştir.

“Allah'ın melekleri sürekli gökyüzünden yeryüzüne inerler ve yeryüzünden gökyüzüne çıkarlar. İsa'nın hastalar ve acı çekenler için yaptığı mucizeler, meleklerin yardımıyla Allah'ın gücü tarafından yapılmıştır. Allah'tan her kutşamayı, O'nun gökyüzü elçilerinin yardımıyla ve İsa'nın vasıtasıyla alırız. İnsan özdeşliğini alan Kurtarıcımız, ilahiliğiyle Allah'a sınırsız bağlı olarak tüm ilgi ve sevgisini Adem'in günahkar çocuklarına sunar ve onlarla bütünleşir. Böylece Allah'ın insanlarla, insanların da Allah'la iletişim kurmasında aracı olur.”—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 127.

Tartışma Soruları:

1. Yuhanna kitabındaki tüm öyküler arasında hangisi Tanrı'nın sevgisi ve karakteri hakkında size en yüksek sesle konuşuyor? Bu öyküyü neden bu kadar etkileyici bulduğunuzu sınıftığınızla paylaşın.
2. Nesnel anlamda, gerçeği aramak için nasıl bir yol izlenmelidir?
3. Gerçeğin belirleyicisi olarak benliğimizi bir kenara bırakmak neden çoğu zaman zordur? Bunu bütünüyle başarabilir miyiz, yoksa insanlığımız bir dereceye kadar Kutsal Yazılara bakışımızı etkilemeye devam edecek mi? Neden bu gerçeği fark etmek zorundayız ve alçak gönüllülük önyargılarımızı Tanrı'nın Sözü'ne teslim etmemize nasıl yardımcı olabilir?
4. Batı Hristiyanlığının tarihi, Tanrı'nın Sözü insanların siyasetine ve önyargılarına tabi kılındığında neler olduğuna dair korkunç örneklerle doludur. Bu örneklerden bazıları nelerdir ve günümüzde beşerî bakış açılarının Kutsal Kitap'ı “yorumlamak” için baskın ölçüt haline gelmesinin ne kadar tehlikeli olduğu konusunda bunlardan nasıl dersler çıkarabiliriz?
5. Yuhanna Müjdesi'nin büyük resmini kendi sözcüklerinizle özetleyin. Müjde'nin bugün bize verdiği temel mesaj nedir?

Alaska Köyü'nün Anahtarı

Andrew McChesney Tarafından

Görev pilotu Jim Kincaid, ABD'nin Alaska eyaletindeki uzak köyden uzak köye uçmanın zor bir iş olduğunu gördü. Kalkış ve çalığa inmek işin kolay kısmıydı. Alaska yerlilerinin müjde mesajına açık kalplerini bulmak daha zorlayıcıydı.

Jim küçük uçağını Fairbanks'in yaklaşık 250 kilometre kuzeyindeki bir yerleşim yerine indirdiğinde sorun çıkacak gibi görünüyordu. Kutsal Kitap ve diğer Hristiyan yazılı kaynakları satmak için bir yazın müjdecisi olarak köy köy dolaşıyordu. Park ederken arazi araçları uçağın etrafını sardı. Araçlardakiler pek hoş bir karşılama sunmadılar.

“Sen kimsin?” dedi biri.

“Burada ne yapıyorsun?” dedi bir başkası.

O anda Jim bir ismi hatırladı. Köyden bir adam, daha önce Fairbanks'te düzenlediği bir veya iki müjdecilik toplantıya katılmıştı. Jim köyün bekçilerine döndü.

“Robert Frank şehirde mi?” O sordu.

Bir anda ifadeleri değişti. Kızgın bakışlar yerini meraka ve ardından misafirperverliğe bıraktı.

“Ah, Robert Frank'i tanıyor musun?” dedi biri.

“Seni onu görmeye götüreceğiz!” dedi bir başkası.

Jim, Robert'ı ziyarete götürüldü. Sanki köyün anahtarı ondaydı.

Jim geldiğinde Robert yemek yiyordu ve ne yazık ki pilotu hemen tanıyamadı. Jim ona birbirlerini nasıl ve neden tanıdıklarını hatırlatmak zorunda kaldı. Ama sonra Robert hatırladı ve ona oldukça samimi yaklaştı. Jim'e bir parça taze ayı eti ikram etti.

Ve böylece Jim ve yazın müjdecileri, aksi takdirde ulaşamayacak olan yeni bir köye girmeyi başardılar. Tek gereken birinin adını bilmektir.

İsa da insanların isimlerini biliyor. İsa Kendisi'nin, yani İyi Çoban'ın, “o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır ve onları dışarı götürür.” (Yuhanna 10:3).

İsa isimleri biliyorsa takipçilerinin de O'nu örnek alması iyi olmaz mı?

Jim, “Köydeki birini tanımak, sadece köydeki bir kişinin adını bilmek bile, tüm köyle bağ kurmanızı sağlayabilir” dedi. “Her kültürde olduğu gibi. Birinin adını hatırlarsanız, bu çok işe yarar.”

Bu çeyreğin On Üçüncü Şabat Sunusunun bir kısmı, Alaska'nın Beytel kentinde Alaska Yerlileri için bir etkinlik merkezinin açılmasına yardımcı olacak. Bu Şabat gününde cömert bir sunu planladığınız için teşekkür ederiz.